

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПРВА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Пети дан рада
12. март 2018. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *
*

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господа народни посланици, настављамо рад Прве седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 86 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 86 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да присуствују седници народни посланици Момо Чолаковић и Стефана Миладиновић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СТРАНЦИМА (претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да сам поводом претреса у појединостима 1. тачке дневног реда, Предлога закона о странцима, позвао да данашњој седници присуствују: др Небојша Стефановић, потпредседник Владе и министар унутрашњих послова, Катарина Томашевић, помоћник министра унутрашњих послова, Милица Ђатић, секретар Министарства унутрашњих послова, Владимир Ребић, директор Полиције и Зорица Вулић из Управе граничне полиције.

Примили сте амандмане који су на Предлог закона поднели народни посланици: Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић, Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић, Миладин Шеварлић, Милимир Вујадиновић, Звонимир Ђокић, Јелена Жарић Ковачевић, Миланка Јевтовић Вукојичић, Жарко Богатиновић, Милија Милетић, Дубравка Филиповски, Владимир Орлић, Блажа Кнежевић, Верољуб Арсић, Марко Атлагић, Крсто Јањушевић, Михаило Јокић, Никола Јоловић, Горан Ковачевић, Маријан Ристичевић, Ивана Стојиљковић, Душица Стојковић, Александра Томић, Соња Влаховић, Милена Турк, Србислав Филиповић, Студенка Ковачевић, Ђорђе Комленски, Бојан Торбица, Милан Кривокапић, Дарко Лакетић, Миодраг Линта, Оливера Пешић, Љиљана Малушић, Александар Марковић, Александар Мартиновић, Жарко Мићин, Љубица Мрдаковић Тодоровић, Јован Палалић, Бобан Бирманчевић, Драгана Баришић, Зоран Бојанић, Вјерица Радета, Марина Ристић, Милорад Мирчић, Никола Савић, Александра Белачић, Стефана Миладиновић, Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић, Ђорђе Вукадиновић, Наташа Јовановић, Срето Перић, Дубравко Бојић, Миљан Дамјановић, Александар Шешел, Томислав Љубеновић, Наташа Вучковић, Весна Марјановић, Александра Јерков, Ружица Николић, Петар Јојић, Немања Шаровић и Момчило Мандић.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за одбрану и унутрашње послове, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. ставу 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су: заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Амандман на члан 1. који смо поднели је – брише се. Нисмо имали намеру да на тај начин подносимо амандмане на овај сет закона. Поднели смо амандмане на почетне чланове овог закона када смо видели какву фарсу спрема владајућа странка, са жељом да на дневни ред и расправу у појединостима не дођу амандмани и закони које смо поднели. С обзиром на

то да су ови закони од октобра, новембра у процедури, спремили смо амандмане и на Закон о Полицији, и на Закон о ДНК регистру и на Закон о безбедности саобраћаја на путевима. Два амандмана на Закон о Полицији прихваћена су од стране Владе, што значи да нису били писани тек тако. Била је то реакција на фарсу која је спремљена данас, да се практично не дође до расправе о свим овим важним законима, да на првих десет чланова Закона о странцима слушамо такмичење у бесмислу и полтронству.

Ми смо донели одлуку да не учествујемо на тај начин у расправи. Пустимо вас да истрошите време онако како сте замислили. Време које нам на други начин по Пословнику преостаје искористићемо да говоримо о амандманима које смо поднели на ове друге законе.

Жао нам је што се Скупштина претвара у ово – то је одлука владајуће већине – и мислим да би било сасвим пригодно да се на крају ове расправе награда за најбесмисленију, најполтронскију дискусију додели „Небојши из Београда“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Милимир Вујадиновић.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Поштовани председавајући, упозоравам вас да је повређен Пословник, пре свега део који се односи на достојанство Народне скупштине. Мислим да сте морали реаговати и изрећи опомену колеги Ђуришићу.

Наиме, Пословник јасно дозвољава сваком посланику, било позиције, било опозиције, да улаже амандмане на предлоге закона и тиме указује на могуће побољшање сваког законског предлога.

Чули смо и увреде на рачун министра и на рачун народних посланика. Мислим да убудуће не смете то дозволити.

Ради грађана Србије, треба да буде јасно о чему се ради. Наиме, посланици Српске напредне странке и владајуће коалиције уложили су 350 амандмана, што јесте право сваког народног посланика, али такође напомињем да су на овај исти закон посланици опозиције уложили исти број амандмана.

Наравно да је право свакога од нас да своје време потроши на расправу о амандманима и не можете никако кривицу за било шта свалити на посланике позиције, тим пре што о овоме говори представник политичке партије која заједно са још две партије није могла да освоји више од два посто на изборима у Београду. Намера је да мањина која представља два посто грађана ове земље ућутка већину коју чини 50% представника грађана ове државе.

Молим вас да убудуће то не дозволите и да следећи пут изрекнете опомену народном посланику. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, можда бисте и били у праву у неким другим околностима, али колега Ђуришић и његови политички истомишљеници Србију хоће да прикажу као фашистичку земљу, у којој је забрањено да посланици говоре у Народној скупштини Републике Србије, зато сам га пустио.

Хоће да прикажу Србији како Српска напредна странка и њен председник Александар Вучић, који је уједно и председник Републике Србије, врше диктатуру овде у Србији и да они не могу да говоре. А ситуација је сасвим обрнута: они би хтели да посланици који подржавају Владу Републике Србије немају право да говоре а да они говоре колико год хоће. Можете тек да замислите какви би били да су заиста на власти – е, онда бисмо видели шта је права диктатура.

Молим вас да уважите ово моје образложење. Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.) Хвала.

Колега Ђуришићу, немате право на повреду Пословника. Не може никако да буде повређен Пословник јер је колега објаснио зашто сматра да је повређен Пословник, а не ви.

(Марко Ђуришић: Дајте ми реч да вам објасним.)

Право по основу Пословника, народни посланик Марко Ђуришић има реч.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Повредили сте члан 100. Ако ви као председавајући хоћете да се укључите у дискусију, онда треба да сиђете са места председавајућег, да се јавите за реч и говорите о томе да ли ја Србију желим да представим као фашистичку земљу или ви од Србије правите фашистичку земљу, па да дискутујемо о томе.

Једино што сте ви могли по Пословнику јесте да посланику који је указао на повреду Пословника, и образлагао то много шире, одговорите да ли сматрате да је Пословник повређен или не, а не да тумачите моје излагање које је изазвало његову реакцију и тражење повреде Пословника.

Убудуће, ако желите да одговорите мени или неком другом колеги, будите храбри, будите достојанствени, држите се Пословника који сте обавезни да поштујете, јавите се за реч па онда објасните да ли ја или неко други Србију представља као фашистичку земљу или ово што ви радите уводи Србију у фашизам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ђуришићу, одмах ћу да вам одговорим. Ја сам у обавези, по Пословнику, да одговорим посланику који је рекламирао повреду Пословника; или кршење Пословника, више волим да кажем ту реч. Ви сте, господине Ђуришићу, говорили два минута и ни једну

једину реч нисте споменули о амандману, по ком основу сте били прозвани, него сте причали о посланицима Српске напредне странке. Ако желите доследну примену Пословника, требало је тада да вам изрекнем опомену. Образлагао сам зашто нисам.

Господине Шаровићу, шта ви хоћете? По амандману или повреда Пословника?

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић има реч.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, ви очигледно од јутрос имате проблема са вођењем седнице. Повредили сте члан 27. неколико пута, а малочас сте га повредили још једанпут. Да ви народног посланика питате „Шта ти сад хоћеш?“, то је скандал.

Ви сте били дужни да реагујете на свако помињање речи „фашизам“, и када то помињу представници неке Демократске странке и Српске напредне странке, јер очигледно је да ни једни ни други немају појма о фашизму и не знају шта је фашизам.

Што се вас тиче, ви сте, у складу са чланом 27, дужни да се старате о примени Пословника док сте на месту председавајућег. Ви то нисте урадили. Дозволили сте да посланик владајуће коалиције прича о свему и свачему, да даје квалификације какве му падну на памет, а онда сте, уместо да одговорите – али не да одговорите шта вам падне на памет, него да одговорите у складу са Пословником – и ви кренули у некакву расправу, да изложите своје мишљење.

Ваше мишљење и ваши ставови приватно никога не занимају; ви сте на месту председавајућег само да тумачите Пословник. Морали сте се ограничити на одредбе Пословника и рећи да ли су или нису и на који начин повређене. То је оно што је суштина.

А да ви дате себи за право да причате о фашизму, да кажете – не дај боже да буду на власти... Па не дај боже, били су на власти и производ те њихове лоше власти је овај пословник. Пословник који ви, ево, већ дуже од пет година користите; у ствари, шеста година истиче. На памет вам не пада да га промените.

(Председавајући: Приводите крају.)

Према томе, оно што је било лице њихове власти сада је лице ваше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, немојте да ми стављате у уста речи које нисам рекао. Нисам вас питао: „Шта хоћете?“, јер сматрам да је то неваспитано и уважавам вас као колегу, него сам питао – по ком основу. То је велика разлика. Осим тога, нисте присуствовали излагању колеге Ђуришића, тако да и не знате о чему се ради.

Да ли још неко жели реч по овом амандману?

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Циљ амандмана је да оснажи напоре Владе Републике Србије у постизању прокламованог циља и свеукупног економског развоја и борбе против криминала. Наиме, сведоци смо како је у неком претходном периоду изгледао тај рад од 2012. године када су у питању неке претходне владе, а сведоци смо како је то сада.

Када су у питању странци, ја ћу само изнети пример једне фабрике из града Суботице, из кога долазим: тамо је уз помоћ странаца из аустријске фирме АТБ фирма приватизована још 2004. године, када је 2.000 радника тадашње фирме завршило на улици; вредност фирме је снижавана, продата је за четири милиона евра. Ти људи који су завршили на улици свакако су постали предмет интересовања државе, јер су постали лица у стању социјалне потребе.

Међутим, како то данас изгледа када је у питању однос са странцима и страним инвеститорима, ево, рећи ћу вам само на примеру опет Суботице. Наиме, уз напоре нашег градоначелника Богдана Лабана, нашег председника државе Александра Вучића и премијерке, заједно са министрима, данас у привредној зони у Малом Бајмоку исти ти странци раде, али на повећању броја радних места. Тако смо негде већ у марту 2017. године, што чини битну разлику у односу на оно што смо имали у „Северу“, потписали уговор са фирмом за производњу компонената у аутомобилској индустрији, тако да је фирма „Континентал“ отворила нових 12.000 метара укупно за просторе и за инфраструктуру, са 500 радних места у наредне три године.

То свакако чини битну разлику када је у питању однос према страним инвеститорима у периоду до 2012. године и у периоду од 2012. године до данас. То јесте циљ овог амандмана, да покажемо да тај однос према странцима може бити потпуно другачији, и у циљу нашег економског развоја и борбе против криминала. Хвала, у сваком случају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, прекршили сте члан 103. Пословника о раду Народне скупштине. Изнели сте неколико неистина. Пре свега, рекли сте да нисам присуствовао седници у делу када је говорио господин Ђуришић и да не знам о чему се ради. Можете да узмете извод из електронског система...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, не можете са мном да полемишете о повреди Пословника и мом образложењу. Не можете ни да образложите нешто тако.

(Немања Шаровић: Ја објашњавам...)

Не можете да полемишете са мном у вези с мојим образложењем, можете само да тражите да ли ће Скупштина да се изјасни у дану за гласање или не.

(Немања Шаровић: И те како могу.)

Да или не?

На члан...

Опет по Пословнику?

Немања Шаровић, изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, члан 103. Ја ћу вам га сад цитирати, пошто га очигледно нисте запамтили. Каже: „Народни посланик има право да усмено укаже на повреду у поступању председника Народне скупштине уколико сматра да није у складу са одредбама овог пословника, а учињена је на седници Народне скупштине која је у току, и то непосредно по учињеној повреди.“

Видите да имам право. Имам право у складу са Пословником и користим га. Ви немате право. „Председник Народне скупштине даје реч народном посланику који указује на повреду става 1. овог члана одмах по завршеном излагању претходног говорника.“ И то сте повредили.

Даље каже: „Народни посланик је дужан да наведе који је члан Пословника повређен поступањем председника Народне скупштине и да образложи у чему се састоји та повреда.“ Према томе, када образлажем како сте повредили Пословник, то није било каква дискусија, то није реплика, ја образлажем на који сте начин својим противпословничким понашањем направили неред на седници Народне скупштине.

Били сте дужни да дате истинито објашњење. Истинито је у складу са Пословником. Чињеница је да сам био присутан од почетка седнице, још од тренутка утврђивања кворума. Можете видети то на снимку и можете, исто тако, узети...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, поново полемишете са мном о мом образложењу.

(Немања Шаровић: Не полемишем.)

Полемишете. Полемишете о мом образложењу.

(Немања Шаровић: Образлажем како сте Пословник прекршили.)

Реч има народни посланик Наташа Јовановић, по Пословнику.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Арсићу, јављам се по члану 32.

Замолила бих за пажњу, да би и други видели о чему се ту ради.

Ви злоупотребљавате ст. 2 и 3. овог члана који каже: „Председника Народне скупштине у случају привремене спречености или одсутности замењује један од потпредседника кога он одреди, а о чему обавештава све потпредседнике и генералног секретара писаним путем. Ако председник Народне скупштине не одреди који га од потпредседника замењује, замењује га најстарији“.

Ово је најважније: „Потпредседник Народне скупштине који замењује председника на седници Народне скупштине има овлашћења председника Народне скупштине у председавању у складу са овим пословником“. Дакле, не у складу са Пословником у глави Верољуба Арсића, него у складу са овим накарадним пословником, што рече колега Шаровић, који ви примењујете шест година.

Ако вас је већ одредила Маја Гојковић, а ја сам уверена да то није требало да уради јер ви нисте достојни тога да на начин како је утврђено овде председавате Скупштини...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изричем вам опомену.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Можете да ми изрекнете и три опомене, али ја вам кажем, ви морате у складу с овим пословником да водите седницу јер све друго је флагрантно кршење права свих нас.

Ви сте почели веома оштро, знате, од јутрос. Због чега? Какав је дан, шта је вама, какво је расположење? Посланик има право, поготово заменик шефа посланичке групе, као што је Немања Шаровић, да штити интересе посланичке групе, да штити интересе свих народних посланика без обзира на то из које су посланичке групе.

То што ви радите јесте нешто најгоре могуће што може да се деси у кршењу пословничких права народних посланика, и то вама треба да служи на част, као и та опомена коју сте ми дали. А, верујте ми, ви сте сведок тога, годинама сам добијала...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем колегиници Јовановић.

Мислим да колега Ђуришић зна сасвим добро сам да се брани, није му потребан адвокат, пошто је и он дуго посланик, тако да немојте да потцењујете његове способности.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

Реч има народни посланик Немања Шаровић, по Пословнику.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, ви сте...

(Марија Обрадовић: Какво је ово иживљавање?)

Ако можете, господине Арсићу... Као што видите, ми смо веома стрпљиви, спремни смо да слушамо ваше амандмане, има их пуно, али молим да умирите представнике владајуће већине да бих могао...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пређите на повреду Пословника, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Јесте, само да се утиша бука с ове стране ако је могуће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нема буке с друге стране.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Не чујете је?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не чујем.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, господине Арсићу, ви сте малочас, након што се госпођа Јовановић јавила по повреди Пословника, прво кренули на други члан, а онда се присетили и питали – да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника. Добро је што сте то урадили, али је проблем што то нисте учинили претходно, када сам се јављао ја и када су се јављали други говорници. На тај начин сте повредили овај пословник. Ви сте дужни да сваком народном посланику, након што да образложење у та два минута, дате могућност да ако није задовољан вашим образложењем захтева да се Скупштина изјасни. Ви то нисте урадили.

Дакле, молим вас да почнете да водите ову седницу у складу са Пословником и да се она врати у неки нормалан ток. За ово нема никаквог разлога. Ако сте већ толико јаки, ако говорите да ми промовишемо фашизам, то ће најбоље видети грађани Србије, али дајте да остваримо макар тај минимум права која имамо у складу са Пословником.

На крају, да, ја желим, по свакој повреди Пословника на коју сам указао, да се Скупштина изјасни у дану за гласање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, опет сте прекршили Пословник, али ја сам вас пустио и то је моја грешка, зато што у члану 103, на који се позивате, стоји да народни посланик има право да укаже на повреду Пословника, и то непосредно по учињеној повреди, а ви сте причали о вашим повредама Пословника које сте пријављивали пре излагања колегинице Јовановић.

Да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање? Желите. У реду.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани господине министре са сарадницима, дозволите ми да се на самом почетку осврнем на оно што смо малопре чули од неких чланова опозиције, да их замолим да не узурпирају моје право да говорим о овом закону и да подносим амандмане, управо оно право које имају и они. Ваше право да било шта кажете о овом закону није веће од мог права да исто тако нешто кажем.

Дакле, господине министре, поднео сам амандман да се у члану 1. Предлога закона о странцима дода став 2. који треба да гласи: „Закон о странцима треба да омогући будућим инвеститорима у Републици Србији брже добијање потребних личних докумената у циљу економског развоја и оснажења система одбране“.

Ово сам поднео са циљем да се и овим законом оснажи прокламована политика Владе Републике Србије за свеукупни економски развој и оснажење система одбране. Образложићу кратко и зашто – опоравком и развојем економских потенцијала ствара се додатна могућност унапређења елемената људске безбедности, као и безбедности система државе. Одбрана и безбедност сваке земље, па тако и Србије, условљена је њеном економском моћи. Економска способност земље представља најбитнији предуслов ваљане припремљености система безбедности. Од економске моћи земље зависе величина, материјална опремљеност, трошкови одржавања наоружања и њене борбене готовости на потребном нивоу. Овим законом требало би да и странцима који су потенцијални инвеститори на неки начин омогућимо и охрабримо их да што више улажу у нашу привреду, у циљу јачања економске моћи. Самим тим, ојачаћемо систем одбране.

Политика претходне власти, предвођене садашњим опозиционим странкама (које, ето, имају нешто против тога да ми говоримо), смањила је спремност потенцијалних инвеститора да ризикују и они су поставили, као инвеститори, строже критеријуме за гаранције око улагања средстава. Србија се у последње време знатно више труди да потенцијалним инвеститорима докаже да је стабилно подручје, пре свега политички стабилно, односно да политика никада више неће бити фактор ризика за пословање.

Укратко, толико. Наставићу, јер сам поднео још неколико амандмана.
Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, иако је Закон о странцима донет 2008. године и његове одредбе

примењиване у потпуности, приликом примене ових одредаба уочени су одређени недостаци и јавила се потреба за другачијим, свеобухватнијим и конкретнијим регулисањем одређених питања. Такође, протеклом времена десиле су се промене које су утицале на јављање потребе за доношењем нових законских решења, како би се на прави начин превазишле новонастале околности и ситуације и како би то био део наших стратешких докумената.

Управо из разлога што су закони који су из надлежности МУП-а јако важни, али ипак само део великог законодавног система, и у тесној вези са економским и привредним развојем и проблемом запошљавања, наравно и са правосудним системом, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о странцима. Овај амандман обухвата све то заједно.

Дакле, овим амандманом предлажем да се омогући будућим страним инвеститорима у Републици Србији брже добијање потребних личних докумената, у циљу економског развоја и бољег развоја правосудног система.

Циљ подношења овог амандмана је и те како у складу са политиком коју спроводи Влада Републике Србије, а то је политика стабилности, политика јачег развоја привредног и правосудног система, политика развоја економије и политика здравог и ефикасног друштва. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о странцима, који се односи на олакшано добијање личних докумената страним инвеститорима, у циљу заштите рањивих друштвених група.

Оно што посебно желим да истакнем, то је да је и овај закон о странцима донет у складу са стратешким опредељењем Владе Републике Србије, а то је приступање земљама ЕУ, односно приступање уређеним демократијама Европе и чланство у Европској унији. Стога је нејасно зашто политички представници појединих опозиционих партија „жутог предузећа“, различитог агрегатног стања, траже да се члан 1. закона брише. Није ми јасно да ли су они и даље за улазак Србије у ЕУ и хармонизацију нашег законодавства са законодавством ЕУ или су од тог пута одустали. Изгледа да је тачно ово друго.

Оно што желим да похвалим, а тиче се страних улагања и инвестиција и односи се на конкретан закон, то је да је закон донет у духу потпуне транспарентности, отворености, сарадње са другим државним

органима, цивилним сектором, Привредном комором, адвокатском канцеларијом, али и Саветом страних инвеститора, који су и те како били заинтересовани за доношење овог закона. Страни инвеститори, посебно они који су ангажовани на великим инфраструктурним пројектима, и те како доприносе побољшању живота сваког нашег грађанина.

Морам да истакнем да је закон о странцима директно компатибилан са другим законима, и то пре свега Законом о запошљавању странаца, чије смо измене и допуне донели у децембру 2017. године, који се управо односи на то да је запошљавање странаца везано и за ангажовање МУП-а у смислу одобрења привременог боравка.

Што се тиче заштите рањивих група, морам да истакнем да овај закон на најбољи могући начин штити управо најрањивије и најугроженије, а то су деца, малолетници, жртве трговине људима, жртве насиља у породици и остале друштвено рањиве групе грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Хвала.

Даме и господа народни посланици, поштовани министре Стефановићу са сарадницима, циљ амандмана који сам поднео јесте економски развој и повећање инвестиција у пољопривреди Републике Србије.

Град Лесковац, одакле долазим, међу првим је градовима у Србији који су кренули у пројекат електрификације поља. Овим пројектом трајно је решен проблем наводњавања. Са економског аспекта, уштедом енергената повећала се економска ефикасност система у процесу пољопривредне производње.

Електрификација поља одређена је на 130 хектара, где се пољопривредном производњом бави 221 пољопривредни произвођач, а потенцијал у оквиру постојеће мреже износи 280 хектара. Систем наводњавања помоћу електричне енергије показује своју вредност и исплативост већ у првој години експлоатације. Губици су се свели на минимум, а уштеда у гориву је велика јер ефикасност целог система наводњавања омогућава рационално искоришћење енергента – електричне енергије. Вредност радова на електрификацији поља износила је 65.609.369 динара. Са учешћем власника парцела од 10% вредност је у потпуности испунила очекивања учесника у пројекту, тако да је Град Лесковац наставио

са припремом нове пројектне документације за четири нова водокорисничка удружења.

Пројекат је реализован у сарадњи са Министарством пољопривреде и водопривреде и Светском банком за економски развој на пројектној локацији коју покривају три удружења корисника вода и пољопривредних произвођача: „Јужна Морава“ из Доњег Крајинца, „Еко храна“ из Злоћудова и „Јабланица“ из Турековца. Водокорисничким удружењима Град је дао директну подршку преко Дирекције градске управе за урбанизам и Агенције за локални економски развој, а преко ових институција процедура добијања дозвола и сагласности је била убрзана.

У буџету Владе Републике Србије за 2018. годину предвиђено је нових 100.000.000 динара за пет пројеката електрификације на територији града Лесковца и нових 290 хектара, што је потврдио министар пољопривреде, шумарства и водопривреде Бранислав Недимовић приликом недавне посете Лесковцу. Он је истакао да Град Лесковац и градоначелник Града Лесковца др Горан Цветановић могу да послуже као пример целој Србији како се води активна пољопривредна политика и како треба водити локалну самоуправу, која постаје лидер међу локалним самоуправама са највећим привредним, социјалним и културолошким растом.

Информација коју бих радо поделио са колегама посланицима: у Лесковцу су 4. марта 2018. године одржани избори за чланове савета свих 139 месних заједница на територији града Лесковца; за листу „Александар Вучић – Зато што волимо Лесковац“ гласало је 92,93% од укупно 46.987 изашлих бирача. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Чомић, пријавили сте се? Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Користим време овлашћене представнице Посланичке групе Демократске странке јер желим да кажем да хоћу да гласам за амандмане које су образложили колеге из Српске напредне странке, а тичу се олакшавања положаја странцима и положаја рањивих група, са надом да ћете ми дати прилику да гласам за њих и да их нећете повући пре дана за гласање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч по амандману? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Уважени председавајући, поштовани министре, поднео сам овај амандман баш из разлога што желим да се што више да могућност да се брже заврши посао странцима, везано за органе државне управе и полиције. Ми смо у Полицијској станици у Сврљигу прошле године, заједно са Министарством полиције и локалном самоуправом, обезбедили боље услове за рад полицајаца, уопште за раднике у полицији који раде на издавању потврда и докумената, везано за све странце.

Иначе, циљ мог амандмана јесте да се обезбеде инвестиције и да страни инвеститори могу да финансирају и уложе средства у неразвијена подручја, као што су општине Сврљиг, Гаџин Хан, Бела Паланка и остале неразвијене општине које имају шансу за развој пољопривреде. Кроз овај амандман имаћемо могућност да страни инвеститори у наредном периоду могу лакше да добију документа, да могу да улажу у тим нашим општинама и да се кроз то улагање обезбеди бољи живот свих наших грађана који живе у тим општинама.

Коначно, моја жеља јесте да овим амандманом и осталим амандманима дам допринос Влади Републике Србије, која жели да се сваки део наше Србије подједнако развија. Зато оваквим амандманом и осталим амандманима желим да се будућим инвеститорима, странцима, олакша посао издавања, да могу лакше и брже да добију потврде и документа и да инвестирају у сваком делу наше Србије, са акцентом на неразвијеним подручјима, брдско-планинским подручјима и развоју пољопривреде. Коначно, квалитетни производи са наших простора су оно са чим можемо свуда да изађемо, у било ком делу света.

У наредном периоду треба да се што више говори о тим неразвијеним подручјима и да се тамо улаже. Сведоци смо колико је урађено у претходном периоду на југоистоку Србије, колико је фирми отворено на југоистоку Србије, у Нишу, Лесковцу, Владичином Хану, Гаџином Хану и Житорађи. Биће и у Сврљигу, сигуран сам. Само на такав начин, кроз помоћ страним инвеститорима, заједно са Владом Републике Србије, заједно са локалним самоуправама, имамо шансу да обезбедимо бољи живот свих грађана, у било ком делу Србије, али говорим поново за пољопривреду и развој пољопривреде јер је то наша шанса.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Гордана Чомић, по амандману.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем. Користим време овлашћене представнице посланичке групе.

И овај амандман је добар амандман. Хоћу да гласам за тај амандман, са надом да га нећете повући пре дана за гласање – не би ваљало. Олакшати странцима који желе да инвестирају је одлична идеја. Као и слични

амандмани које колеге подносе, има моју подршку, са надом да ћете ми омогућити да ту подршку видимо у дану за гласање, јер просто не могу да верујем да ћете их повући, тако добре, пре дана за гласање. Надам се да нећете. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Горан Ковачевић, по амандману.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, на почетку ћу да се захвалим посланицима Демократске странке зато што хоће да гласају за амандмане Српске напредне странке.

Када посланици Демократске странке предлажу амандмане, њих обично у сали нема. То је, наравно, њихово легитимно право. Значи, они не гласају за своје амандмане када их предлажу, јер их нема у сали.

Велико је задовољство ваша спознаја да амандмани које улаже СНС јесу амандмани за које треба гласати. Свакако је то помак.

Предложеним амандманом на члан 1. закона о странцима (наравно, претпостављам да се слажете) тражим ефикасније и брже добијање основних путних исправа, што ће омогућити Србији да макроекономски боље функционише.

Када погледате Србију како макроекономски функционише до 2013. године, и пре тога, онда схватите да Србија има потпуно различите макроекономске параметре. То јесте разлика. Та разлика је последица деловања Српске напредне странке у овом парламенту, али пре свега вођења Александра Вучића, који има визију да Србија изгледа другачије. Резултати су рад, посвећеност, знање, које СНС улаже, са својим пријатељима, у функционисање Србије. То је потпуно другачије од онога што смо имали у претходном временском периоду. Наравно да за то, не само за амандмане, већ и за одлуке и законе, Демократска странка треба да пружи подршку Српској напредној странци. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народна посланица Гордана Чомић, по амандману.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Користим време овлашћене представнице Посланичке групе Демократске странке.

Радо бих гласала за било који добар амандман, но ме је страх да ћете их повући пре дана за гласање. Зато изражавам своју подршку, јер томе служи Скупштина. Не би био ни први ни последњи амандман Српске напредне странке и Српске радикалне странке... На пример, господин Војислав Шешељ је имао изванредан амандман о квотама, још давне 2002. године. Ја сам гласала за тај амандман. Гледам шта се пише а не ко пише.

Ваше је право да сматрате да ја имам или немам права и шта треба да радим када су у питању амандмани. Добар амандман побољшава закон,

зашто не бих рекла – дајте да у дану за гласање гласамо за тај амандман сви заједно. Но, брине ме да ли ће сви ти амандмани бити повучени пре дана за гласање. Онда мало имамо проблем да горљиво овде заступамо добре амандмане. Не бих имала ништа против да ви нисте прихватили, а онда, пре дана за гласање за те амандмане, не да нисмо присутни у сали, не да гласамо за или против, него их повучемо из процедуре зато да нико о њима не би гласао.

Ваше је право, апсолутно. Ја ћу бранити то ваше право, као стратегију образлагања закона и подношења амандмана. Као што је моје право да подржим ваше амандмане. Омогућите ми да за њих и гласам. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Дубравка Филиповски.

Реч има народна посланица Дубравка Филиповски.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Члан 1. у Предлогу закона о странцима је следећи: „Овим законом се уређују услови за улазак, кретање, боравак и враћање странаца, као и надлежност и послови органа државне управе Републике Србије у вези са уласком, кретањем, боравком странаца на територији Републике Србије и њиховим враћањем из Републике Србије.“

Сматрам да у члану 1. овог амандмана треба додати и члан 2. који гласи: „Закон о странцима треба да омогућим будућим инвеститорима у Републици Србији брже добијање потребних личних докумената, у циљу економског развоја и борбе против криминала и корупције“.

Зашто сам сматрала да члану 1. овог закона треба додати и члан 2. који сам предложила? Зато што стране инвестиције играју велику улогу у економском развоју Републике Србије. Само Сједињене Америчке Државе на основу својих инвестиција у Републици Србији запошљавају 17.000 радника, Аустрија има 450 компанија и запошљава 13.000 запослених, Немачка има трговинску размену од 4,4 милијарде евра и немачке компаније запошљавају 37.000 радника у Србији.

Влада је одбила овај мој предлог амандмана са образложењем да мој амандман није предмет уређења овог закона, а ја верујем да ће већина колега мој амандман у дану за гласање подржати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Вјерица Радета, по Пословнику, тако сам разумео.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Добро сте разумели, колега Арсићу. Требало би да пратите шта народни посланици говоре док образлажу своје амандмане.

Малопре смо чули, неколико пута, колегиницу Филиповски да је предложила да се члану 1. дода члан 2. То није правно могуће. Требало би да

јој скренете пажњу да води рачуна како образлаже амандман уколико жели да тај амандман представи и народним посланицима и јавности као нешто што је прихватљиво.

Ово само говори колико се, заправо, то ради реда ради, само да би се потрошило неко време. Онда може да се каже да се члану 1. додаје члан 2. Дакле, посланик не зна ни да чланови имају ставове, а не да се члану додаје нови члан.

Ако народни посланик то не зна, ви сте, као неко ко тренутно председава, били у обавези да скренете пажњу народном посланику да не зна да образложи амандман који јој је неко написао а она потписала, очигледно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

Сматрам да је то био најобичнији лапсус колегинице Филиповски.

Ви исто, као дугогодишњи народни посланик, знате да приликом рекламирања Пословника треба да наведете члан који се рекламира, а нисте.

(Вјерица Радета: Рекла сам, члан 27.)

Нисам чуо, извињавам се. Проверићемо у стенографским белешкама.

Да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање о повреди Пословника?

(Вјерица Радета: Да.)

Наравно, у реду. Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, свакако треба искористити сваки додатни простор, кад год се он пронађе, за подршку оним програмима и активностима који су непосредно у функцији развоја Србије и подстичу ниво инвестиција у нашој земљи.

Наравно да добри програми те врсте већ постоје и наравно да се активности у том смеру већ спроводе са изузетним успехом. У прилог овој тврдњи говори и чињеница да је само прошле године Србија успела да привуче око 2,6 милијарди евра директних инвестиција, што је више него што успевају да постигну, на истом плану, све остале државе у нашем региону заједно. Овај резултат довољно говори сам за себе.

Наравно, додатни простор увек добро дође, не само због тога што ми треба да одбранимо добре резултате постигнуте на овом плану, који се огледају и кроз значајан број (више десетина је у питању) потпуно нових фабрика, потпуно нових производних погона, укупно 170.000 потпуно нових радних места само у последње три или четири године, већ треба да пронађемо добре начине да активности у том смеру поспешимо и ове

результате надмашимо. Тих 170.000 потпуно нових радних места представљало је адекватан одговор на потребе Србије, опустошене и девастиране у периоду између 2008. и 2012. године понајвише, када је, подсећам, близу пола милиона људи остало без посла.

Дакле, потребе за радним местима биле су огромне, а и даље су велике. Зато је наша обавеза да тражимо добре додатне просторе, да дајемо свој допринос, између осталог, и радом у Народној скупштини. Таквим активностима стварамо предуслове да држава буде модерна и успешна земља, а не ДОС паланка, какву су неки једино умели да праве. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, колега Орлићу.

По амандману реч има народни посланик Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Користим време овлашћене представнице Посланичке групе Демократске странке за подршку амандману који је образложен као одбијен од Владе, са надом да ће у дану за гласање бити на дневном реду за гласање. Јер, процедура којом размењујемо аргументе о једном добром амандману, да инвеститори имају што лакши приступ свему, зашто да не, јесте да је Влада учинила већ јако пуно за инвеститоре па може да учини и ово. А Влада каже – нећу.

Онда бих ја волела да ми о томе гласамо, о амандману и сличним амандманима које су колеге поднеле, да дамо јасну поруку да ми хоћемо да инвеститори имају повлашћен положај када је у питању закон о странцима. Тако да вас молим да ми пружите прилику да у дану за гласање гласам и за овај амандман. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Чомић.

По амандману реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге народни посланици, представници извршне власти, помаже бог свима. Знам да сам вам недостајао пошто ме више месеци није било на заседањима Народне скупштине Републике Србије, али, ево, враћен сам после вишемесечног искључења са заседања Народне скупштине. Надам се да се такво понашање власти неће понављати у неком наступајућем периоду и да ће опозиција имати право да каже другачије мишљење, јер ваљда је другачије мишљење и слобода говора основ демократије свуда у свету.

Наравно, морам да се осврнем веома критички на предложени амандман од стране колеге Владимира Орлића. Познато је да Српски покрет Двери, то је наша економска политика, сматра да је субвенционисање страних фирми погубан економски модел, који нас је скупо коштао у

претходном периоду. Ова законска решења, без обзира на то што су ови ваши амандмани заправо амандмани за убијање времена за расправу и одузимање времена опозицији, заправо сведоче да ви желите да наставите ту погрешну политику.

Наиме, како изгледа однос према страним инвеститорима у Србији, а како изгледа однос према домаћим привредницима? То је оно што због чега смо ми апсолутно против једног оваквог вашег амандмана. Када страни инвеститор дође у Србију, клањају му се сви, од председника државе до председника општине; отворена су му сва врата, заштићен је као бели медвед. Добија бесплатно градско грађевинско земљиште, добија бесплатне прикључке за струју, воду и гас, добија више десетина хиљада евра за свако новоотворено радно место у Србији, добија ослобођење од пореза често. Дешава се на крају, и то смо документовали, да одређен број страних инвеститора чак не приказује своје пословање поштено, тј. приказује га са губитком, како не би платио порез на остварену добит у Србији. Сад замислите: ми им дајемо наше паре, дајемо им све погодности, они не улажу практично ништа и на крају чак приказују своје пословање са губитком, износе профит у иностранство лажним фактурама и не плаћају порез на остварену добит у Србији.

Какав је за то време, драге колеге и поштовани грађани, којима се посебно обраћам, а посебно поштовани домаћи привредници, вама се посебно обраћам, однос власти према домаћем привреднику и пољопривреднику? Може ли домаћи привредник да добије бесплатно градско грађевинско земљиште? Може ли домаћи привредник да добије бесплатан прикључак за струју, воду и гас? Може ли да добије исте овакве услове за пословање као што има страни инвеститор у Србији, који је овде заштићен као бели медвед?

Политика Српског покрета Двери је управо супротна овом вашем амандману и вашој економској политици. Када се Двери буду питале и одлучивале, када буде важила једна нова економска политика, домаћи привредник ће бити онако заштићен како је у ваше време заштићен страни инвеститор. Сваки председник државе, па до председника општине, мораће да се поклати домаћем привреднику и домаћем пољопривреднику, јер они пуне буџет ове државе, они остварују, заправо, кључни успех за функционисање ове државе.

То је разлог због кога инсистирамо да је ово лош амандман. Овај амандман наставља погубну економску политику од Млађана Динкића до Александра Вучића, економску политику која фаворизује странце а убија конкурентност домаћег привредника и пољопривредника.

Мислим, поштоване колеге, а сигуран сам да ће се с овим сложити и привредници и пољопривредници који гласају за СНС, СПС и друге странке власти, да није решење давати наше паре из буџета страним фирмама. Оне су добродошле, нек уложе своје паре, а наше паре из буџета треба да иду домаћем привреднику и пољопривреднику. Дубоко сам уверен да је то једина исправна економска политика, која кад-тад мора победити ову катастрофалну политику подршке страним фирмама.

Зато морам бити против овог амандмана колеге Владимира Орлића, јер јасно говори да ви не желите да одустанете од те погрешне економске политике. Заправо, само сте наставили оно што је радио ДОС, оно што је радио Млађан Динкић, никакве суштинске разлике у економском погледу нема између вас и претходног режима. Ви и претходни режим имате потпуно исту економску политику. Политика Двери, у том смислу, потпуно је супротна свему ономе што ви радите. Дакле, наша економска политика је веома једноставна – радили бисмо све супротно од онога што ви радите у економији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Обрадовићу.

Господине Орлићу, имате основа за реплику, али најпре морам реч дати министру.

Дакле, реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: О амандману, нисам од јутрос имао прилику. Охрабрујем све народне посланике, некада сам био народни посланик, да се укључе у расправу о веома квалитетним амандманима које су све колеге поднеле.

Све оно што је везано за овај текст закона свакако додирује и неке друге теме које су важне за наше друштво, па самим тим, наравно, и положај страних инвеститора, добијање могућности да лакше уђу у нашу земљу. Зато смо неке од ових амандмана морали да одбијемо, зато што кроз сет различитих закона регулишемо њихов положај у нашој земљи.

Међутим, оно што је важно рећи јесте да постоји нека суштинска разлика коју чини ова влада. Пре свега, положај страних и домаћих инвеститора у нашој земљи законски је потпуно изједначен. Сваки домаћи инвеститор има право да добије, у складу са законом који је донела ова Народна скупштина... Ја се на томе захваљујем Народној скупштини, закон који је донела ова Народна скупштина омогућује сваком домаћем инвеститору који жели да уложи, да отвори радна места, да добије субвенције. Наравно, захваљујући великом броју страних инвеститора, ми данас имамо, само у последње три године, 170.000 нових радних места. Без

тих нових радних места не бисмо могли значајно да смањимо незапосленост и да, на крају крајева, остваримо зараде.

Људи заборављају. Инвестиције – јесте да Влада даје субвенције за новоотворено радно место, али ви за неколико година кроз порезе и доприносе не само да вратите тај новац и не само да имате задовољне људе који су добили радна места, имају породице које раде, него сте значајно унапредили и раст бруто друштвеног производа земље, појачали индустријализацију и све остало.

Само у последњих годину дана, погледајте број компанија које су отворене, и домаћих и страних, где су учествовали и председник Републике и председница Владе и други министри, у отварању тих компанија. Наравно, увек нам је значајно да имамо конкуренцију; не да долазе људи да затварају стране компаније, да терају те људе из наше земље, јер ћемо тиме изгубити као држава и они ће отићи у друге земље у нашем окружењу, биће конкурентнији од нас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине министре, два минута су истекла.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

У вези са постављеним питањима и изнетим критикама, а, у ствари, управо на трагу овога што је министар управо казао, дакле, под једнаким условима, даме и господо, домаћи и страни инвеститори имају могућност да рачунају на подршку државе овде. Увек волим да дамо примере. Понекад се испостави – нажалост, код неких људи по правилу се испостави – да цабе кречимо, али нема везе, ово је згодно због оних људи који слушају. Дакле, само у последње време домаћи инвеститори: попут произвођача „Санатекс“ из Сјенице, попут произвођача „Нели“ из Лознице, попут произвођача *Emilio Stecher* из Пријепоља, различитих произвођачких фирми, тако из Сврљига, Крупња, Руме, Сремске Митровице, погон београдске фирме у Крупњу, а раније и „Бекамент“, „Златиборац“, „Чипс веј“ итд. Листа је заиста дуга. Наравно, да би неко могао да се бави овом проблематиком, мора да се за њу интересује бар елементарно; дакле, да не прича само да би нешто причао, него да се потруди да неке податке пронађе, да нешто прочита.

Не могу да верујем да неко познаје проблематику којом хоће да се бави све док не буде био у стању да одговори, а ми смо постављали то питање овде више пута, колико износи просечна субвенција и за који период се та просечна субвенција, односно улагање, враћа. Нисмо чули одговор, што мени говори да је реч о причи на теме које неко просто не познаје, нити жели да их упозна.

Но, на теме исте економске политике, као што је некад била политика ДОС-а, ту је тек заиста тешко разменити мишљења, даме и господо, са неким ко је сам, као политичка прилика, економска политика ДОС-а. Онај ког је финансирао Драган Ђилас не може да буде ништа друго, па те ствари и не може да разуме јер не може себе да погледа са стране. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Орлићу.

Повреда Пословника, народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, можда је неком била занимљива ова претходна расправа. Јесте занимљиво слушати када један доктор наука предлаже амандман а други му одговара, али постоји проблем – Пословник о раду Народне скупштине у члану 106. каже да говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес и о амандману о коме се тренутно расправља. Све ово што смо претходно чули, и запослења, и „Чипс“, и инвеститори и све друго о чему је било говора, нема апсолутно никакве везе ни са законом нити са амандманом. Једноставно нема.

Сада, да се дотакнемо мало стручности. Кажу господа из Српске напредне странке како су јако добро прочитали закон. Мене је то изненадило, јер је прва моја претпоставка, када сам читао амандмане Српске напредне странке, била да је дошло до неког техничког проблема и да су предали амандмане које су мислили за други закон.

(Председавајући: Само се обратите мени, у чему је учињена повреда.)

Апсолутно, ја вам образлажем, господине Милићевићу, у чему је повреда Пословника. А да је повређен Пословник, најбоље говори образложење Владе. Прочитаћу образложење Владе зашто се одбија амандман господина доктора наука Орлића. Каже овако: „Влада не прихвата овај амандман из разлога што се амандманом предлаже материја која није предмет уређења овог закона“. Никакве везе са законом нема амандман који сте предложили. Нема логичке везе. Нема никакве везе. Дакле, покажите ту своју стручност на делу.

Стотине су таквих амандмана. Треба се забринути ако читава посланичка група предложи амандмане, а ниједан нема везе са материјом коју закон регулише.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шаровићу.

Господине Шаровићу, ви сте дугогодишњи посланик и јако добро знате да ми расправљамо о алтернативама како да дођемо до квалитетнијих законских предлога. У тој расправи и позиција и опозиција имају потпуно право да подносе амандмане.

Схватио сам да су током малопређашње дискусије колеге износиле аргументацију зашто би њихов амандман био допринос овом законском предлогу. Из тог разлога сматрам да нисам прекршио Пословник јер сам дозволио колегама да говоре о својим амандманима.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 103. став 8. Бићу врло кратак, пар секунди.

Пошто већ причамо о стручности, ја сам желео да помогнем, можда буде корисно овом приликом.

Дакле, предлог вама, господине председавајући – да народног посланика упознате са репликом као појмом, да му објасните шта би могло да значи и, ако не разуме реплику као појам, да та стручност о којој причамо може да се достигне одговарајућим читањем, на пример, Пословника. Док он то буде читао, мој предлог вама је да скратите време за расправу посланичке групе за два минута. Вероватно ће и та два минута додатно доћи добро као допунски простор за читање и достизање васколике стручности. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Орлићу, захваљујем.

Господин Шаровић такође као посланик има легитимно право да мени као председавајућем укаже на повреду Пословника уколико сматра да је повреда учињена. Нисам желео да га прекидам, наравно, као што то не чиним када је реч о било ком посланику, и позиције и опозиције.

Ја сам рекао свој став, зашто сматрам да нисам повредио Пословник, а о томе да ли сам повредио Пословник или не одлучиће Народна скупштина у дану за гласање.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни? (Не.) Захваљујем.

Народни посланик Немања Шаровић, повреда Пословника.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, члан 104. каже – ако се народни посланик у свом излагању на седници увредљиво изјасни о народном посланику који није члан исте посланичке групе и тако даље, има право на реплику. Ви сте били дужни, пре свега, да прекинете господина Орлића. Знате, увредљиво је да се за било кога од 250 народних посланика каже да председавајући или било ко други треба да му објашњава појам реплике.

Знате, то може да изговори само онај ко апсолутно не разуме ништа о парламентарној демократији. Парламентарна демократија подразумева да грађани на слободним изборима одреде своје представнике. И свих тих 250 представника, односно народних посланика имају иста права и за њих се подразумева да су стручни да дискутују о било којој теми. Подразумева се и

то да познају Пословник. Може се указати на неке конкретне ствари, као што сам ја указао на образложење Владе Републике Србије, која тврди да господин Орлић не зна чиме се бави закон.

То тврди Влада Републике Србије. Влада Републике Србије тврди да се амандманом предлаже материја која није предмет уређења закона. Дакле, ако господин Орлић има проблем с тим, нека се обрати министру, а не мени. Али није дозвољено да се било ко, на начин на који је то учинио господин Орлић, оптужује за незнање или за непознавање Пословника. Посланик сам много дуже него господин Орлић, иако ни то није неки аргумент; може он бити још десет мандата, али ако овако настави, тешко да ће било шта научити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шаровићу.

Нисам имао намеру да прекинем ни вас ни господина Орлића. Мислим да сам у малопређашњем образложењу и одговору зашто нисам повредио Пословник управо дао одговор на питање које сте лично мени поставили. Заиста, молим вас да се убудуће обраћате конкретно мени када указујете на повреду Пословника.

Као и претходни пут, сматрам да нисам повредио Пословник о раду. Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

По амандману, народни посланик Бошко Обрадовић.
Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, тражио сам реплику, али, рачунајући да ћу је тешко добити, није спорно да користим и време овлашћеног, тј. шефа посланичке групе.

Не видим разлог да се колеге из власти љуте ако у Народној скупштини Републике Србије чују другачије мишљење, то је једна потпуно нормална ствар. Видели сте како је министар реаговао потпуно нормално: чуо је један другачији поглед на економију и у свом одговору покушао да образложи зашто мисли да је политика субвенционисања страних фирми исправна. По мом мишљењу, његов одговор је био доста танак, из разлога што заиста нема довољно аргумената зашто би се спонзорисале стране фирме а не домаћа привреда, али то је поента једне скупштинске, парламентарне расправе.

Само морам да скренем пажњу јавности на неколико важних и суштинских ствари које говоре у прилог економској политици Двери. За време власти СНС-а, а и раније је било слично, више милијарди евра дато је за стране фирме које долазе у Србију. Које су плате у тим страним фирмама? Најниже у читавој Србији. Какви су услови рада, да ли може да уђе било која инспекција, еколошка или инспекција рада? Каква је, рецимо, ситуација са

основним синдикалним правима у тим страним фирмама? И, наравно, оно што је за мене кључно питање, зашто мислим да је потпуно супротна економска политика исправна, то је што ви довођењем стране конкуренције убијате конкуренцију домаћег произвођача, а поента економије јесте како заменити увоз домаћом производњом, како спонзорисати више домаћу привреду и пољопривреду. Јер, поента је да профит остаје у овој држави, а не да се износи у иностранство. Ту је мој закључак с овом темом.

Ви сматрате да су домаћи и страни инвеститори изједначени. Ја тврдим да нису изједначени, већ да су страни инвеститори фаворизовани у Србији. Чак и да су изједначени, не слажем се с тим; мислим да домаћи привредник и пољопривредник треба да буду фаворизовани у овој држави, онако како су домаћи привредник и пољопривредник фаворизовани у Француској, Немачкој, Холандији и било којој другој држави. Зар мислите да они тамо не штите свог привредника и пољопривредника пре него страног инвеститора? Наравно да то раде.

Дакле, када се суочите с аргументима, немојте се љутити, просто је другачије мишљење основно демократско и парламентарно право. Грађани пажљиво слушају ову расправу. Министар је покушао да понуди аргументе, али су били танки.

Поента приче је – свака озбиљна држава на свету подржава, на првом месту, своју привреду и пољопривреду, а не стране инвеститоре. Ниједну државу на свету нису развили страни инвеститори. Они овде дођу да узму јефтину радну снагу, да узму наше паре и изнесу профит у иностранство. Драге колеге народни посланици и поштовани грађани, не долазе страни инвеститори у Србију да нас развијају. Није ваљда да имате ту илузију? Они долазе овде само да нас очерупају, да узму што више пара могу и да изнесу што већи профит у иностранство.

Опет кажем, немам ништа против страних инвеститора ако доносе своје паре, али сам против тога да ми наше паре дамо страној фирми уместо домаћем привреднику и пољопривреднику.

Сада ви морате грађанима... Ево, и колега, господин министар, може да објасни грађанима зашто наше паре дају страној форми уместо домаћој фирми. То је цело питање. То је цела разлика између нашег и нашег економског модела. Ми сматрамо, све наше паре, пореске подстицаје, субвенције, олакшице, све што може – домаћој привреди, домаћој пољопривреди, да обновимо пољопривредно-индустријске комбинате, да обновимо индустрију домаће пољопривредне механизације, да обновимо задругарство, да уложимо у сваку породичну фирму, да смањимо порез на зараде. То од вас очекују привредници у Србији.

Ви за шест година нисте урадили ту најважнију ствар, да смањите пореско оптерећење домаћем привреднику, да му дате ваздуха да може да дише и ради, па ће он да отвори ново радно место, па ће да уложи у нову технологију, па ће да прошири своје капацитете. Ви сте све то занемарили и све карте бацили на страног инвеститора. То је грешка. То је економска грешка која нас скупо кошта. Ја вам на то указујем, нема разлога да се љутите, ово је само другачије мишљење.

Ако сте толико уверени да је то добро, ви ћете наставити тим путем, али ја вам кажем – то није добро. Треба све наше паре да дате домаћем привреднику и пољопривреднику, они од вас то очекују. Они пуне тај буџет и очекују да им сопствена држава помогне, а не да их сопствена држава згази таксама, порезима, ПДВ-ом, свим врстама оптерећења, притисака, инспекција, напада, упада и свега онога што држава ради домаћем привреднику и пољопривреднику. А странац? Странац, заштићен као бели медвед, дође овде, покупи наше паре; кад заврше субвенцију, оде на друго место, а остадоше празне хале.

Дакле, поента приче: улагати у домаће, а не у страно, што нам износи профит и одлази одавде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Костићу, желите повреду Пословника?

ИВАН КОСТИЋ: председавајући, повређен је члан 109. Пословника. Сматрам да треба да изрекнете опомене народним посланицима који су за време излагања господина Бошка Обрадовића добацивали и говорили му најпогрдније изразе, да лаже, да лаже, да лаже, нон-стоп.

После ваше победе на изборима, сматрамо да имамо право да и даље наставимо своју борбу и да нас не прекидате док причамо. Зашто сада то не смемо вама да кажемо? Једноставно, овакав начин дискусије није примерен Парламенту. Треба да се држите оне народне пословице: „У добру се не узвиси, у злу се не понизи“.

Ви сте освојили веома пуно на процентима. Ускоро вас чекају задаци по питању Косова па ће народ напоскон видети да ли је ова ваша политика одржива. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Костићу, нисам приметио да је било ко добацивао јер сам пре свега био сконцентрисан и фокусиран на излагање господина Обрадовића, у којем је више пута споменуо господина министра, те господин министар свакако има основа за реплику и додатна два минута.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Нажалост, овде се ради о дубоком неразумевању како савремено пословање функционише. То ћу дати кроз врло конкретне примере: на пример, „Железара“, она има 5.000 радника; нико није сметао годинама било ком домаћем привреднику да дође и

инвестира, да узме „Железару“, покрене производњу и да му дамо све могуће субвенције. Напросто, то нико није желео, није се јавио ниједан, иако је годинама за евро продавана, за један евро. Није му чак требао ни нарочит новац за то, да преузме обавезу и да брине о 5.000 радника, али, нажалост, тога није било. Онда се појавио страни инвеститор. Да није купио „Железару“, данас би се реализовали они сценарији које су нам многи „стручњаци“ нудили – да се тамо гаје печурке. Данас имамо „Железару“ у којој је повећана плата; једна од првих мера инвеститора је била да повећа плату радника.

Други пример је „Меита“ у Обреновцу, где је просечна плата 55.000 динара, где се ради нови погон „Меите“. Да нема те „Меите“, не знам ко би запослио људе из Обреновца, пошто ваљда неко треба да оде код тих људи и објасни им да је то све фатаморгана и да је много боље да укинемо производњу турбопуњача за *BMW* и „мерцедес“, јер ваљда би нека наша фабрика то много биље производила, као што је и до сада производила, па би турбопуњачи за *BMW* и „мерцедес“ могли да се праве у Бугарској и Македонији, а код нас не би било ништа, апсолутно ништа.

Много важна ствар, постоји нешто што се зове тржиште; робу коју произведете у вашој земљи морате негде и да продате. Ако имате велико унутрашње тржиште, као што су Немачка, Пољска, Француска, можете другачије да послујете. Када сте мала земља, зависите од тога где пласирате робу у иностранству и под каквим конкурентским условима.

Код нас постоји Закон о улагањима, тако се зове. Тај закон у потпуности изједначава домаћег и страног произвођача. Али, то су озбиљни аргументи, не приче које служе за забаву народу. Домаћи инвеститори имају једнака права на субвенције, олакшице, омогућава им се да комуналије плате у ратама, омогућавају им се пореске олакшице, омогућава им се новац. Дакле, на најозбиљнији начин је изједначено и омогућено да сви они који хоће да инвестирају у овој земљи имају једнаке шансе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Мартиновићу, по Пословнику?

Повреда Пословника, најпре Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине председавајући, можда ће бити неубичајена моја интервенција по Пословнику, али ми је драго да сте ви данас флексибилни и да дозвољавате министру да говори дуже од два минута. Имате нашу подршку што се тога тиче, али уз услов да примењујете члан 116. и да и сваки народни посланик, када говори о повреди Пословника или када има реплику, може да говори док не заокружи целину и не каже оно што је желео да каже.

Молим вас да се убудуће понашате у складу с чланом 116, да не буде на штету народних посланика а у корист министра, него да буде онако како је овај члан предвидео. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета. Не знам да ли сте приметили, у малопређашњем излагању сам и колеги Шаровићу дозволио да прекорачи два минута.

(Вјерица Радета: Па, ја сам те похвалила.)

Не мислим да сам тиме повредио Пословник. Само сам дозволио и министру и посланицима да заврше мисао.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)Захваљујем.

Колега Шаровићу, желите повреду Пословника?

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, ценим то што сте један од људи који можда и понајбоље разумеју парламентарну демократију и заиста мислим да ви можда најкоректније председавате седницама, али не може се исти аршин примењивати за посланике и за ministre. Посланици су представници грађана, они су овде у својој кући и свом дому, а ministre су у гостима, да се тако изразим. Зато не може министар бити тај који ће охрабривати народне посланике да се укључе у дискусију, већ само могу народни посланици да охрабрују министра. То је суштина.

Друга ствар, члан 158. став 7. каже: „Предлагач закона, односно овлашћени представник предлагача закона има право да о сваком амандману говори до два минута“. Господин Стефановић је говорио два пута по два и по минута.

Замолио бих вас, господине Милићевићу, да тог господина поред себе мало утишате, пре свега зато што смета мени; друга ствар, верујем да ви довољно добро познајете Пословник и да нема потребе да вам он говори шта ћете одговорити, поготово не на овај начин.

Ово је посебна одредба која ограничава право министра. Министри су више него довољно привилеговани тиме што у начелној расправи као предлагачи могу говорити неограничено. Ми као посланици имамо веома ограничено време. Министри могу говорити колико им је воља, и пет, и десет, и двадесет, и сто пута дуже од нас. Мало једнакости је предвиђено када су амандмани у питању: два минута посланик, до два минута министар. То је више него довољно, понављам, поготово што и сама Влада каже да предложени амандман нема везе с материјом коју регулише закон. Немојте баш толико да их привилегујете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шаровићу.

Више пута смо током претходног заседања...

(Немања Шаровић: Да ли си ти...?)

Не, немојте, то није мој манир, господине Шаровићу, то веома добро знате.

Дакле, више пута смо током претходних заседања говорили на ову тему. Мислим да се сходна примена Пословника, ви то јако добро знате, односи на све учеснике у расправи.

Што се тиче времена које је превазишло та два минута колико је дозвољено, треба да имате на уму да се све то на један начин скида од оног кумулативног времена од 180 минута колико има министар. Дакле, сматрам да нисам учинио повреду Пословника.

На вама је да одговорите да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Не.)

Захваљујем, господине Шаровићу.

По амандману реч има народни посланик Марко Парезановић.

Изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Надам сам се да ће мој чачански колега ове претходне месеце искористити да нешто прочита, да се едукује мало, али видимо да то није случај.

Чули смо доста неистина о томе да држава не помаже домаће инвеститоре. Ослонићу се на ту тезу и, на основу онога што је колега Орлић већ рекао, ја то могу и да потврдим јер су управо неки од тих домаћих инвеститора из Чачка. Дакле, „Чипс веј“ из Чачка добио је значајну субвенцију од Владе Републике Србије. И не само они, локална самоуправа подстиче домаће инвеститоре, домаће привреднике, кроз велики број субвенција. Крајем прошле године Влада Републике Србије је Граду Чачку из буџетских резерви определила шездесет милиона динара. Највећи део тог новца отишао је за постојећу индустријску зону, у којој се налазе искључиво домаћи инвеститори. Дакле, то су све примери како држава Србија помаже домаће привреднике.

Онда вам дође неки посланик из Чачка, који све то није приметио, све то није видео, и каже како држава Србија не помаже домаће привреднике. То је управо разлог зашто тај посланик сигурно не може да закуца на врата ниједног озбиљног домаћег привредника, јер сви знају да је дилетант. А зашто је дилетант? Ево зашто: мој чачански колега је на претходним изборима био у коалицији са странком Доста је било Саше Радуловића...

(Председавајући: Нема разлога директно; говорите о амандману, молим вас.)

Колико се сећам, то је човек који је, док је био министар, више пута јавно изјавио да неће укидати субвенције страним инвеститорима и да ће, док

је он министар, страни инвеститори добијати субвенције. Сада се питам да ли они уопште знају шта је њихова политика. Мислим да они имају велику кризу идентитета и да нису најсигурнији шта је ту њихова политика; један дан се залажу за стране инвеститоре, да добијају субвенције, а после кажу да су против тога.

Мислим да грађани на изборима то препознају и да је то један од разлога за овако лош резултат те коалиције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате основа за реплику.

Колико видим, колега Весовић је указао на повреду Пословника.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Мислим да сте прекршили члан 109. Пословника, који каже да се опомена изриче народном посланику уколико употребљава псовке и увредљиве изразе. Да ли је увредљив израз рећи за колегу у Скупштини да је дилетант? Ако ви сматрате да није увредљив израз, онда ћу ја рећи да је дилетант причао о нечему што не зна да каже. Мислим да то није примерно и примерено овој скупштини.

Крајње је време да престанемо са фаворизовањем позиције, која је бројнија, која је мени јасна, ништа ту спорно није, само треба да схвате да ми имамо право на своје мишљење. Ако наше мишљење није идентично њиховом, то не мора да значи да смо лицемери. Сетиће се други потпредседник, који ми није дао реплику када сам лично прозван лицемером. И, нисмо дилетанти. Људи, ми не мислимо исто као власт, шта је ту спорно?

Немојте, заштитите нас. Ја вас молим да не кршите Пословник. Нема разлога да се вређа, јер увреде никада не почну са ове стране. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Весовићу, наравно да имате право на своје мишљење. Омогућено вам је да саопштите своје мишљење кроз указивање на повреду Пословника, за коју сматрате да сам је лично чинио.

Нисам приметио да се колега Парезановић увредљиво изражавао. Приметио сам да је у једном тренутку желео можда директно да се обрати. Само сам га замолио да то не чини.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Колега Ђукановићу, ви сте се јавили по амандману?

(Владимир Ђукановић: Да.)

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Знате, ја разумем да неко има другачије мишљење, свако покушава да дође до бирача на неки начин, заиста немам ништа против, али треба некад

размислити о промени концепције и не причати нешто што заиста нема утемељење.

Овај амандман ћу здушно да подржим јер сам присталица потпуне либерализације, да ли страним или домаћим људима, али да се омогући да могу што слободније да послују. Ко има квалитетнији производ, тај ће на тржишту и да се прослави; то је, ваљда, нека логика.

Овде смо слушали нешто што ми личи на шездесете године прошлог века, отприлике, када смо уводили и као идеал стављали самоуправни социјализам, где се тражи од наших фирми – ми ћемо то да субвенционишемо, а они ће плански нешто да производе; где ће да продају, то нико нема појма. То је нешто што је катастрофално у економији.

Хајде сада, по логици како је мој колега био против овог амандмана, то би било на следећи начин: рецимо, *BMW* жели да инвестира у Србију, жели да отвори фабрику, ми бисмо рекли – нећемо *BMW*, ми ћемо улагати у неког нашег произвођача, да буде једнак *BMW*-у отприлике, што је немогуће јер немате ни такву технологију нити такву радну снагу, обучену, нити просто имате та средства којим бисте могли да будете конкурентни *BMW*-у. Али то је нека логика која се овде стално супротставља страним инвестицијама.

Кажу – па ми ћемо улагати. Они овде, кажу, долазе зато што смо јефтина радна снага. Па, јесмо, зато што тридесет година нико жив није радио ништа, уништене фабрике. Како мислите да имате обученог радника ако није прошао никакав процес занављања технологије, у смислу да научи нешто? Како мислите да имате скупљу радну снагу? Морам да вам признам, садашња цена још је и адекватна каква је заиста могла да буде, кроз шта су Румунија и Бугарска прошле, кроз шта пролазе и дан-данас; чак се Румунија доста осавременила. Па не можете да имате обучену радну снагу ако тридесет година ниједна фабрика људски није радила.

Једини начин да дођете до радне снаге која ће бити далеко цењенија и скупља на тржишту, то је да, рецимо, као што смо увели дуално образовање, људи почну да се образују и да знају како се ради у производњи. То је, ваљда, нека логика. Јесте то трновит процес, али мораћемо то да прођемо зато што годинама ништа нисмо радили.

Па кажу – ми ћемо сада не знам колико у пољопривреду да уложимо субвенција (иако држава даје огромна средства за пољопривреду). А како мислите да будете конкурентни огромним конзорцијумима у Француској и Немачкој? То су људи који деценијама, годинама раде нешто, имају нове технологије, ви немате ништа овде. Ми смо једини који су успели фабрике трактора до темеља да униште! И онда кажу – увозимо стране тракторе. Увозимо, кад су они савременији, ми немамо више домаћих кад је те фабрике неко упропастио.

Морамо да кренемо буквално испочетка. Страна инвестиција, посебно квалитетне стране компаније, помажу да се овде обучи радна снага, помажу да нешто науче. Тај радник који прође ту фабрику, односно ко је тамо радио, и ако оде из ње, моћи ће нешто сам да покрене зато што је негде нешто научио, неким се новим технологијама научио.

Потпуно је ненормално терати страну инвестицију одавде, то је потпуно погрешан концепт. На крају крајева, видели смо на изборима да ипак људи знају то да цене. Неће људи просипање демагогије, да тераш странца из сопствене земље зарад, наводно, неке приче питке, да неком домаћем привреднику нешто даш. А коме кад, једноставно, тако нешто немамо? Оно домаћих привредника што је успело да обезбеди пласман робе на страно тржиште, па, ту држава и те како улаже, али доста ће још воде протећи Дунавом док многи наши привредници не стану на ноге тако да заиста можемо да имамо крајње стабилну привреду, конкурентну европским тржиштима. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, кад вам поента економије дође из чачанске библиотеке и кад неко прича о буџету, инвестицији, производњи, а целу своју ужу фамилију запослио у јавном сектору, онда вам још прича о партократији, неко ко је у Парламент ушао на листи са Демократском странком Србије, која је 2007. године парафирала чувени ССП, Споразум о стабилизацији и придруживању... Тим споразумом је дозвољена претерана и прерана либерализација, дакле увоз. Човек који је ушао на листи с онима који су широм отворили врата увозу данас прича о заштити домаће производње!

Да би се то надокнадило, даме и господо народни посланици, држава мора офанзивно да негује производњу ради извоза. Капитал је страни, али сва предузећа у Србији су домаћа и послују по домаћим условима, домаћим приликама, са домаћим рачунима итд. Сваки од тих инвеститора са страним капиталом, да тако назовем, са собом је донео и комад тржишта. Тиме је надокнађена штета коју је проузроковао коалициони партнер претходног говорника, који је покушао тако надахнуто да говори о заштити домаће привреде а у Парламент је ушао с онима који су угрозили домаћу привреду.

Даме и господо народни посланици, мале земље могу да се извуку само офанзивним извозом, у таквим приликама у којима смо ми данас.

По питању заштите инвеститора, морам рећи да је поменути господин покушао да у градски парламент уђе са „Сашом Расуловићем“, који је на почетку 2014. године изјавио: „Не укидамо субвенције за инвеститоре“

и притом посебно нагласио – стране, и потребу да они постоје. Сада, не знам да ли је то подвојена личност која овде наступа: с једне стране, улазиш у парламент с онима који угрожавају домаћу производњу, покушаваш да уђеш у други парламент с онима који су за стране инвеститоре, посебно да се награде, а овде причаш сасвим другу причу.

Домаћи инвеститори су – ово су подаци до пре годину и по дана – 132 пута добили субвенције, а они са страним капиталом, који такође овде оснивају домаће фирме, добили су 116 пута. Дакле, ипак је Влада фаворизовала инвеститоре са домаћим капиталом, барем по овом броју.

Даме и господа народни посланици, ова влада и ова власт желе да учини добро, али у Србији, када желите да учините добро, немојте очекивати од оваквих да вам склоне неки камен с пута; можете очекивати само да вам наваљају неку каменчину на пут и покушају да вас спрече да извучете земљу из невоље у коју су их управо они гурнули. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем. Користим време овлашћене представнице Посланичке групе Демократске странке у жељи да подржим амандман који је колега образложио, врло сличан по духу, да странци, инвеститори имају повлашћен, олакшан приступ, а по закону о странцима, са поново израженом надом да амандман, тај као и други, неће бити повучен пре дана за гласање па ћу имати прилику да гласам. Са малом дигресијом да, ако у Парламенту владајућа већина поднесе више стотина амандмана Влади коју подржава а Влада одбије све до једног са образложењем да није предмет закона, а посланици стручно, аргументима, са очигледним, дубоким уверењем бране своје амандмане, онда је абецеда парламентаризма да подржите амандмане колега ако су иоле чему.

Ако сви они који су поднели амандмане, који се овде бране на аргументован начин, повуку амандмане, онда су или жртве притиска да повуку амандмане или заједно са свима користимо прилику да се ругамо простору и култури процедуре у Скупштини.

Мени је свеједно шта је од та два. Мени је важно да знам да народни посланици подносе амандман који умеју да бране. Ја желим да гласам за тај амандман ако се са њим слажем и имам наду да неће бити повучен пре дана за гласање, те ће бити омогућено свима нама који разумемо како и зашто се подносе амандмани да за такве амандмане гласамо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Чомић.

Реч има, по амандману, народни посланик Владимир Маринковић.

Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Просто не могу да верујем да данас, у 21. веку, неко ко би требало да номинално заступа једну конзервативну политику, политику која подразумева економске слободе, економска права на којима почива демократија и људска цивилизација, говори о било каквој изолованости, изолацији и преференцији било кога када је у питању економска делатност и економски живот у једној земљи.

Ради истине и правде, желим да кажем да су страни инвеститори у Србији у прошлој години, дакле у 2017. години, инвестирали више од две милијарде евра и да је та сума виша него што је било инвестирано у све земље у региону. Ту смо шампиони. Шта то показује? Показује политичку стабилност наше земље, показује да је Србија економски лидер овог региона.

Ако неко данас у Парламенту, ко заступа неке грађане, тврди да је лоше што имамо 40.000 радника које запошљавају немачке компаније овде, да је лоше што америчке компаније запошљавају 17.000 људи, што су инвестирале у протеклих десет година више од три милијарде евра, да је лоше што имамо *NCR* овде, који има централу у нашој земљи, „Континентал“...

Пре неколико дана „Континентал“ је у Новом Саду отворио компанију са преко 500 запослених. Председник Вучић је био на том отварању. Сваки дан имамо отварање неког страног предузећа, имамо новог страног инвеститора који – шта ради овде, шта те инвестиције подразумевају? Оно што се у економији зове преливајући ефекат, нове технологије, нова знања, нови менаџмент. Шта је резултат? Дакле, 26% незапосленост 2012. године, 13% незапосленост ове године.

Е, то је патриотизам, даме и господо народни посланици, то је највећи вид патриотизма у 21. веку, отвореност земље, економско лидерство, а не било каква изолација и преферирање било кога, поготово у економском животу.

Заборавио сам да поменем „Лир“. Ево, ту је колега Жарко Мићин. Радио је посвећено на довођењу те инвестиције, више од 1.500 запослених у Новом Саду.

То је оно чиме ће се Влада Републике Србије бавити у наредном периоду и на чему ћемо, наравно, инсистирати као парламентарна већина, а то је бољи живот грађана Републике Србије, нове инвестиције, просперитет и модернизација наше земље. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате основа за реплику.

(Бошко Обрадовић: Пословник.)

Нећемо се играти, више пута сам вам то рекао.

Господине Шаровићу, изволите по амандману.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ево и по амандману да кажем неколико речи.

Ми смо имали прилику малочас да чујемо реторичко, рекао бих, питање – шта ће бити ако BMW пожели да инвестира у Србију. Претпостављам да ћете то „ако пожели“, оставити за неке наредне изборе, јер сте „Мерцедес“ за ове претходне већ испуцали, па ево, видимо колико су произвели возила у претходних неколико година.

Друга ствар, морам разочарати колеге које су рекле да ће свесрдно подржати ове амандмане. Мислим да је свима јасно да ови амандмани иду у повлачење, као и они на претходним седницама. Њихова сврха је једино да се искористи време, што јесте у складу с Пословником, јесте легално, али није легитимно.

Трећа ствар, док ми овде водимо, рекао бих, бесмислену расправу, ево, малочас је у Београду, у Рузвелтовој улици, дошло до још једног окршаја ватреним оружјем, до још једног убиства и два тешка рањавања. Много би боље било – ево, обећавам да се нећемо наљутити – да и министар Стефановић и директор Полиције Ребић напусте ову седницу и допринесу тамо где, претпостављам, више могу, јер, признаћете да овде, реално говорећи, није било много тога везаног, заиста, за надлежност министра и закон о коме говоримо.

У Београду се таква убиства дешавају све чешће, малтене сваки дан. Ако већ бринемо о грађанима, хајде прво да бринемо о ономе што је најбитније, а то је њихова безбедност.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Пре свега, апсолутно не стоји да се та убиства дешавају често. Погледајте, број убистава се сваке године смањује, значајно се смањује.

Овде се догодио један инцидент са тешким последицама, где је једно лице, које је очигледно било радник или бивши запослени те фирме, ушло у фирму, извршило тешко кривично дело, затим отишло кући и извршило самоубиство. Дакле, што се тиче самог случаја... Иначе, није надлежност министра да води поступак истраге, за то су надлежна тужилаштва са оперативним јединицама полиције, они то раде. Дакле, ово јесте тежак случај, али, у смислу поступања, ту раде оперативне јединице на терену, које ће довести до расветљавања овог случаја у потпуности, мада су сви актери... Кажем, актер који је извршио ово убиство извршио је самоубиство те у том смислу нема више места за поступање према њему.

Што се тиче овога, важно је да министар буде присутан, што је кључна надлежност министра везана за рад Парламента, да покаже

поштовање према народним посланицима који су одвојили своје време. И овај дан седнице Скупштине је важан зато што је Народна скупштина у пуном сазиву и треба да донесе одлуке о важним законима који се налазе пред нама.

С друге стране, у исто време људи из Полиције раде свој посао. Ми смо обавештени о томе шта они раде. Они предузимају све из своје надлежности. Дакле, грађани Србије, у смислу безбедности, не трпе.

Оно што јесте добро, за разлику од неких претходних времена када се није радило на расветљавању, када се дешавало да и високи функционери Полиције, и новинари и политичари бивају убијени, а да се то никада не расветли, данас се, прво, такве ствари не дешавају у нашој земљи. С друге стране, имате ситуацију да је степен расветљавања свих кривичних дела... И данас смо расветлили извршење једног тешког кривичног дела које се догодило пре неколико месеци; данас смо расветлили и поднели кривичне пријаве против учинилаца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине министре.

Реч има народни посланик Немања Шаровић, повреда Пословника.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Рекламирам повреду члана 107, који говори о достојанству Народне скупштине.

Не мислим да оно што се догодило може да се назове инцидентом. Убиство и самоубиство може бити...

(Председавајући: Обраћајте се само мени.)

Дозволите, бићу кратак.

То може бити само трагедија, и то двострука трагедија, за две породице.

Друга ствар, да ли се дешавају убиства која нису расветљена? Да, дешавају се, читав низ таквих убистава.

(Народни посланици Српске напредне странке негодују.)

Умирите владајућу већину.

(Председавајући: Само се обратите мени. У чему је учињена повреда Пословника?)

Ја бих искористио прилику да господина Стефановића питам за једно убиство које се десило у његовом мандату.

(Председавајући: Господине Шаровићу, не можете повреду Пословника користити да поставите питање.)

О томе је причао Небојша Стефановић, министар Полиције.

(Председавајући: Не, само је дао одговор на ваше питање.)

Не може мени бити забрањено оно што је дозвољено министру.

(Председавајући: Није вам забрањено.)

Дозволите.

Ко је, господине министре, убио Велибора Вељу Дуњића? Он је убијен у вашем мандату. Иако је најављено да ће бити откривено и да се зна ко су убице, они још увек нису приведени правди.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Шаровићу, молим вас само, убудуће, када укажете на повреду Пословника, обраћајте се мени и образложите у чему је учињена повреда Пословника, јер само ја могу да је учиним.

Господин министар је одговорио на питање које сте ви поставили. Зато је имао основа за та додатна два минута, само да образложи и ништа више.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.) Захваљујем.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић, повреда Пословника.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани господине председавајући, ја се управо вама обраћам, повредили сте, односно прекршили члан 104: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан исте посланичке групе, наводећи његово име и презиме или функцију, односно погрешно протумачи његово излагање, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику“.

Дакле, неколико пута сам тражио реплику. Једини сам представник опозиције овде који је полемисао са представницима власти. Више представника власти је говорило управо о мом излагању, погрешно га тумачило, вређало ме, и директно и индиректно. Ево, да се договоримо онако културно, не морате ми дати сваки пут реплику кад ме неко увреди или погрешно протумачи моје излагање, али дајте ми, рецимо, после пет таквих напада једну реплику или после десет таквих напада једну реплику; ево, колико ви одредите, господине председавајући, ја ћу бити задовољан, рецимо, после 50 њихових напада једну реплику.

Али молим вас само да ми то јавно кажете, да знам, да могу да се припремим кад ћу доћи на ред за реплику и да јавност зна да ли опозициони посланици, које непрестано вређају представници власти, погрешно тумаче њихово излагање, икада могу да добију право на реплику. Дакле, врло би важно било да то знамо, јер је то једна основна парламентарна ствар.

Тиме грубо кршите Пословник о раду Народне скупштине. Могу да разумем да сте ви власт, могу да разумем да је овде велика владајућа већина, да има много више времена него што имамо ми из опозиције, то је све у реду, али то мало времена што имамо по Пословнику да одговоримо када нас неко вређа или када неко погрешно тумачи наше излагање, немојте нам ускраћивати. То је онако баш... Не бих да дајем квалификације шта је у

питању. Мислим да и ви то осећате и молим вас да ви одредите меру. Ево, не ја, не Пословник који кршите, него ви да одредите меру, јер је вама Пословник дао могућност да ви тумачите Пословник и да ви лепо одредите меру после колико увреда нама следи реплика.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Обрадовићу, нисте једини посланик опозиције који је учествовао током досадашње расправе. То је прва ствар. Друга ствар, нисам приметιο да се било ко увредљиво вама обратио. Да сам приметιο, свакако бисте имали основа за реплику.

Када ћете добити реплику? Оног тренутка када то буде у складу с Пословником Народне скупштине Републике Србије и чланом који сте навели.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о указаној повреди Пословника? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, због вишеструке повреде од више председавајућих члана 103. ст. 2. и 3 – народни посланик који указује на повреду Пословника то може да учини непосредно по учињеној повреди.

Слушао сам и колегу Шаровића и нисам чуо никакву увреду колеги који је говорио пре мене. Дакле, уколико је желео да рекламира повреду Пословника, то је требало учинити непосредно по учињеној повреди. Очигледно, из говора који је он одржао, ја то нисам закључио. Можда је имао неки телефонски позив за ТВ дуел па је отишао тамо, па се заборавио вратити, односно отишао је и није се вратио, пропустио је прилику да рекламацију Пословника учини у правом тренутку.

Убудуће, с обзиром на то да се ово понавља од више народних посланика, морате водити рачуна да се то чини непосредно по учињеној повреди, а не када се неко сети, када се неко присети. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ристичевићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о указаној повреди Пословника? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем.

Предлог је да се омогући брже добијање потребних личних докумената странцу, инвеститору, ради бржег економског развоја Републике Србије и развоја инфраструктуре.

Инфраструктура представља кључ развоја за нашу земљу, повезивања са другим земљама и, наравно, повећава конкурентност наше привреде. То значи да држава Србија и Влада Републике Србије морају да наставе са развијањем инфраструктуре, јер са добром инфраструктуром имаћемо бољу повезаност са суседима, повећање обима робе која се налази у транзиту. Добра инфраструктура гарантује прилив нових инвестиција и отварање нових радних места. Зато је важно и неопходно да се будућим инвеститорима омогући брже добијање потребних личних докумената, у циљу економског развоја инфраструктуре Републике Србије.

Претходна Влада Републике Србије и ова Влада Републике Србије суштински су схватиле значај инфраструктуре и поставиле је као један од приоритета. Србија има централно, стратешко место у региону и географски, а од доласка Српске напредне странке на власт постали смо и политички лидер у региону, што представља нашу главну конкурентску предност.

У Србији се гради. Ово нису само пусте приче, као некада када је владала Демократска странка и када смо се наслушали свакаквих лажи и неостварених визија и идеја. Ово је данас Србија у којој постоје јасни планови, а вредност пројеката у области актуелних и планираних инвестиција премашује дванаест милијарди евра. Зато је циљ овог амандмана да се од стране Владе Републике Србије оснажи свеукупни економски развој и развој инфраструктуре Републике Србије.

То што је некимa потребно да унесу камен у Скупштину Републике Србије да би грађани Србије видели да има главу, то је посебна прича. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Гордана Чомић, по амандману.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем. Користим време овлашћене представнице Посланичке групе Демократске странке у жељи да колеги захвалим на аргументацији којом је бранио амандман и очигледну, неспорну, страсну жељу њега као подносиоца и других да заиста олакша страним инвеститорима.

Кређибилитет аргументације ће бити много већи, и ја ћу вам поверовати у све то што причате успут о Демократској странци, ако не повучете тај амандман. То бих вас молила.

Знате, колеге народни посланици, ја пажљиво читам шта пише у Уставу и Закону о Народној скупштини шта је нама посао. Нама је посао да једни друге слушамо. Нама је посао да се у том међусобном слушању и дијалогу потрудимо да закони који излазе из ове скупштине изгласани праве нешто боље грађанима Србије.

Ако колега подноси амандман, који ја подржавам, и у својој аргументацији има легитимну потребу да се осврне на Демократску странку,

онда је легитимна моја намера да му кажем – немојте повући амандман пре дана за гласање па ћу вам поверовати то што сте причали о амандману, можда вам чак поверујем и то што тако успут причате о Демократској странци. Ако повучете амандман, нисте ви ништа рекли лоше о Демократској странци; рекли сте све о свом схватању посла у Народној скупштини, што је исто ваше легитимно право, као и моје да оставим ван сваке сумње да ћемо бранити амандмане добром аргументацијом и да онда нећемо пружити народним посланицима прилику да за те амандмане гласају.

Ја само на то упозоравам, у жељи да стварно овај закон буде најбољи могући. Пошто је Влада очигледно одбила и ваш амандман, тим пре ћу дати подршку сваком народном посланику који на такав начин има неспоразум са Владом, подржавао је или не. Тај неспоразум је баналан, али врло често може да буде дубок и непремостив. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александра Чабраја, по амандману.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем, председавајући. Такође користим време овлашћеног представника.

Своје излагање у расправи у начелу започела сам тиме што сам рекла да ова скупштина непрестано заседа на самој ивици регуларности, односно нерегуларности. Том приликом сам рекла да се стално чак и ове могућности које постоје у Пословнику непрестано растежу до крајњих граница, што је читав ток ове седнице и те како потврдио. Тада сам исто рекла да није добро да је оволико тачака дневног реда обједињено у једну тачку, да то просто није природно, јер ма колико ту било добрих решења, мислим да ви управо сада својим амандманима показујете да та решења нису толико добра. Ако се поднесе више стотина амандмана о тим истим решењима за која тврдите да су феноменална, онда не знам колико су она заиста добра.

Такође ме фасцинира... Морам признати, нисам довољно добар познавалац математике и вероватноће да бих могла да причам о томе, али би ме искрено веома занимало како је могуће да су све те стотине и стотине амандмана од стране владајуће већине поднете управо на прве законе и на прве чланове који су данас овде на дневном реду. Занима ме како то да баш на те законе имате толико примедба а да немате уопште примедбе на неке законе који су десети, једанаести, дванаести или петнаести на дневном реду. Како рекох, и ту има веома, веома спорних решења и одлука.

Пре неколико дана, наиме, кад сам говорила о неким спорним решењима, мени је министар одговорио, рецимо када сам поменула примедбе Заштитника, да то није Свето писмо. Међутим, ми у овој расправи имамо и неких тачака као што су, рецимо, избор по проблематичном Правилнику спроведен и супротан Закону о јавном тужилаштву, на који је

примедбе имао и Уставни суд, па ме занима да ли је и то можда Свето писмо или ни то, можда није ни Устав више Свето писмо. И шта је то, уопште, у овој држави што мора да се поштује, да ли постоје такве ставке које се морају поштовати? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Реч има др Небојша Стефановић, министар.

Изволите, министре.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Можда ви мене нисте добро разумели онда. Дакле, мишљења... Ниједно мишљење није Свето писмо нигде у свету, па ни у Србији. Суд доноси одлуку, доноси пресуду и то мора да се поштује. Мишљење неког судије не обавезује никога, понајмање Народну скупштину. На крају, Народна скупштина одлучује хоће ли нешто што је предлог амандмана или амандман на одређени предлог закона постати саставни део закона, шта год мислила и Влада, јер ни мишљење Владе није Свето писмо. Мишљење Владе је мишљење Владе о том амандману. То што Влада не сматра да је амандман добар, Народна скупштина га може у дану за гласање усвојити и он постаје саставни део закона.

Исто тако, мишљења заштитника разноразних, без обзира на то ко их је именовано и како се зову, то су њихова мишљења. Они су стручна тела, требало би бар да јесу, стручна тела која дају мишљења о појединим законима, и не значи да су увек у праву. Али то не обавезује Народну скупштину, Народну скупштину обавезује само одлука већине народних посланика, то је суштина.

Што се тиче овога, пред собом имамо текстове различитих закона, за које верујем да су добри. Неке амандмане смо усвојили у међувремену зато што је то поправило текст закона, неких представника опозиције, што сматрамо исто да је добро. Нисмо гледали ко их је предлагао, него шта је то што утиче да закон буде квалитетнији, и тако ћемо наставити да радимо.

Што се тиче разноразних мишљења, нека сви дају мишљења, али они који одлучују на крају јесу народни посланици. Ви одлучујете да ли ће неко мишљење бити прихваћено.

Што се суда тиче, судска одлука да, али мишљење неког судије у одређеном предмету не значи ништа. То је лепо као штиво, као научни материјал, није обавезујуће. Пресуда је обавезујућа, и ништа друго.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Александра Чабраја, по амандману можете.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Само да се осврнем на ово што је министар рекао. Наиме, избор јавних тужилаца спроведен је по проблематичном Правилнику, који је супротан Закону о јавном тужилаштву,

и по поступку који су оспорили чланови Правосудне академије (коју сте управо ви основали) и Повереник за заштиту информација. Оспорио је и Уставни суд, који је донео привремену меру забране поступања Државног већа тужилаца по овом конкурс.

Да ли је ово обавезујуће или није обавезујуће, то ме интересује.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре, представници Министарства унутрашњих послова, очигледно је да би неки посланици који не разумеју шта је то парламент, да је то у ствари говорница, да је још од старе Грчке било тако, хтели да забране неким посланицима да говоре. Што је најважније и што је најјадније, износе свесно нетачне чињенице и податке.

Рецимо, Уставни суд јесте оспорио стари Правилник о избору тужилаца, о томе је обавештена Народна скупштина и тај поступак избора тужилаца је заустављен. У међувремену, Правилник је промењен. Е сад, Друштво судија и Друштво тужилаца су невладине организације, које могу да учествују у јавној расправи али неће да одређују државним органима како ће да доносе правилнике, ни како ће Народна скупштина да доноси законе. Зато постоје избори.

Сада, овде је у питању, у овом закону, један најобичнији управни поступак – како држава треба да се понаша према грађанину друге државе, које су одговарајуће исправе, како може да уђе у државу, како да борави у њој, како да изађе и како се поступа ако неки од тих услова не испуњава. Став мој, као и неких мојих колега, јесте да грађани страних држава који желе да улажу у привреду Републике Србије треба лакше да регулишу ове обавезе, да регулишу и остварују своја права у том управном поступку него они који долазе само ради транзита или на сличан начин. Не видим шта је ту нелегитимно.

Имао сам овде, док сам слушао дискусију, тираде о томе како Република Србија треба да подржава домаће инвеститоре, као и да их не подржава. Подржава их. Имамо неколико проблема са нашим грађанима, домицилним, који су, да кажем, домаћи инвеститори. Први и најважнији – мало их има. Највећи број квалитетних домаћих, домицилних инвеститора растерала је тајкунска организација предвођена Мишковићем за време владе Војислава Коштунице и владе Демократске странке. Као последицу тога имали смо да је, рецимо, Фонд за развој Републике Србије...

Пријатељи тих тајкуна који су се представљали као домаћи инвеститори, иначе су најобичније лопуже, ојадрили су Фонд за развој

Републике Србије за 140 милијарди динара. Нису постојале банкарске гаранције, нису постојале одговарајуће гаранције да ће новац бити враћен Републици Србији и њеним грађанима зарад нових инвестиција у одговарајућем обезбеђењу као што су некретнине, или вредност некретнине није била тачно процењена, била је далеко испод тржишне а процењена је на много већу итд.

Овај колега овде, који је највише бранио такве домаће инвеститоре, нека објасни кога заступа.

Или, рецимо, један од највећих домаћих инвеститора био је баш господин Мишковић. Продао је „Макси“, трговински ланац, за отприлике две милијарде евра. То је представљено као врхунска страна инвестиција. Зна ли неко где су завршиле те две милијарде евра? Неко је добацио – Кипар. Није, није. Једна земља је суседна, а једна земља је бивша чланица СФРЈ. Јесу ли то инвеститори који се нуде Србији преко Двери, Обрадовића и осталих? Жао ми је што нису ту, можда би нешто и научили. Можда су доведени у заблуду, али сумњам. Значи, тако интересе тих домаћих инвеститора бране ови што хоће да затворе српско тржиште.

У Народној скупштини доносили смо законе који дају подстицаје свима који улажу у Србију. Не сећам се да је у једном закону писало и раздвајало се – ово ће добити страни инвеститор, ово ће добити домаћи, него су се обезбеђивале одређене пореске олакшице за све оне који отварају нова радна места у Србији. Не видим шта је ту проблем.

Илузија је да је српском друштву и српској економији довољно да њена индустрија производи само за своје потребе. Економски писмен човек не може то да каже. Немогуће! Ту нема развоја, то је економска самоизолација, ту сами себи уводимо санкције. Да ли то хоће Бошко Обрадовић? Или хоће да нас врати у доба комунизма када је држава одређивала ко ће шта у реалном сектору, не у јавном, не у државном, него у реалном сектору, да ради? Правили смо фабрике које никоме не требају, проглашавали смо општине неразвијеним да бисмо због неспособности тог локалног руководства обезбеђивали одређене субвенције, финансије. Свако ко то каже, људи моји, живи у прошлости. Ту нема никакве економске логике.

Чињеница јесте да је наша привреда, где су домаћи инвеститори, технолошки прилично заостала за конкуренцијом. Традиционална тржишта су била тржишта СССР-а и Народне Републике Кине. Сада, нека ми неко каже да ли је наша привреда компатибилна са привредом Руске Федерације или Народне Републике Кине. Па није. Техничко-технолошки смо заостали. Немојте да потцењујете та тржишта. То може само економска незналица да

каже. Њихови стандарди за извоз робе код њих су строжи него стандарди Европске уније.

Значи, неко хоће на илузијама да дође на власт, на осећањима. Само постављам питање – како ће да врши власт?

Хоћемо ли да постављамо друга питања, као што је саобраћајна инфраструктура, која је уништавана тридесет година. Ког инвеститора, домаћег, можете да задржите у Србији? Колико наших грађана је побегло на привремени рад у иностранство зато што нису имали пута до своје куће, а хоћете да задржите неког ко треба да зарађује новац овде? Па не може. Не може. Значи, мора да постоји озбиљан план.

Један од начина јесте да се српско друштво – можемо да причамо и о томе, поднео сам још неколико амандмана – отвори, да се прикаже као примамљиво место и за оне који су домаћи инвеститори и за оне који су страни. Јер, на првом месту имате одговорност према грађанима и посао државе јесте да обезбеди услове достојне живота и цивилизацијског тренутка за своје грађане, а не на идеологијама које су промашене и реликти прошлости.

Значи, ево, ја сам сада у неколико реченица изнео какве су то економски дилетантске теме како се фаворизују само страни инвеститори. Није тачно! Да ли имамо технолошки проблем? Имамо. Да ли имамо шта да научимо од других? Много тога, ако хоћемо да развијамо друштво. Ако хоћемо да живимо у самоизолацији коју нам неко нуди, нека живи он сам. Али тада немој да вози стране аутомобиле, носи сатове који коштају по пет, шест, десет хиљада евра и ципеле које коштају као посланичка плата, италијанске производње. Нека иде код наших кројача, сарача, нека му праве ципеле, обућу, нека му направе шта год хоће. Опанак је препознатљив за Србина, то је део наше историје и прошлости. Није ме срамота да га обујем, није ме срамота да га носим где год то неко тражи, али је срамота да воловима идемо, као што нам они то предвиђају, на посао и да радимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Члан 109. и члан 107. Члан 109. говори каква су права, односно овлашћења председавајућег када говорник говори о нечему што није тема дневног реда, када се увредљиво односи према другим посланицима. Све је то јасно дефинисано у овоме члану. Мало пре га је применио ваш колега када је говорила Наташа Јовановић. Боље речено, злоупотребио је овај члан тако што је на оправдану примедбу Наташе Јовановић, рекламирање повреде Пословника, неке старе рачуне расправљао са нама српским радикалима. Нечиста савест, шта да радимо.

Суштина је у следећем: ми од самог почетка расправе о овим амандманима доприносимо – када кажем ми, мислим на све, сви једнако, а „једнакије“ доприносе они који су у власти – да се нарушава углед Народне скупштине. Прво, малопређашњи говор није био у складу с темом дневног реда, поготово с амандманом. Оно што је потпуно јасно, 350 амандмана које је уложила владајућа коалиција на Предлог закона који је њихова влада дала јасно говоре о чему се ради. Ту се ради или о неспособности Владе, или о инату или фракционаштву унутар владајуће коалиције, јер када представници Владе и даље тврде да не прихватају те амандмане јер нису утемељени не само у закону него у здравом разуму и логици, они и даље упорно, из ината или неког мени неразумљивог разлога, бране те своје амандмане.

Колико су добри предложени закони о странцима, о азилантима, најбоље говори одлука Европске заједнице да ће основати камп ван граница заједница европских земаља у коме ће бити смештени азиланти и они који иду, имају намеру, према западној Европи.

Желим да се Скупштина изјасни о овој примедби.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Помно сам слушао колегу Арсића. Говорио је све време о економији, инвестицијама, тако да мислим да нисам прекршио Пословник. Рекли сте и сами да желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање. Тако ће и бити.

Колега Бошко Обрадовић.

По ком основу се јављате?

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Можете по амандману, нико вас није поменуо.

(Бошко Обрадовић: Јесте, Арсић.)

Нико вас није именом и презименом поменуо, а да не говорим о томе да вас је увредио. Можете по амандману, изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Повреда Пословника, господине председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, господине председавајући, занемео сам. Читава јавност, свако ко је гледао директан пренос видео је да је у питању...

Претходни члан, који сте већ кршили неколико пута, 104, став 1.

Дакле, господине председавајући, свако ко је гледао директан пренос видео је да је колега Верољуб Арсић у оквиру свог излагања читаво излагање посветио реплици и одговору на моје излагање и критику економског система Владе, под један. Под два, поменуо ме је именом и презименом, поменуо је Посланичку групу Двери, ви то нисте чули.

Знате шта, господине председавајући, прво је битан био изговор вашег претходника да не могу да добијем реплику зато што ме нико није поменуо по имену и презимену, нити је поменуо Посланичку групу Двери; сада ме је народни посланик из власти поменуо по имену и презимену, па још на то поменуо и Посланичку групу Двери, а ја сам шеф Посланичке групе Двери, и опет не могу да добијем реплику.

Сада, молим вас да ми протумачите Пословник и одговорите на једно врло једноставно питање – када било који народни посланик опозиције уопште може да добије реплику? Можда када сте ви расположени или када нисте расположени или када вам се мање крши Пословник или када се више крши Пословник? Просто, да ли има неког реда у овој скупштини? Или мислите да можете на тај начин да газите достојанство сваког од нас народних посланика зато што сте већина и, просто, може вам се?

Дакле, не можемо да добијемо реплику. Реците, господине Маринковићу, није то толико страшно. Реците – никада нећете добити реплику, господине Обрадовићу; реците – ви из опозиције немате право на реплику; реците – ми, владајућа већина, укидамо глас опозиције у Скупштини. Али будите толико поштени да то отворено кажете, немојте лагати, јер чули сте да је поменуо и мене лично и посланички клуб Двери. Хоћете да гледамо стенограм?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Мислим да нисам прекршио Пословник. Наравно, када год буде услова да вам се да реплика ...

(Бошко Обрадовић: Хоћете да гледамо стенограм?)

Тражићу стенограм, наравно.

(Бошко Обрадовић: Хоћете исправити грешку?)

Наравно. Сматрам да нисам прекршио Пословник, а дозволите ми да можда некад нешто не чујем.

А да желим да дискриминишем било кога у Парламенту, то, наравно, никада нисам имао намеру и никада нећу чинити.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Бошко Обрадовић: Желим да исправите ту грешку када погледате стенограм.)

Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине председавајући, други пут члан 103. и члан 104.

Ви морате да пратите дискусије. Члан 104. говори о праву на реплику. Уколико ја желим да остварим право на реплику, морам да будем у сали.

Господин који је говорио пре мене није био у сали у том тренутку, ни приликом излагања господина Арсића а ни по завршетку излагања.

Друго, члан 103, повреда Пословника такође се исказује оног тренутка када је учињена, дакле, после излагања господина Арсића. Све је уследило са закашњењем, после говора неког другог посланика. Зато вам скрећем пажњу на члан 103. став 8, да посланичкој групи коју представља господин који је говорио пре мене одузмете два минута зато што је ово класична злоупотреба Пословника, где је он покушао да извуче реплику и рекламирао повреду Пословника не по непосредно учињеној повреди и праву на реплику, већ накнадно, зато што је негде био отишао па заборавио да се врати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има народни посланик Александра Чабраја, по амандману.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Користим, такође, време овлашћеног представника.

Дакле, што се тиче свих ових прича, морам да кажем, када сам ја у питању, јер се стално помињу некакве везе с некаквим тајкунима, бившим режимима итд., не да немам везе ни са каквим бившим режимом, не да немам везе ни са каквим тајкунима, него никада нисам била члан ниједне странке, овде заступам искључиво грађане, или се бар трудим да то радим онако како треба.

Што се тиче критике бившег режима, која је, изгледа, једина тема у Скупштини и даље иако је тај режим и те како давно бивши, морам да се присетим да ма колико да је тај режим био лош, ипак, рецимо, пошто се стално позивате на то шта је тај бивши режим радио, овакво подношење стотина амандмана тај режим ипак није радио. Дакле, постоји нешто у чему сте ви ингениознији и вероватно сматрате да сте бољи од те претходне власти пошто се тога чак ни они нису сетили.

Осврнула бих се, такође, када је реч о томе колико опозиција сме или не сме да говори – један ваш колега је пре неколико дана овде рекао да свима који су добили не знам какав проценат гласова на београдским изборима (такође нисам учествовала уопште, на било који начин, чак ни подржала ниједну страну на изборима) треба забранити да говоре. Само се питам докле то може да иде. То јасно говори ваш став.

Дакле, сви људи који овде седе јесу добили неке гласове, признаћете. Не знам само, морате нам објаснити како смо овде доспели и да ли ми имамо или немамо право да говоримо. Јако ме интересује докле то може да иде, да

ли ће нам се онда ускратити, рецимо, и неко право да уђемо у зграду или да постојимо или не знам шта све, докле то већ може да иде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реч има народни посланик Драгана Баришић, повреда Пословника.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући. Повређен је члан 106: „Говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес“. Колико знам, расправљамо о амандманима. Колегиница се јавила да расправља о амандману, али ни реч није рекла о томе.

Оно што ме чуди јесте то што се неке колеге са друге стране ове сале данас баве неким прорицањима. Знам да једна колегиница која је из једног покрета прешла у неке друге посланике гледа у куглу, али сад имамо више оних који данас проричу да ли ћемо ми да повучемо амандмане. Нека расправљају о амандманима који су поднети, али нека време троше од својих посланичких група онолико колико су добили подршке на изборима, а не да се баве тиме да ли ћемо ми наше амандмане да повучемо или ћемо да утичемо на то да закон буде што бољи. Боље нека воде бригу о нечем другом, а прорицања нека оставе за неке друге просторије, не за ову салу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да није учињена повреда на основу члана 106, који сте рекламирали.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

Реч има народни посланик Александра Чабраја, по амандману.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Управо говорим о амандманима и разлозима за подношење свих ових амандмана, све време.

Морам само да обавестим колеге, с обзиром на то да стално то помињу, да ја никад у животу нисам видела кристалну куглу нити било какву другу куглу и да не треба да верују свему што пишу таблоиди јер је реч о грешкама и измишљотинама, ја сам то више пута рекла. Међутим, желим да их уверим да мени уопште нису потребне никакве моћи прорицања да бих могла да погодим због чега су они, управо како сам рекла, поднели амандмане на прве чланове првих закона а да уопште нису спорили, рецимо, неке чланове десетог или дванаестог закона на дневном реду. Дакле, није потребно бити пророк ни видовит да се зна због чега они то раде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Чабраја.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине, поштовани министри са сарадницима, драго ми је да сте поново овде међу нама, то говори о вама и вашој преданости, заједно са својим сарадницима. Морам напоменути да вас има дупло више данас у овој сали него бивших представника ДОС-а, тачно дупло више него њих, што говори о вашем преданом раду. Уосталом, то сте ви и доказали у овом високом дому као народни посланик у лику председника Скупштине. То није моје мишљење, него мишљење грађана Републике Србије и највећег дела посланика у овом високом дому.

Циљ амандмана је да се овим законом оснажи од Владе Републике Србије прокламовани свеукупни економски развој, а тиме и развој система васпитања и образовања.

Поштовани народни посланици, ово је посебно актуелно данас, да будући инвеститори у Републици Србији брже добију потребна лична документа, јер је Република Србија побољшала привредни амбијент и повећала кредитни рејтинг за дугорочно задуживање са ББ минус на ББ, уз стабилне изгледе за његово повећање. Период власти Српске напредне странке, са ниском и стабилном инфлацијом, резултирао је јачањем кредибилитета Народне банке Србије. Народна банка Србије доказала је своју оперативну независност у последњих неколико година. Све је то заслуга Српске напредне странке, њеног председника Александра Вучића и Владе Републике Србије.

Убрзани економски развој подстиче и развој система васпитања и образовања, а то значи и више новца за васпитање и образовање наше деце, веће плате професорима и наставницима, унапређивање наставног процеса, дуалног образовања као највећег савременог педагошког димензиона струковних школа. Зато се залажем да овај амандман Влада прихвати.

На концу, ми смо данас овде чули речи које не би требало употребљавати, бар када је у питању фашизам, и једни друге, малтене, називали тим погрдним речима.

Морам да напоменем да нити једна опозициона странка овог сазива Парламента није ушла у београдски парламент, градску скупштину. Ја сам заиста забринут због тога, као државотворан човек. Мислим да им је најбоље, неки су већ поднели оставке, да сви поднесу оставке и уступе место паметнијим, вреднијим, одговорнијим, посвећенијим, јер ће једино тако наша држава ићи јаче, када имамо јаку опозицију, а онда ћемо и ми у позицији још боље радити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе и министре са сарадницима, колеге народни посланици, везано за став у члану 1. где се дефинише да је брже издавање докумената страним инвеститорима свакако у функцији економског развоја, дакле, оних 2,6 милијарди евра директних страних инвестиција у прошлој години неко је требало да реализује, у сарадњи, наравно, са нашом државом. Тај ко је тај новац и те инвестиције донео, менаџери тих компанија, њихови директори, њихови радници, имали су реалне потребе и проблеме на терену у самој реализацији. То су људи, то није пало са неба и то је резултат неких договора и преговора. Сматрам да је дефинисање ове документације још један сегмент где Министарство даје значајан допринос развоју економске ситуације у нашој земљи.

У овом тренутку преговарамо са педесет кредибилних иностраних инвеститора и верујемо да ће у овој години бити реализован највећи део тих уговора. Оно што представља проблем и веома чудне чињенице јесте став појединих опозиционара који су изричито против страних инвеститора. Дакле, имали би ситуацију да испред „Боша“ у Пећинцима, испред „Сименса“, ево сада у Крагујевцу „Континентала“, одрже неки митинг, са документацијом испод мишке њиховог „Млатиликса“, и онако јуначким говором подигну расположење тих радника. Можда добију и неки аплауз, али шта после аплауза? Радници иду кући а они иду да гледају тај свој говор на интернету.

Због тога су их радници на прошлим изборима послали у загрљај статистичке грешке. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Користим време овлашћене представнице Посланичке групе Демократске странке.

Народни посланици питају колико још има. Обратите се заменику генералног секретара па ћете добити информацију, или е-парламенту.

Дакле, још један од врло сличних амандмана које подносе народни посланици и одлично их бране. Желим да кажем да бих радо гласала за тај амандман, са надом да народни посланик који тако убедљиво брани свој амандман, који је Влада одбила, неће одрећи могућност свима да у дану за гласање за тај амандман ипак гласају.

Ако се ипак деси другачије, онда ћемо имати приличну збуњеност страних инвеститора, пошто овде владајућа већина која страсно подржава Владу, што је њено право, жели да им олакша и документа и све, а Влада каже да не треба.

Изволите, народни посланиче, кажите. Није проблем, могу ја овако колико хоћете.

(Председавајући: Колегинице, не комуницирајте директно са посланицима.)

Ко је први почео?

(Председавајући: Нисте ви од јуче посланик, знате како то иде.)

Ја нисам од јуче, али знам ко први почиње.

(Народни посланици добацују.)

Изволите, народни посланиче?

Ја могу овако до сутра, није никакав проблем, ако желите, појединачно или са свима.

(Председавајући: Колегинице, ваше је време, можете да га трошите како хоћете.)

Наравно да је моје време, а и колеге у овој сали су моје. И драго ми је да сте заинтересовани да истовремено водите, како се каже у шаху, симултанку. Ја сам вам на располагању. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Народни посланик Ђорђе Вукадиновић, по амандману.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Слажем се с овим што су рекли колегиница Чомић и неке друге колеге из опозиције, и са моје леве и са десне стране, али ја сам мање добронамеран или мање благ, наклоњен подносиоцима ових амандмана од госпође Чомић, а и мислим да се она само шалила. Сматрам, озбиљно говорећи, да је то трошење времена и ових људи који су дошли да бране Предлог закона. На неки начин ми је непријатно у име њих јер су они дошли да бране решења за која верују да су добра.

Не знам колико грађани то схватају, ми поново присуствујемо својеврсној опструкцији.

Немам ништа против страних инвеститора – наравно, имам против ако су фаворизовани у односу на домаће – дакле, не бих улазио у расправу о томе да ли треба закон, овај или неки други, да помаже и доприноси бољем ангажману и већем учешћу страних инвеститора. То је потпуно друга тема. Сви у овој сали, а пре свега они који су дошли испред Владе да бране овај предлог закона знају, али можда, опет кажем, јавност не схвата до краја, да су ови амандмани поднети само због тога да не би стигло да се расправља о предлозима амандмана које је поднела опозиција.

Можете рећи шта хоћете, можете рећи да је право сваког посланика да поднесе амандман, али и ви и ја и Бог знамо да је поднето 360 амандмана на првих десет чланова првог закона, који никакве везе немају са предлогом амандмана, него је просто формално. Ја сам то осуђивао и када су неке колеге из опозиције то такође радиле, с оним чувеним бесплатним уџбеницима; исто ми није било право и сматрао сам да је то без везе. Али то је било само једном и никада више.

Мислим да се и колегама из власти допало, приликом расправе о буџету, да на тај начин врше опструкцију. Мислим да на овај начин заправо обесмишљавамо и овај дом и нашу парламентарну расправу и урушавамо Парламент. На крају крајева, трошимо време и ових људи који, претпостављам, имају важније ствари да раде.

Ако су закони добри као што ви верујете да јесу, ако они стоје иза тих предлога, дајте да чујемо стварне примедбе. Можда су неке бесмислене, неке су лоше, неке треба да се уваже, али ви на овај начин не показујете поштовање ни према ономе ко је предложио ове предлоге законе, него расправљате о томе да ли вам требају или вам не требају страни инвеститори, а то је предлог амандмана на први члан првог закона који је сада на дневном реду у овој расправи.

Потпуно је јасно да бисте слично урадили и да је било шта друго у питању: азил, боравиште, странци, било шта да је на дневном реду. Значи, читава стратегија је да се на овај начин, подношењем лажних амандмана... Додуше, поздрављам напредак, раније смо имали само зарезе, наводнике, па је то био читав амандман кад су подносиле неке колеге; сада се овде потрудило па је дописан читав став. Али, кажем, знамо и ви и ја, без обзира на то колико кога има, да је то приступ, да је то стратегија која заправо служи некој врсти опструкције рада Парламента од стране владајуће већине, и то нема везе с тим колико нас има. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, пустио сам вас да говорите – иначе, ни једну једину реченицу нисте проговорили о амандману – а сад ћу вам рећи зашто. Зато што као ваш колега подржавам да народни посланици могу да разговарају овде у Скупштини, где им је место, са представницима Владе Републике Србије. То је једна од најважнијих улога Народне скупштине, парламента, не само нашег него свуда у свету где постоје развијене демократије, а то је да представници грађана Србије, односно народни посланици, воде одређену врсту дијалога са представницима извршне власти. Свако има право, од нас двеста педесет, потпуно исто, да учествује у том дијалогу. И немојте да оспоравате то право, колега.

Може неко да се буни за амандмане, двеста педесет или триста, и то, потпуно се слажем, може да буде тема за неки разговор, али се сећам да је у неким временима када су неки други вршили власт једна посланичка група подносила по двадесет или тридесет амандмана на предлог закона, а не по хиљаду. Тако је било и тако је то радила опозиција тада. Данас ради другачије и то је њено право, али то исто право имају и други посланици, који подржавају Владу.

По амандману реч има народни посланик Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Тражим реплику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само вас је споменуо, колегинице. Али, ево, изволите, даћу вам право на реплику.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Што сте љубазни!

Народни посланик је изразио свој став о мојим осећањима, емоцијама и мојим ставовима о шалама. Ја јесам...

Кажите, посланиче.

(Маријан Ристичевић: Емоцијама?)

Емоцијама. Још вас нешто занима?

Изволите, посланиче?

Колико треба одговора вама понаособ, а тек онда реплику народном посланику Вукадиновићу?

Због тога што је забрањено добацивање народним посланицима у сали, па да искористим, док дајем реплику, пошто ми је љубазни господин Арсић дао време за реплику.

Дакле, изражавати поуздане ставове о томе какве су моје емоције и да ли се ја шалим или не, захтева реплику, пошто се ја са владавином права никад не шалим. Никад. Нити ћу се икада шалити са владавином права. А ово што ми овде радимо, то је изградња владавине права, која се види кроз подношење амандмана и кроз однос владајуће већине и Владе коју подржава и мањине, односно опозиције, са правом да критикује и обавезном, такође, да учествује у владавини права.

На опаску о томе да сам доброћудна немам реплику, пошто јесам. Мислим да најбоља ствар коју у себи можете изградити као људско биће јесте да будете безразложно љубазни са свим другим људским бићима. То је људовање, није владавина права. То вас баба научи. Ако то коме смета, мораћу да вас разочарам, то да мењам нећу. Као што се никада нећу шалити са владавином права. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александра Чабраја.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем. Користим време овлашћеног.

С обзиром на то да, као и колеге, дискутујем пре свега о сврсисходности ових амандмана, и те како причам о амандманима, мислим да уопште нисмо скренули са те теме ниједног тренутка. Мислим да је веома важно питање искрености. Као што видим, колеге заступају сада веома усрдно ове своје амандмане. Морам да поставим питање као и коллегиница Гордана Чомић, заиста ме веома занима да ли ће ови амандмани бити повучени. Колико можемо веровати у искреност и добронамерност ових амандмана који су се, да поновим, игром случаја баш нашли на све прве чланове првих закона? Уколико они буду повучени, мислим да онда колеге које су образлагале ове амандмане заиста дугују доста тога да објасне због чега су их подносили.

Међутим, с обзиром на то да лично немам дилему чему служе ови амандмани и да имам основано право да сматрам да су намењени томе да угуше сваку дискусију у овој скупштини, мене интересује нешто друго. Уколико сте, како сами кажете, освојили сваку власт, на сваком нивоу, потукли све до ногу и све оборили на колена, мене интересује због чега вам је онда и даље толико важно да обесмислите сваку могућност да се овде дискутује о вашим предлозима, за које сматрате, вероватно, да су супер и одлични, а опет, с друге стране, на њих имате много примедба. Дакле, мене интересује то. Ја бих волела то да знам. Уколико је све ово што ми причамо беспредметно, уколико нас нико не слуша, уколико нико не гласа за било кога од нас, због чега је онда важно да се ниједна наша реч не чује? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Михаило Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Потрудићу се да кажем оно што нико до сада није рекао.

Посланицима опозиције рекао бих следеће: кад човек прича о другима, он прво треба да сагледа себе. То важи и за претходну коллегиницу – значи, како је изгледало и како су подношени амандмани кад ми нисмо кренули да радимо ово што радимо.

Друго, ви сте, господине Вукадиновићу, јавна личност...

(Председавајући: Молим вас, колега Јокићу, без директног обраћања.)

Ви кажете: „испред Владе“. Није „испред Владе“ него „у име Владе“. Немојте, немојте. Срамота је то. То је члан 107.

Мислим да у сваком закону треба да се потенцира економија, јер без економије нама нема напретка, нама нема бољитка. У сваком закону требало би ту нит извући, а овај закон је захвалан да се то уради.

Говорио бих о ефикасности, а за ефикасност у привреди најважнија су директна страна улагања. Е сад, рећи ћу вам податке које нико није рекао, а врло су битни и грађани треба да их знају. Значи, Србија је у последње три године имала седам милијарди евра директних инвестиција, страних. У исто време, Хрватска је имала четири милијарде.

Друго, да ли знате да су директна страна улагања у функцији бруто домаћег производа? Постоји формула која експлицитно повезује ове две величине, њихова повезаност је директно пропорционална. Ми смо инвестирали дванаест пута више него што је величина нашег бруто домаћег производа. Како смо то постигли? Тачно, државне субвенције, које су све мање и мање, пореске олакшице и конкурентност радне снаге. Сада хоћу да истакнем овде дуално образовање – дуално образовање ће допринети да ова конкурентност буде још боља.

Сада се неко пита шта ће нама стране инвестиције. Ево, ми смо у Ваљеву имали предузеће „Елинд“, које је егал „Горењу“. Петог октобра, када је била револуција, ви сте „Елинд“ уништили. Ово слушају и гледају Ваљевци, сви знају да директор „Елинда“ није био члан ниједне партије, никад се партијом није бавио. Ја сам се бавио партијским радом, ишао по тим састанцима – никад није био ни на састанку месног одбора, месне заједнице. Али, ви сте то опљачкали и уништили. Остала је ледина. Шта смо ми морали? Није било средстава, морали смо да ангажујемо „Горење“. Да нисте опљачкали, да нисте урадили то што сте урадили, „Горење“ не би било ту. „Елинд“ би данас био јачи од „Горења“.

Значи, ви који сте у томе учествовали, неко више, неко мање, морали бисте да ћутите.

Ја сам рекао, када изгубите изборе и не можете да не причате о њима, онда немојте два месеца дискутовати ако ћете дискутовати поново о бирачким списковима, о томе да ли је неко имао или није имао право гласа. Избори су такви какви су, они су завршени и ту треба ставити тачку.

Друго, нико није рекао, ја ћу да кажем, у буџету за 2018. годину ми смо предвидели 180 милијарди на нивоу државе, а 128 милијарди на нивоу Републике за инвестиције, а то ће управо бити домаће инвестиције.

С друге стране, то „Горење“ које ради у Ваљеву, да ли знате колико има подизвођача? То су све ситне, мале домаће радионице у којима раде Ваљевци. Значи, у овом тренутку они су нама потребни. Ми смо дали сто динара, тачно, али шта смо добили? Увек када сабирате, морате и да одузimate. Значи, Ваљево јесте дало, држава јесте дала, ослободили смо их

пореза, али када саберемо шта је то „Горење“ дало Ваљеву кроз плате радницима, кроз помоћ спортским, фудбалским и осталим екипама итд., ми смо на добитку. То није најсрећније решење, али у овом тренутку то је једино решење. Ми ћемо се трудити да уместо „Горења“ све више буде заступљен домаћи фактор, али за то је потребно време.

Али ово што сте ви урадили... Значи, ви сте заслужни, рецимо, навео сам вам пример зашто се у Ваљеву појавило „Горење“, а нема „Елинда“. Толико и хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Александра Чабраја: Реплика.)

На основу чега тражите реплику?

(Александра Чабраја: Поменуо је више пута...)

Ни у једном тренутку вас није споменуо. Споменуо је колегу Вукадиновића, али ни у једном тренутку се никоме није обратио увредљиво ни на који начин.

(Александра Чабраја: Јесте ме споменуо, погледајте стенограм.)

Може да вас спомене, али то не значи да имате право на реплику. Мора да вас увреди, да погрешно протумачи.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ево, усудих се да проговорим после колеге који иначе забрањује народним посланицима опозиције да говоре. Очигледно да је то став скупштинске већине пошто се нико није оградио од онога што је он у петак на најстрашнији могући начин рекао.

Већ три сата расправљамо о члану 1. Ја бих пре свега, и због народних посланика, неких, који, скоро сам сигурна, не знају о чему се ради, а поготово због јавности, да подсетим да ми причамо о Предлогу закона о странцима и да покушам да објасним смисао и сврху амандмана владајуће већине. Да се разумемо, немамо ништа против, користе своје право, и треба, али постоји овде низ нелогичности. Ако Влада не прихвата ове амандмане, а не прихвата, онда очигледно постоји проблем у комуникацији, односно у подршци Влади од стране владајуће већине.

Ако би случајно владајућа већина прихватила ове амандмане, онда бисте имали, министре Стефановићу, јако незграпан предлог закона, где би... Министре Стефановићу, обраћам се вама.

Министре Стефановићу...

Господине Арсићу, скрените пажњу министру да мора да слуша народног посланика.

Ово је врхунац безобразлука, али није ни чудо пошто министар Стефановић, који не жели да слуша народне посланике, каже да су ови

амандмани које није прихватио квалитетни. Ако су амандмани квалитетни, а министар их није прихватио, онда то значи да министар није квалитетан. Једно и друго не може никако, а он то баш доказује.

Што се тиче конкретно овог амандмана, чији је смисао, циљ, како кажу, економски развој и ефикасност, ево, ако је заиста циљ ефикасност, економски развој и довођење страних инвеститора, како нам овде три сата скупштинска већина прича, онда би можда имало смисла прихватити ове амандмане. Ако су ови амандмани, рецимо, у сврху да се убрза поступак доласка „Мубадале“, инвеститора из Емирата, изградње фабрике чипова, изградње фабрике делова за авионе, ако ћемо на основу ових амандмана, као што је Вучић 2013. године рекао, постати мало балканско чудо, па и да разумем ове амандмане.

Наравно, ништа од тога. Нити ови амандмани имају смисла, чак и кад би били прихваћени, нити су они предлагани да би се заиста њима нешто рекло, него само зато да се потроши време с обзиром на то да радимо по Пословнику који је на један врло рестриктиван начин ограничио народне посланике у образлагању амандмана које подносе.

Ми имамо десет предлога закона на које су уложени амандмани, а највероватније је да се нећемо померити даље од овог првог зато што већ на овом првом закону, Предлогу закона о странцима, имамо више од триста амандмана.

И, да, тачно је ово што госпођа Чомић цео дан пита, сасвим сигурно је да ћете ви на крају ове амандмане повући да бисте скратили време гласања. То је злоупотреба лошег Пословника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Дакле, мишљење Владе о појединим амандманима не значи да су амандмани неквалитетни, значи само да Влада сматра да се не налазе у корелацији са нашим размишљањем како закон треба да изгледа. Што Народна скупштина може да измени у дану за гласање. Влада то мора да поштује.

Пажљиво слушавам све народне посланике, али не морам да гледам сваког док говори. Дакле, ту каже да министар треба да слуша, не да гледа. Ја слушавам све оно што народни посланици изговарају, а у ком правцу ћу да гледам, то је ипак моја ствар. Нити ми то неко може одредити, па чак ни Народна скупштина.

Што се тиче инвестиција, драго ми је да сте имали прилике да у претходним годинама видите и „Донсон електрик“, и „Сваровски“, и „Динси“, и „Хилтон“, и „Икеа“, и „Меиту“, и „Железару“, све оно што се

добро урадило, јер би без тога 170.000 породица данас било, нажалост, у истом безизлазном стању, у истој безизлазној ситуацији у каквој су биле пре неколико година када нису имале ни плату, ни посао, ни будућност и размишљале су, вероватно, да напуштају ову земљу. Тих 170.000 породица данас размишљају како ће да се пробуде, да иду на посао, да зарађују. Много је колега данас говорило о томе, треба отићи у те градове да видите какву су трансформацију доживели ти градови када су инвеститори дошли.

Данас разговарамо на један врло озбиљан начин. Хоћу да се захвалим свима који учествују у овој расправи јер видим да су људи покушавали, без обзира на то што нису сви амандмани прихваћени, али ти амандмани, ниједан није имао за циљ да направи нешто лоше, већ управо да направи нешто квалитетно и добро и да потпомогне да реализација ових инвестиција буде још боља кроз закон о странцима.

Наравно, Влада ће учинити све што је у њеној моћи да и убудуће, заједно са Народном скупштином, ради на томе да доведе што више инвеститора и запосли што више грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Морам да се придружим питању, господине председавајући. Ви сте ми одговорали, госпођа Чомић ме је помињала, колега ме је малочас помињао... Шта треба да се деси да имам право на реплику? Али не брините, не тражим реплику, нека ово иде аконто...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, вратићу вам свих деветнаест секунди. Немојте да покушавате да направите од председавајућих који воде седницу да не поштују Пословник и права народних посланика. То што је колега Јокић вас исправио, не могу да кажем чак ни граматички, него стилски, за једну реченицу, за неколико речи у реченици, не значи да је он вас увредио, молим вас.

Затражите поново реч, рачунамо време из почетка.

Изволите.

Молим колеге Обрадовиће да не ометају колегу Вукадиновића.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Навикао сам.

Дакле, разумем вашу потребу да реплицирате свакоме са тог места, није ни важно, само скрећем пажњу да сам поменут. Пустите ви сада тумачење намере. И госпођи Чомић сте дали право на реплику иако је ни на који начин нисам нити увредио нити прозвао, него сам само слутио да се она мало шали и иронише.

Било како било, наглашавам да ово није расправа о страним инвеститорима, да ово није тема о томе да ли вам требају или не требају

страни инвеститори. Није чак тема ни то колико је била успешна економска политика Владе и ко је дошао у које место, у који град, који инвеститор, ко није дошао, и шта је са „Мубадалом“, шта је са фабриком чипова, шта је са шеиковим парама и разне друге ствари. Или обрнуто, шта је са фирмом „Донсон електрик“, шта је са „Горењем“, шта је с овима који су дошли. То је тема за нешто друго.

Скрећем пажњу да овде јесте реч... То је колега из владајуће коалиције малочас индиректно и признао када је рекао „сада то ми радимо“ позивајући се на то шта су некада радили неки други. Ја не знам шта су радили неки други – као што рекох, за време овог сазива био сам незадовољан када је једна опозициона посланичка група једном приликом то учинила с оним већ фамозним бесплатним уџбеницима – али то што раде представници већине постаје манир. Ја стварно бринем јер имам утисак да постоји намера, нисам сигуран да је свесна, а можда и јесте, да се опозиција потпуно избаци из овог парламента.

Не треба ви да жалите или бринете за то шта ће бити с опозицијом, она је таква каква јесте, али вам скрећем пажњу, када већ помињете изборе, и ове претходне београдске који формално не би требало да имају никакве везе, да су неке колеге које седе у овој скупштини такође подржале или су чланови странке или коалиције која је, рецимо, врло добро прошла на овим градским изборима. Просто, има различитих прича.

Али није то тема, тема је да ли се врши злоупотреба ове скупштине тиме што се, као што рекох, од хиљаду страница закона на дневном реду у овом тренутку расправља о првом члану прве тачке, односно првог закона, и амандманима који, било да буду повучени било да не буду повучени, свеједно, заправо с тим немају никакве везе, што јесте нека врста опструкције и злоупотребе Парламента од стране скупштинске већине. Скупштинска већина има довољно простора, има довољно минута у општој расправи да изнесе своје ставове, да похвали политику Владе, генерално, као и предложене законе. Нема потребе да се ради ово.

Нисам сигуран да ће вам то донети много користи. Као што, узгред буди речено (ево, да будемо и самокритични), ни овим групама и посланицима који су имали највише времена у претходном периоду, из опозиције, то није нешто много користило на изборима. Дакле, немојте да „кољемо вола за кило меса“ – да бисте ућуткали неког важног или мањег важног представника опозиције да нешто каже, да заправо извргавамо руглу овај парламент и процедуру.

Наглашавам, и завршавам тиме, триста шездесет амандмана на првих десет чланова првог закона, који је случајно први, шта је то ако није опструкција?

Може вас бити колико хоћете, можете нас ућуткати колико хоћете, потпуно је јасно да се на овај начин шаље порука и јавности и грађанима, свима, да је ово једна фарса и да Парламент служи томе да се мало сеири, односно владајућа већина мало сеири над опозицијом и да се просто фабрички, као по траци, изгласавају закони које Влада пошаље. Мислим да је то понижавајуће чак и за Владу која, верујем, стоји иза ових предлога и жели да истакне и похвали шта је у њима добро.

Што се тиче министра Стефановића, пошто је он овде хваљен и помињан, ја мислим, такође, да је он био врло добар спикер Парламента, то сам више пута говорио, бољи од неких других спикера, односно председника Парламента, али као предлагач закона ту има и добрих и лоших решења. Волео бих да ми о тим више или мање добрим решењима овде можемо да разговарамо када дође време за наше амандмане, али неће доћи јер се на овај начин троши време које је предвиђено за расправу о амандманима. Хвала.

Не бих се више јављао, нити тражио реплику по овом питању. Али имајте на уму да јавност, ма колико била спора и некада необавештена, ипак схвата да је ово извргавање руглу и изврдавање расправе о законима, односно о амандманима на предлог закона, и да је то још један начин да се опозиција ућутка. Шта иначе мисли о опозицији? Не мисли богзна шта добро, будимо реални. Добар део грађана не мисли много добро ни о власти, а поготово не о опозицији. Али то није добро, јер се сама институција на тај начин урушава, имајте на уму. Као што се урушавала и начином како је спроведена расправа прошле недеље, односно у петак, о смени генералног секретара, ма шта иначе мислили о томе и о њеном раду, као и о праву владајуће већине да поставља генералног секретара.

Мање то радите. Обрће се коло среће. На крају крајева, можда ћете поново бити у ситуацији да жалите за тим процедурама које сте урушили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Драгана Баришић, повреда Пословника.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Заиста не могу да верујем. Повређен је члан 107. Одмах да се изјасним, не желим да се Скупштина изјасни о томе да ли је повређен или не јер верујем да вама није намера да кршите Пословник, али очито овде поједини посланици желе да доведу грађане у заблуду. Како?

Колега који је причао више од пет минута, скоро шест минута, нон-стоп потенцира то да грађани Србије не могу да чују опозицију. Колико знам, он је припадник националне мањине и, ево, скоро шест минута је причао у овој скупштини. Нити му је ко забранио, али никако да се држи тога да прича о дневном реду и амандманима. Вероватно фрустрирани лошим резултатима

постигнутим на претходним изборима, покушавају грађане Србије и све нас овде да доведу у заблуду.

Молим вас да се колеге опомену да се држе Пословника и дневног реда и да наставимо онако како треба, а грађани су ти који одлучују коме дају поверење. Па то су рекли и на недавно одржаним изборима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, као што сам рекао на почетку данашњег заседања, ако покушавам да спречавам колеге да говоре а да притом не вређају никога, испашће да се у Србији спроводи диктатура. Нека причају, потребно је да причају, да се обрате грађанима Србије на свој начин. Мени је само жао што опозиција својим понашањем Србију води у једнопартијски систем. Мораће нешто да промене.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни?

(Драгана Баришић: Не.)

Не. Захваљујем.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Ја, наравно, не могу да подржим наведени амандман колеге Михаила Јокића, али он ми је посебно драг колега јер је човек доста отворен и искрен у својим излагањима. Он је у петак овде веома отворено рекао да нама из опозиције треба забранити да уопште можемо да говоримо у Народној скупштини и ја га ценим због тога. Он просто отворено каже оно што читава власт мисли и по томе је један поштен, искрен и отворен човек.

Зашто не могу да подржим његов амандман? Зато што постоји један велики проблем у читавом овом спектру амандмана, господине министре, које су предложили народни посланици из ваше владајуће већине. Ево, ја ћу пробати да вам објасним у чему је проблем, па то онда универзално важи за све амандмане. Наиме, ако ви, господине министре, као представници Владе, предложите један закон у Народној скупштини Републике Србије, што је нормална парламентарна процедура, ако на тај закон, само један, добијете 340 амандмана из ваше владајуће већине, а подсетићу вас, господине министре, да су амандмани исправке на лоша места у закону или допуне закона са неким бољем решењем, шта то значи? То значи да сте ви, господине министре, направили лош закон. Читава владајућа већина скочила да мења ваш закон, поднела 340 амандмана. Морате озбиљно, господине министре, да се замислите да ли ви уопште више имате подршку ваше владајуће већине, јер они очито мисле да лоше радите ваш посао.

Пазите шта се даље дешава, постаје све занимљивије. На те амандмане поднете од стране посланика ваше владајуће већине одговарате ви, односно Влада, и нпр. конкретно колеги Михаилу Јокићу кажете: „Влада не прихвата овај амандман из разлога што се амандманом предлаже материја

која није предмет уређења овог закона“ и понизите сопственог народног посланика. Отприлике, у преводу му кажете – господине Јокићу, ви немате појма, подносите амандман који није предмет овог закона; поднесите оставку на место посланика, ви не знате да радите свој посао, или идите на обуку за народног посланика да бисте знали да предложите амандман који је материја тог закона који је на дневном реду.

Онда имамо следећу ситуацију: ако владајућа већина овде у Народној скупштини подржи сопствене амандмане, а 340 њих су то урадили, мислим да онда треба да се овде гласа о поверењу Влади Републике Србије. Влада лоше ради свој посао. Посланици су незадовољни. Пазите, сваки ваш закон, господине министре, ваша владајућа већина исправља са преко триста или више стотина амандмана. Ваши посланици мисле да ви лоше радите, сматрају да су ваши законски предлози лоши, морају да их допуњавају са више стотина амандмана.

Дакле, господине министре, предложио бих да ово решимо на један центлменски начин: ако Влада Републике Србије лоше ради свој посао, да Влада Републике Србије поднесе оставку, а да ваша владајућа већина, која боље ради од вас, исправља ваше законе, изабере нову владу, јер ова влада лоше ради. Или, имамо другу опцију, коју вам такође предлагем, мислим да је крајње коректна понуда са моје стране, врло конструктивна: пошто Влада добро ради свој посао, а народни посланици су неспособни да поднесу исправан амандман и Влада их директно прозове у том смислу, да промените народне посланике пошто очито не знају да раде свој посао.

Дакле, не може, господине министре, да остане овако како је тренутно. Значи, или Влада лоше ради па мора да се поднесе 340 амандмана само на један закон који сте предложили, и то не из опозиције, веровали или не, него од стране власти 340 амандмана на један ваш закон, па видите колико лош закон сте предложили, господине министре. Или народни посланици лоше раде па онда Влада, цитираћу још једном, господине председавајући, каже следеће: Влада не прихвата овај амандман који је предложио посланик власти – зашто? – из разлога што се амандманом предлаже материја која није предмет уређења овог закона. Влада елегантно каже: ови наши посланици у Скупштини немају појма, не знају људи шта је предмет овог закона а подносе амандман, и тако 340 њих.

Па чекајте, људи, смените сопствене посланике, видите да не знају свој посао. Или, господо посланици, драге колеге, ја бих се радовао више овом другом сценарију, смените Владу која подноси тако лоше законе да морате да поднесете 340 амандмана, да исправљате лош закон који је поднео један ваш министар.

То је поента моје поруке. Мислим да сам конструктиван. Нема разлога да се љутите. Ово је због унапређења рада наше државне управе. Не ваља нам или Влада или владајућа већина у Скупштини. Или да променимо Владу или да променимо владајућу већину. Или да ви признате да сте ове амандмане поднели да бисте „појели“ време опозиције, да опозиција не може да говори и да само ви говорите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Пре свега, да ли је закон добар или лош, одлучује у крајњој инстанци Народна скупштина у дану за гласање. Тада народни посланици показују своју вољу и кажу шта мисле о закону, односно да ли га прихватају или не прихватају у име грађана Србије који су их изабрали на изборима.

Међутим, оно што је важно, када посланици делегирају одређене теме, да ли су они апсолутно легално у овом парламенту, али поставља се увек питање легитимитета народних представника, што се утврђује, наравно, када дођу избори и грађани кажу, када гласају на изборима, шта мисле. Мења се то, није то стална ствар; будете изабрани на једним изборима, после годину дана грађани вам више не верују, дају мали број гласа и тиме спуштају ваш легитимитет. Они који причају са нижим легитимитетом... Грађани то исто тако оцењују.

Ово схватам као позив на нове изборе. Дакле, ово схватам као проверу, позив да се провери мишљење грађана Србије на територији Републике Србије шта мисле о томе како је радила владајућа већина и СНС, и то је један легитиман предлог. Ја бих се заложио, то је моје приватно мишљење, да на те изборе одемо што пре, да народ каже шта мисли. Можда је то добра прилика да виде шта мисле и о осталима и да се они увере шта мисле о њиховом раду. Грађани Београда су то рекли пре десетак дана, они су рекли шта мисле о свакоме и свакој политици која је била кандидована. Време је да можда кажу и грађани у остатку Србије.

Што се тиче закона, мислим да су ови предлози, ови амандмани много квалитетнији од оних који су били – „брише се“. Дакле, не треба много струке, знања или труда да се напише „брише се“. Шта се тиме показује грађанима Србије? Мислим, не много. Овим су неки народни посланици покушали да укажу на оно у шта они верују. Да ли ће цела владајућа већина прихватити њихово мишљење, то ћемо да видимо.

Дакле, веома је важно да сви схвате да не може право говора бити омогућено само једнима, а кад дођу други који предлажу амандмане и мисле да треба да говоре о томе, е, они то не треба да раде. Право, демократија мора да једнако важи за све, и томе служи парламент.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић, по Пословнику.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Повређен је Пословник у члану 108, који се тиче реда на седници Народне скупштине, а и у вези са чланом 109, који предвиђа опомену коју треба да изрекнете народном посланику.

Наиме, како рекоше моја два претходника, два посланика, овај један из националне мањине, влашке, овај други, богзна, највећи Србин на свету, како каже, сваки владин закон ми допуњавамо и побољшавамо... То је истина, рецимо, да покушавамо неким предлозима да побољшавамо и допуњавамо законске предлоге, што је наше легитимно право. Међутим, кроз сваки изборни процес народ њима шаље поруку да нису пожељни. У сваком изборном процесу народ њих кажњава и због тога остају на 2% гласачког тела.

У складу с тим, наравно, ми народни посланици примамо поруку народа и ни на који начин нећемо дозволити да овај парламент обесмисле и блокирају његов рад тако што ће само они подносити амандмане и трошити време у Народној скупштини Републике Србије. То не можемо и немамо намеру да спречавамо, али наравно да ћемо да учествујемо у расправи равноправно са опозицијом.

У складу с тим, каже мој колега Влаховић, Вукадиновић, извињавам се, да ми подносимо много амандмана, 350, на овај предлог закона, па, боже мој, не би требало да их образлажемо итд. Чисто ради јавности, јавност суди на основу овога, ми јесмо поднели 350 амандмана, али је поднела и опозиција. Ђорђе Вукадиновић, или ја имам погрешан материјал, поднео је амандман на члан 48, Бошко Обрадовић на чл. 46, 47, 48, 49, 50. Немам никакав проблем да образложе све те своје амандмане.

Молим вас да убудуће зауставите овакву хистерију и не дозволите негирање права народних посланика. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сматрам да нису повређене одредбе Пословника које сте набројали.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о томе?

(Не.)

Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважени председавајући Арсићу.

Само ћу се осврнути на дискусију министра Стефановића, када је у питању прва реплика, и рећи следеће – ради се о инвестицијама које су имале за циљ и резултирале тиме да читава насеља, читаве општине, читави

градови у Републици Србији оживе, да хиљаде породица имају услове да остану тамо где су живеле и достојанствено живе од свога рада. Само ћу напоменути пример Крупња и инвестиције „Џинсија“, који је тамо запослио више од петсто људи. Знате ли шта значи за један мали Крупањ таква инвестиција? Знате ли шта значи „Теклас“ у Владичином Хану? Министар је говорио о Смедереву. Пет и по хиљада људи, пет и по хиљада породица које зависе од рада Железаре у Смедереву. То је оно за шта се бори ова коалиција на власти. То је оно за шта се бори Влада Републике Србије и већина у Парламенту – за живот, за нова радна места, за модерну, јаку и просперитетну Србију. То је оно за шта ћемо се залагати, наравно, и у наредном периоду.

Волео бих да неко од претходних говорника ко је критиковао ваљда зато што ми из већине дебатујемо, зато што желимо да искажемо своје мишљење, наравно, у најбољем интересу грађана Републике Србије... Нико се није осврнуо на то када је господин Радуловић на различите чланове закона поднео 175 амандмана који су се тicali бесплатних уџбеника. То није била опструкција? То је ваљда било у интересу грађана Републике Србије, у њиховом највећем интересу.

Молим све колеге из већине и опозиције да дозволимо једну квалитетну расправу; нема разлога да не дебатујемо један, два, пет дана. То је суштина парламентарне демократије.

А ми ћемо се и даље залагати за ту „Мубадалу“ овде, и за фабрику чипова, и за фабрику текстила, и за све оно што је потребно да би читави градови, читаве општине у Републици Србији живеле и да бисмо испунили зацртани циљ, а то је стопа незапослености мања од 5% у Републици Србији.

Када је у питању деловање опозиције, напоменуо бих и можда и замолио уважене колеге да дају неки конкретан предлог. Тридесет минута ми говоримо о процедуралним стварима, да ли представници већине имају право да говоре у Парламенту. Можда неки конкретан предлог, можда нека конкретна инвестиција, неко ко је заинтересован да овде инвестира, да живи, можда би то било боље и учинило наш рад бољим и нас у већини мотивисанијим да боље и квалитетније радимо.

Подсетићу вас на садашњег председника Вучића, док је био у опозицији, председника тада Градског одбора Српске напредне странке, када су доводили Рудија Ђулијанија овде – пројекат „Београда на води“ нису чували за себе и држали га у тајности, него су с тим пројектом изашли пред тадашњу власт и понудили то зато што је у најбољем интересу грађана Београда и грађана Србије. Е то је патриотизам и тако политички такмаци у једној политичкој утакмици треба да се понашају – одговорно и у интересу наше државе и наших грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Иван Костић.

ИВАН КОСТИЋ: Желим да дам допринос квалитетној расправи, као што је рекао претходни народни посланик.

По питању страних инвестиција, ми као народни посланици у буџету за 2018. годину нисмо имали прилике да видимо за шта је предвиђено једанаест милијарди субвенција које издваја Министарство привреде. Значи, овде се не може говорити само о помоћи домаћим инвестицијама, да је Влада много урадила по питању помоћи домаћим привредницима, јер је сигурно много већи издатак дат за стране инвеститоре. Зато сматрамо да није све овако бајно као што причају представници владајуће коалиције.

Навешћу вам пример једне фабрике у Новом Саду која је у фебруару 2016. године помпезно отворена, када је најављивано да ће подићи ниво стандарда грађана Новог Сада. Тамо је тада запослено две хиљаде људи. Међутим, људи нон-стоп беже из те фабрике, пре неколико месеци је опет поновљен конкурс, где се тражи неколико стотина радника, јер људи неће да раде за 30.000 динара.

Ми говоримо о страним инвеститорима који су спремни да стварно инвестирају у тржиште и бољи живот грађана Србије, а не да инвестирају у своја тржишта а да користе нашу јефтину радну снагу за побољшање живота својих грађана у државама одакле долазе. Немојте да се хвалите како привлачимо више инвестиција него Румунија; наравно да ће страни инвеститори да долазе овде када су просечне плате у Румунији 700 евра, а у Словенији 1.000 евра. За сваког инвеститора је боље да дође у Србију, где 50% људи ради испод 300 евра. То треба да знају грађани Србије.

Само нека људи оду у фабрику *Delphi*, где су нон-стоп конкурси, где људи десет сати стоје и вежу неке каблове и где нон-стоп, после три месеца, примају нове раднике јер радници напуштају, а менаџери и комерцијалисти иду по селима Баната и Бачке од куће до куће и траже раднике. То вам је стање у фабрици *Delphi*.

Зато људи беже из Србије, зато људи никада неће пристати да раде у овој држави за плату од триста евра коју им нуде страни инвеститори. Зато смо ми за домаћу привреду, за домаћу пољопривреду.

Сада постављам питање овде и грађанима Србије – да ли се планира да се и ПКБ прода странцима, да се прода Арапима, а не да остане у власништву државе Србије или неког домаћег инвеститора кроз јавно-приватно партнерство? Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна

скупштина данас радити после 18 сати, због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

Да ли још неко жели реч по овом амандману?

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, разлог подношења овог амандмана јесте да се странцима, односно лицима која немају држављанство Републике Србије омогући што краћи процес решавања текућих административних проблема, као што је у овом случају обезбеђење личних докумената. Страни држављани као будући инвеститори, једни од одговорних чинилаца развоја привреде наше земље, треба да имају обезбеђен пут ка бољем и лакшем функционисању, а све у циљу обезбеђивања одговарајућих финансијских ресурса.

Само у Новом Пазару, успостављањем добрих односа и потписивањем споразума, пре свега са Републиком Турском, отварају се нове могућности за привређивање. Најављен је велики број инвеститора који ће покренути производњу у овом крају. То је велика шанса за Нови Пазар, али се одмах намеће питање обезбеђења повољног пословног амбијента и добрих услова за пословање странаца инвеститора.

Усвајањем овог амандмана решиће се текући проблеми који настају приликом доласка инвеститора на територију Републике Србије и, самим тим, створити једнака права за све и омогућити долазак страног капитала на наше тржиште, што апсолутно осигурава економски развој, како нашег краја и Новог Пазара, из ког долазимо, тако и целе земље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Хвала.

Делимично се слажем да ови амандмани који се тичу закона о странцима, које ми подносимо, можда не могу директно да се доведу у везу с економским растом и развојем Србије, али све што радите у једној националној економији има индиректне везе. Када доносимо законе о образовању, законе о спорту, све то утиче на буџет, с једне или друге стране.

Када погледате како функционише држава Србија, дефицит текућег рачуна Републике Србије у овом тренутку потпуно је покривен страним директним инвестицијама. Када се десило да имамо већи прилив страних директних инвестиција у односу на оно што нам је дефицит? Србија је у 2017.

години остварила стране директне инвестиције у висини од 2.400.000.000 евра. По том економском критеријуму ми смо за 27,1% више него што смо планирали у 2017. години. Ако погледате како иду наше стране гринфилд инвестиције, Србија је по том параметру једна од водећих, економски, земаља у свету.

Свега тога не би могло да буде, и нема, ако немате прилив страних инвестиција, односно странаца, који морају да регулишу своје папире у функционисању државе Србије.

Када говоримо о страним директним инвестицијама и страним индиректним инвестицијама, ми у ствари говоримо о расту запошљавања у држави Србији. Зато је страна директна инвестиција истоветна са оним што можемо да дефинишемо као смањење броја незапослених у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, ја сам запрепашћен! Овде у Парламенту постоји особа која нас често оптужује за диктатуру, а дала је себи за право да од Владе и министра тражи да се смене народни посланици. Замислите ту демократски оријентисану личност која тражи да Влада смени посланике! Невероватно!

Ево, признаћу, поднео сам амандмане да не бих био овде глинену голуб, да не бих слушао десет сати оне од којих, од већине њих, да не грешим душу, немам шта паметно да чујем. Тих десет сати одавно сам решио да делим; неке моје колеге то раде у последње време. Мислим да је паметније да слушамо себе, да промовишемо оно што је Влада урадила, него да слушамо оне од којих немам шта паметно да чујем. Рецимо, чујем да Влада треба да смени посланике. А кажу, он је против диктатуре.

Одмах да му кажем, пошто он има везе са тајкунима, заступао је онај њихов став – наштампати новац па дати неким тајкунима и тако развити привреду. Питам све нас, везано је за амандман, да ли је грех упумпати новац у земљу. Да ли је можда већи грех испумпати новац из земље? Ови претходни, које подржавају неки нови „исисавци“ са њима у коалицији, они су изгледа става да је грех унети новац у привреду и земљу, а није био грех изнети новац из привреде и земље. Не само дивљом, предаторском приватизацијом, већ из донаторске подршке, из кредита, за туђи новац купиш туђу робу, упропастиш земљу, отпустиш 400.000 људи. То је она реплика на емоцију.

Значи, нема емоције кад се новац износи. Износио се... По подацима међународних организација, од 2001. до 2010. године изнета је из земље, неоправдано, мимо правила финансијских, 51 милијарда, а од 2004. године 40,83 милијарде долара. Њима није грех, није им емоција када се новац износио, кад се отпустило 400.000 људи. Сада када треба пеглати њихове грешке и запослити те људе, сада је њима грех унети новац, запослити на стотине хиљада људи у привреди, унети новац у привреду и производњу.

Зато сам одабрао да промовишем раст бруто домаћег производа, раст производње – њима је раст БДП-а био на услугама и трговини страном робом, за страни новац – раст покривености увоза извозом, да промовишем стабилност курса захваљујући дијаспори, па и инвестицијама са новцем страног порекла, стабилност курса, стабилност, низак проценат инфлације, повећану упосленост. Зато подносим амандмане, јер хоћу то да промовишем, јер они немају шта да промовишу. Кажу, народ им је мало дао, ови одавде, моји пријатељи. Ја кажем, њима је народ много дао какви су. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Поштовани председавајући, колега Арсићу, мислим да је колега Ристичевић довољно рекао, али чињеница је да је поменуо да је један од наших основних циљева повећање БДП-а. Потпуно се слажем с њим. Није тајна да је наш циљ, циљ ове владе, циљ овог парламента, да сустигнемо раст БДП-а из времена Милана Стојадиновића, дакле, у периоду између 1935. и 1939. године. Мислим да ћемо бити успешни на том пољу и том задатку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, поднела сам амандман на члан 1. који треба да обезбеди да странци у нашој земљи брже добију потребна лична документа, у циљу економског развоја. Наравно, ради се о странцима инвеститорима.

Пре него што кажем неколико речи да образложим свој амандман, желела бих да истакнем да се економија Републике Србије заснива на локалном економском развоју, на развоју локалне привреде и јачању домаћих инвеститора. То је оно што се не доводи у питање, али ми данас дефинитивно разговарамо о странцима инвеститорима зато што је пред нама

закон о странцима. Издавање личне документације страним улагачима дефинитивно је једна од важних мера привлачења инвестиција и стабилизације државних финансија. Наравно, ми инсистирамо да тај процес увек буде организован на највишем нивоу, на државном нивоу, и држава на то тако и гледа, пре свега како би се обезбедиле озбиљне безбедносне процене, провере и порекло новца који улази у нашу земљу.

Оно што треба истаћи јесте да до 2013. године Србија није била озбиљан партнер страним инвеститорима, да нико то озбиљно није схватао, тако да ни законски није био регулисан долазак странаца инвеститора. Зато ми инсистирамо сада да се кроз све законе (тренутно је овај на дневном реду) то узме у обзир, јер Србија има изванредне предности: свој географски положај, бесцарински извоз у земље југоисточне Европе и Русију, одличну макроекономску стабилизацију. Затим, спровели смо успешно фискалну консолидацију, имамо ниску стопу инфлације, унапређено је пословно окружење, попели смо се на Дуинг бизнис листи, за 44 места смо напредовали и, што је веома важно, налазимо се међу топ десет земаља реформатора на свету. Оно што још желим да кажем – за три године 170.000 радних места и годишњи прилив директних страних инвестиција је 2,1 милијарда евра. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Томић и Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Амандман који смо поднеле моја колегиница Влаховић и ја односи се на члан 1. Предлог закона о странцима, да се додаје став 2: „Закон о странцима треба да омогући будућим инвеститорима у Републици Србији брже добијање потребних личних докумената у циљу економског развоја и имплементације Агенде 2030.“

Ми смо, иначе, у неколико наврата, када су били законски предлози, хтели да скренемо пажњу када су у питању циљеви одрживог развоја и Агенда 2030, која је иначе обавеза свих држава потписница са Уједињеним нацијама. Србија је једна од тих потписница, тако да она по својим обавезама треба да спроведе тих седамнаест циљева УН, основни је смањење сиромаштва, други део је одрживи економски развој, да једноставно учини

све да прилив страних директних инвестиција буде много већи него што су расходи. Тиме се Србија и носила, поготово када је у питању реформски курс у протекле четири године.

Оно што је важно рећи данас, а на основу ове дискусије смо видели да поједини чланови опозиционих странака желе на одређен начин да дисквалификују уопште и струку и људе који седе овде у Парламенту, са највишим звањима – ако то није било довољно да се докаже због чега су стране директне инвестиције потребне за смањење сиромаштва, онда треба да саслушају Удружење економиста Србије, Економски факултет и професора Мацара који у својим радовима још на крају 2016. године каже да је дошло до оскудице у акумулацији капитала када говоримо о Србији и да је то један од великих разлога нужне оријентације према страном капиталу, односно према инвеститорима који треба да дођу у Србију и уложе свој капитал. Оно што је Србија од тада урадила јесте да је донела Закон о заједничком улагању, који се односи на подједнак третман страних и домаћих инвеститора у Србији.

С друге стране, треба стално да подсећамо људе који данас представљају опозицију да домаћи инвеститори нису кредитно способни, ни организационо, да воде једну конкурентну привредну утакмицу са страним инвеститорима управо зато што су их они који су водили државу до 2012. године презадужили и довели буквално до руба економске пропасти.

Према томе, ми се данас, у протекле четири године и у будућности, носимо са државама које су раме уз раме са најразвијенијим државама у ЕУ. Србија је по питању страних директних инвестиција, чули смо, имала преко две милијарде евра улагања у протеклој години, 40% износа страних директних инвестиција укупног броја земаља западног Балкана. Значи, Србија је лидер по питању страних директних инвестиција, улагања. Због тога имамо 17.000 отворених нових радних места у протекле четири године.

Наравно да ће инвеститори долазити тамо где је бољи инвестициони амбијент, тамо где је сигурна инфлација, где је пројектована на најнижем нивоу, где вам је стабилан девизни курс, где вам је обезбеђен економски раст, перманентан, око 3% и тамо где постоје закони на које нећете чекати читаву годину да бисте почели да радите, а то је био случај до 2012. године.

Зашто сада овај амандман моја колегиница и ја постављамо? Управо због тога што би страни инвеститори требало да имају своја лична документа, у складу са протоколима УН које сам ја потписала, зато што ће имати могућност да, у складу с Агендом 2030, одређене фондове УН привлаче и на одређен начин и тај новац унесу као свој капитал у Србију, од кога ће, наравно, наши запослени, буџет Србији и сви имати користи. Значи,

отварање нових радних места најбоље показује стопа незапослености, која је 2012. године била 26%, а данас је 13,3%.

Према томе, овакав амандман има за циљ да скрене пажњу на Агенду 2030, која је наша обавеза коју треба до 2020. године постепено да имплементирамо у наш законодавни систем. Свесни смо тога да то није могуће преко ноћи и зато овакве амандмане предлажемо. Свесни смо да можда није тренутак да овакав предлог амандмана буде прихваћен, али не може нам нико забранити, као посланицима владајуће странке, да подносимо амандмане и своје добре идеје презентујемо грађанима Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, ми смо, као народни посланици Српске напредне странке, поднели овај број амандмана зато што желимо да дискутујемо, желимо да грађани Србије чују какве су наше идеје по питању инвестиција, по питању будућности, по питању онога што их чека у годинама које су испред нас.

Чули смо, нажалост, у Народној скупштини нешто што не би требало да чујемо. Не би требало да чујемо да нам нису потребне инвестиције, да нам нису потребна улагања, да нам неки људи нису потребни у Србији. У Србију су, бар док су СНС и Александар Вучић на власти, добродошли сви инвеститори, са истока, запада, севера и југа.

Управо је можда у привлачењу инвестиција једна од кључних улога она коју има министарство које води др Небојша Стефановић. Да Србија није сигурнија земља, да није стабилнија, да нисмо тако снажно и храбро наступили у борби против корупције и криминала, не бисмо имали у Србији повећан број инвестиција, јер инвеститори беже из оних држава у којима су честа политичка убиства, у којима је корупција распрострањена на сваком кораку, у којима корупција цвета и расте као печурке после кише. Тако је изгледала Србија некада. У Србији данас нема корупције. Системски, у Србији се данас боримо против корупције на сваком кораку и у Србији су данас инвеститори сигурни. У Србији је новац сваког инвеститора сигуран.

Зашто су нам стране инвестиције посебно важне? Важне су због развијених и сложених технологија којима они располажу, кредитне

способности страних инвеститора, због много тога у чему ми не можемо њима да парирамо домаћим капиталом. Али важно је да се наши инвеститори труде да достигну стандарде које имају страни инвеститори. У том смислу су сви инвеститори и новац свих у Србији, уколико је чист и легалан, једнаки и добродошли.

У дану за гласање зато ћу подржати све законске предлоге и гласати за амандмане својих колега. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Ковачевић, изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре, мој амандман се односи на то да се омогући странцима инвеститорима брже добијање потребних личних докумената, у циљу економског развоја и бољег искоришћења привредних потенцијала. Додавањем овог става у чл. 1. закона о странцима додатно би се оснажили напори Владе Републике Србије које она улаже у свеукупни економски развој Србије.

Познато је да се у ресору привреде већ неко време, тачније већ неколико година уназад, прешло с речи на дела и да је пословни амбијент у Србији значајно унапређен. Пре свега, привреда данас има оно без чега не може да расте ни у једној земљи, а то је политичка стабилност. Уз такву основу, константно се врши усклађивање законских оквира с најбољом праксом у развијеним земљама, обезбеђују се озбиљни финансијски подстицаји али и бесплатне обуке и менторинг.

Претходних година пажљиво су се ослушкивале потребе привреде. Самим тим, овогодишњи програми бољи су од претходних. Када кажем програми, мислим на програме Министарства привреде за подршку сектору микро, малих и средњих предузећа и предузетника, јер од њихових идеја, труда и предузимљивости зависи и брзина раста и развоја Србије. Овај сектор је кичма привреде и покретач раста и стварања нових радних места. Подстицање малог бизниса помаже да се дефинитивно раскрсти са неславним наслеђем, првенствено са стањем свести да је држава та која нуди послове, и да се посао тражи и ствара а држава ствара окружење које подстиче развој предузетништва, као у другим успешним земљама. Посебан акценат у овим програмима бачен је на подршку предузетницима почетницима. Свака добра идеја имаће подршку Владе, како финансијску, тако и у виду бесплатних обука и менторинга.

С друге стране, странци који желе да инвестирају у Србију имају капитал, имају идеју и свакако су добродошли. Бржим добијањем личних докумената, олакшавамо им функционисање и придобијамо њихово поверење. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Реч има колега Торбица.

Изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, наш амандман се односи на то да се у члану 1. Предлога закона о странцима додаје став 2. који гласи: „Закон о странцима треба да омогући будућим инвеститорима у Републици Србији брже добијање личних докумената, у циљу економског развоја и веће социјалне равноправности“.

Када говоримо о Предлогу закона о странцима, морамо констатовати да су током примене тренутно важећег закона уочени проблеми који се не могу превазићи без прецизног дефинисања норми које се односе на улазак, боравак и кретање страних држављана у Републици Србији, а у складу са циљем унапређења националног система легалних и нелегалних миграција.

Сматрамо да би доношењем новог закона, осим што ће се на прецизнији и савременији начин прописати услови за улазак, кретање и боравак странаца, требало да се прецизира и олакша долазак страних инвеститора и на тај начин утиче на повећање броја страних инвестиција.

Питање социјалне правде, тј. равноправности, социјалног укључивања и смањења сиромаштва већ шест година један су од главних приоритета политике Владе Републике Србије. Пре десет-петнаест година тадашња републичка власт је приликом спровођења транзиције, а нарочито приликом спровођења срамне приватизације, гурнула велики број грађана на маргине друштва и спречила их да својим пуним капацитетима учествују у економским, привредним и друштвеним токовима. Све оно што се догађало током тог периода многе грађане Србије удаљило је од основних цивилизацијских тековина, од једнаких могућности за образовање, лечење, запослење и остваривање прихода.

Овај амандман јесте покушај да се, у складу с политиком коју спроводи Влада Републике Србије, те неправде исправе. Инвестиције у привреди и отварање нових фабричких погона, били ти инвеститори страни или домаћи, једини су начин да се повећа запосленост грађана Србије, да ти исти грађани кроз свој рад остваре пристојну зараду и обезбеде услове да себе и своју породицу извуку са маргина друштва, где су завршили неодговорном политиком бивших властодржаца. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, као што смо рекли, пре свега, овим законским решењима води се рачуна о безбедности Републике Србије, њених грађана и самих странаца.

Везано за став у члану 1, став 2, који се додаје и гласи: закон о странцима треба да омогући будућим инвеститорима – значи, онима који желе да улажу у Републику Србију, мисли се на странце – брже добијање личних докумената, у циљу економског развоја неразвијених општина, морам да нагласим још једном оно што је апсолутно познато, да је један од предуслова за наставак процеса евроинтеграција управо и комплетна хармонизација с европским законодавством.

Дакле, област кретања и боравка странаца на територији Републике Србије у данашњим околностима неопходно је уредити на начин да се обезбеди, пре свега, највиши ниво поштовања људских права али и највећи степен безбедности и правне сигурности како грађана Републике Србије, тако и страних држављана који улазе и бораве у нашој земљи. Управо због тога је неопходно прецизно дефинисати сваки члан овог закона и у том циљу су и предложени ови амандмани.

Циљ амандмана на члан 1. је да се и овим законом оснажи од Владе Републике Србије прокламовани свеукупни економски развој неразвијених општина, у смислу омогућавања странцима да брже добију потребна лична и друга документа неопходна за инвестирање у нашим општинама, а нарочито у неразвијеним подручјима.

Страни инвеститори нису навикли, у земљама у окружењу или светским метрополама, на спору администрацију и дуге процедуре добијања документације, што знатно ремети планове и усмерава инвестирање, па је доношење овог закона, као што сам рекао, јасно прецизирање чланова, значајан корак у олакшавању услова за доток инвестиција код нас. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем.

Господине председавајући, поштовани министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, пре свега, у светлу значајног економског раста у Србији, управо бих апострофирао адекватан однос државе према

инвеститорима. Морао бих да подсетим и колеге народне посланике али и наш аудиторјум, дакле грађане Републике Србије који ово гледају и слушају, да је раст БДП-а у јануару ове године износио 4,2%, да је чак изнад пројектованих вредности. Да ли мислите да је однос државе Србије према инвеститорима другачији, да би уопште постојао раст? Не само у том сигурносном аспекту о коме је говорио колега Филиповић, већ говорим сада и о односу државе у смислу помоћи тим инвеститорима и обезбеђивања адекватног привредног амбијента за њихов рад.

Управо у том духу предлажем и овај амандман, којим се олакшава будућим инвеститорима добијање личних докумената. Мислим да је природно да скраћујемо те бирократске процедуре, нарочито за оне људе који на, рекао бих, један значајан и адекватан начин доприносе расту привреде у нашој земљи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, овим амандманом предложила сам да се у члану 1. дода став 2. који гласи: „Закон о странцима треба да омогући будућим инвеститорима у Републици Србији брже добијање личних докумената у циљу економског развоја и смањења незапослености“.

Сврха овог амандмана је да се убрза економски развој у Републици Србији, на чему неуморно у претходним годинама раде председник Републике Србије Александар Вучић и Влада Републике Србије. Овај амандман ће помоћи да се избегну административни проблеми који би могли да створе лошу слику о Србији као месту за инвестирање, што свакако не стоји, јер откако је СНС на власти у претходним годинама у Србији је отворено 170.000 нових радних места, стопа незапослености је смањена са 26,5% на 13,5%, отворено је 55 фабрика широм земље Србије. Време које имам на располагању није ми довољно да просто побројим све градове и општине у Србији у којима су у претходним годинама отворене нове фабрике. У Србију су само у 2017. години ушле директне инвестиције од два милиона евра, 130 километара ауто-пута је изграђено, 360 километара локалних путева, 480 километара државних путева.

Још много тога је Влада Републике Србије урадила у циљу унапређења економског развоја и смањења незапослености. Овим амандманом омогућује се будућим инвеститорима у Републици Србији брже добијање личних докумената, како би се још више убрзао економски развој и смањила незапосленост. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

У складу с чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, одређујем паузу у трајању од једног сата.

Са радом настављамо у 15 часова, расправом о амандману који је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Захваљујем.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Даме и господо народни посланици, настављамо са данашњим радом.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, даме и господо посланици, циљ мог амандмана је економски развој и смањење социјалних разлика.

Наиме, до 2012. године за добијање било какве документације, личних докумената за отварање фирме, фабрике страним инвеститорима требало је бар од годину до две дана. Хвала богу, доласком Српске напредне странке на чело државе 2012. године тај период се смањио десет и двадесет пута; ми данас издајемо дозволе до тридесет дана, а сматрам да ће се тај рок смањити. Браво, тако ради одговорна власт!

Наиме, у Србији данас улажу и са Истока и са Запада, маса инвеститора, а зашто? Зато што је наш политички курс према ЕУ, али је неутралност војна. Зато имамо на годишњем нивоу више од две милијарде инвестиција. Зато смо упослили преко 170.000 људи. Тако ради одговорна власт и то је добра социјална политика. Тако се смањује сиромаштво. Године 2012. незапосленост је износила 27%, данас износи 12%, са тенденцијом смањења до 5%, што је неки европски ниво.

Оно што је мени фасцинантно, а долазим с општине Вождовац, јесте да је на мојој општини отворена „Икеа“, која упошљава 330 запослених. Управо сам добила информацију да ће поред бити изграђен ритејл-парк, што

значи додатни број грађана ће бити упуслен, а у наредних пет година ће бити запослено још 1.200 радника, инвестиција ће бити преко 200.000.000 евра. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, поштовани представници Министарства, даме и господо народни посланици, без обзира на то што неки посланици овде, углавном који седе прекопута нас, покушавају да оспоре наше право да подносимо амандмане, рекао бих чак и забране наше право, ево, ја сам се усудио да поднесем амандман на члан 1. Предлога закона о странцима у коме сам предвидео додавање новог става. То би био став 2. уколико би мој амандман био прихваћен. Он гласи: „Закон о странцима треба да омогући будућим инвеститорима у Републици Србији брже добијање потребних личних докумената у циљу економског развоја и модернизације Републике Србије“. Образложење које прати мој амандман гласи: „Циљ амандмана је да се и овим законом оснажи од Владе Републике Србије прокламовани свеукупни економски развој и модернизација Републике Србије.“

Као што је познато, Закон о странцима је усвојен 2008. године, када је донет и читав низ подзаконских аката који прате овај закон иако је сама примена овог закона отпочела током 2009. године. Међутим, доношење новог закона је неопходно, поготово ако имамо у виду сталне промене у области миграција, дакле, промене у укупном кретању становништва. Ево, узмимо, на пример, само велику избегличку кризу која је актуелна последњих неколико година. Све те новонастале околности, али и потреба за свеобухватнијим регулисањем области кретања и боравка страних држављана, дакле странаца у Републици Србији – а посебно бих истакао овом приликом Акциони план за Поглавље 24, потпоглавље Миграције (надам се да су колеге читале потпоглавље Миграције и Поглавље 24) – условиле су доношење новог закона о странцима.

Лично сматрам, уз све наведено, да је на сваком месту неопходно наглашавати потребу за економским развојем и модернизацијом Србије.

Све су то разлози због којих сам поднео овај амандман, који у сваком смислу подржава све интенције које сам навео. Економски развој и модернизација су свакако приоритети за нас. Разлог за то је стање у којем смо затекли Србију након што смо преузели одговорност за вршење власти

од жутих штеточина, дакле, све оно што смо наследили од њих и што покушавамо да поправимо. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Жарко Мићин.

Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Господине председавајући, господине министре, представници Министарства, даме и господа народни посланици, пре неког времена могли смо да чујемо од неких представника опозиције како критикују једну од инвестиција у Новом Саду, а то је инвестиција америчке компаније „Делфај“, у којој сам лично учествовао. Велико ми је задовољство што сам учествовао у тиму градоначелника Милоша Вучевића који је ову инвестицију и довео у Нови Сад. Могли смо да чујемо критике како су плате мале, како људи беже из ове фабрике и много других негативних ствари. Међутим, стварност је заиста другачија: плате у „Делфају“ на тим позицијама о којима је говорио колега посланик из опозиције могу да иду чак до 45.000 динара. Један од услова је да људи, веровали или не, редовно долазе на посао.

Друга ствар, мој колега из опозиције рекао је да, наводно, „Делфај“ иде од куће до куће и тражи раднике. Ни то није тачно. Знате ли зашто иду и траже раднике? Зато што имају конкуренцију, и то озбиљну конкуренцију, другу компанију коју смо довели у Нови Сад, која такође запошљава тренутно 3.000 људи. И „Делфај“, који се сада зове „Аптив“, запошљава 3.000 људи. Дакле, укупно је 6.000 људи тренутно запослено у Новом Саду. Зато што имају конкуренцију, траже још радника, и биће запослено још људи.

Оно што сам хтео да кажем такође, и мислим да је то важно, јесте да су споменули да су овакве инвестиције погубне, односно да су овакве подршке инвеститорима погубне. Стварност је потпуно супротна, јер управо ови подстицаји су се показали као одличан инструмент за привлачење инвеститора.

Није само то, анализа Светске банке је показала да је укупан износ очекиваних јавних прихода 4,08 пута већи од укупно одобренних износа субвенција. Очекивано време за поврат подстицаја кроз јавне приходе износи 14,07 месеци, што показује оправданост ових субвенција инвеститорима.

Што се тиче изједначености домаћих и страних инвеститора, моје колеге су спомињале Закон о улагањима – управо тим законом су изједначени домаћи и страни инвеститори. Не само то, Влада Републике Србије препознала је потребу да се снизи праг који је неопходан, праг броја људи које инвеститор мора да запосли да би добио подстицај, и не само то него и висина саме инвестиције. Тако сада за неразвијене општине потенцијални инвеститор мора да запосли минимум десет људи, док је за развијене општине то педесет људи. Онај праг о ком сам говорио смањен је са 250.000 на 100.000 евра.

Захваљујући томе, у прошлој години смо имали домаће инвеститоре који су добили субвенције, као што су „Бекамент“, „Фос“ из Сурдулице, „Тим коп“ из Новог Сада, „Свети Никола“ из Сечња и „Чипс веј“ из Чачка. Управо захваљујући овим мерама, Србија тренутно преговара са инвеститорима за 54 инвестициона пројекта, чија би укупна вредност била преко 2,5 милијарди евра и чиме би се у будућности запослило 29.000 људи у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Реч има народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

У намери да будемо у корак са светом, мислим ту пре свега на економски развој, приступамо стварању нових законских решења која ће људима који нису наши држављани омогућити да дођу у Србију и започну своје пословање у нашем окружењу и са нашим људима. Желимо да олакшамо боравак странаца у нашој земљи и да им се омогући што лакше уклапање у друштво и друштвене токове, односно да се наша земља учини још привлачнијим местом за стране инвеститоре и странце који долазе у Србију. Чињеница је да смо по друштвеној и демографској структури држава која поседује толеранцију мултикултуралности и уважавање и толеранцију свих видова различитости.

Морам да кажем да је мој родни град Ниш дуги низ година био један тужан град, без икакве перспективе, јер су бивши режими својевремено уништили све живо што се дало уништити. Захваљујући великом ангажовању, упорности и истрајности председника Србије Александра Вучића, досад је у град Ниш уложено 214 милиона евра страних инвестиција. Поменућу, отворене су следеће фабрике: „Бенетон“, „Јура“, „Шинвон“, „Донсон електрик“, „Астер текстил“, „Леони“ у Малошишту, „Леони“ у

Нишу, *IMI Europe*, „Цунтобел“, који тренутно запошљавају 9.460 радника, а у 2018. години очекује се запослење још 2.440 радника, а укупни очекивани број запослених је 17.150. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јован Палалић.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Господине потпредседниче, даме и господо народни посланици, сви закони о којима данас расправљамо, који су на дневном реду, сасвим сигурно су у правцу стварања једног одличног правног оквира који би потврдио да је Србија земља сигурна и отворена за страна улагања и стране инвестиције.

Без обзира на све данашње критике, озбиљних инвестиција и овог нивоа инвестиција којих смо сведоци сасвим сигурно не би било да не функционишу институције у Републици Србији, да немамо добар правни оквир и, надам се, да не функционише правни систем и правосуђе. За разлику од оних који су 2009. године катастрофалном реформом правосуђа фактички отерали озбиљне инвеститоре у Србији, промене које су се десиле и закони који се доносе стварају поуздан оквир и прави оквир за стране инвеститоре. Они се односе, с једне стране, на решавање проблема који се тичу брзине решавања предмета, који се тичу брзине издавања дозвола и који се тичу функционисања судова.

У том смислу, активност у Парламенту Србије која се односила на усвајање Закона о хипотеци, успостављање јавнобележничког система, усвајање Закона о извршењу и обезбеђењу, којим је решено преко милион старих предмета, говори да се управо чини све како би се олакшало пословање у Републици Србији.

Наравно, врло важан сегмент тога јесте борба против криминала и корупције. Закони који су донети, Закон о заштити узбуњивача, закон који се односи на организовање борбе против криминала и корупције, који је пре неког периода ступио на снагу, где се формирају ударне групе у оквиру тужилаштва, све то доприноси да Србија буде земља где се доносе закони, где функционишу институције. А без озбиљне правне државе, без јаким институција, без добрих закона, нема инвестиција.

То је потврда зашто је све већи број страних инвеститора који се опредељују да долазе у Републику Србију. Сасвим сигурно, држава Србија постаје сигурно и право место за стране инвестиције. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бобан Бирманчевић.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе са сарадницима из Министарства, поштовани грађани, ко губи има права да се љути, има право и на своје мишљење, али нема право да износи лажи и дезинформације, а то управо ради опозиција на данашњем заседању. Ја бих хтео да, пре свега, демантујем њих управо у делу да ли су домаћи инвеститори у истом рангу са страном. Наравно да су у истом; по мени, чак су у предности јер се налазе на свом подручју, познају обичаје и начин пословања у Србији. Свакако су у предности када конкуришу за одређена средства. Сви они који не знају, нека прочитају Закон о улагањима, нека уђу на сајт Министарства привреде и прочитају јавни позив у коме је јасно све дефинисано, где не постоји ниједан проценат ни део процента разлике између домаћих и страних инвеститора. Понављам, домаћи инвеститори су у предности јер раде на свом тржишту, тржишту које познају.

Зашто страни инвеститори? Управо зато што сви велики пројекти у неколико последњих година долазе од страних инвеститора. Они који не верују, нека оду у било који град у Србији, нека оду у Нови Сад, нека оду у Зрењанин, нека оду у Руму, нека оду у Коцељеву. Постојала је Рума и пре 2012. године на истом месту на коме постоји и сада, па је од 2012. године до сада отворено неколико фабрика. Подсетићу, то су различити инвеститори: „Хачинсон“ из Француске запослиће 200 радника, „Ваи Ваи“ из Непала запослиће 407 радника, „Каблекс“ из Словеније запослио је 110 радника, и то не у Руми, него у Платичеву. Можете да замислите колико значи једном месту величине Платичева када се један производни погон отвори у таквом месту, колико је то значајно за само Платичево. Неколико таквих инвестиција покреће цео регион и целу Србију. Ту је, наравно, и „Калцедонија“ из Италије, да не набрајам даље. У Руми је само у 2014. и 2015. години запослено 1.375 нових радника.

Зашто је важно да имамо добар закон? Важно је да сви они који су странци знају где долазе, знају да долазе у уређену државу, знају да долазе у државу где се јасно зна шта и на који начин, која су њихова права и како та своја права могу да остваре. Није битно да ли је тај странац-инвеститор, да ли је туриста или је само у транзиту, битно је да долази у сигурну државу, у државу где се јасно зна шта је оно на шта имају право, а шта је оно на шта немају право.

Управо сви ови закони који су сада у процедури још ће појачати стабилност и безбедност државе. У том циљу је овај амандман који сам поднео, да побољшамо Закон о улагањима, односно закон о странцима, јер управо ти странци су главни за улагање, а домаћи инвеститори ће радити на

тим објектима и подићи свој ниво и ниво наше привреде на степеницу на којој је некада била. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, пре свега, поштовани грађани Србије, данас расправљамо о амандманима које смо поднели како ми са ове стране тако и колеге из опозиције. Пре свега, желела бих да грађане Србије подсетим да ти који цело јутро и дан нама из Српске напредне странке спочитавају да смо предложили тих фамозних 360 амандмана у овој сали могу да се изброје на прсте једне руке. Исти ти који су нам цело јутро говорили да су бесмислени амандмани, морам да подсетим грађане и колеге, подносили су амандмане тако што су правили циркус од Скупштине, желели да обезбеде пролаз Деда Мразу, а данашњи амандмани су типа „брише се“, где опет нема ни једног јединог предлога за добро наших грађана.

С обзиром на то да смо се до 2012. године борили са тим „жутим предузећем“ и, на сву срећу, пре свега грађана Србије, успели да ставимо тачку на њихову владавину и да коначно дође СНС, на челу са господином Вучићем, и покрене нешто боље, ево, и данас имамо јако добар предлог. Ови наши амандмани могу да служе и за промоцију свега доброг што је урађено, а урађено је много тога. Једноставно, кроз ових 360 амандмана не може све ни да се прикаже.

Долазим из Крушевца и желим да у пар реченица да кажем да ће управо овај закон решити много тога. Све оне раднике које су ти из „жутог предузећа“ оставили на улици, ставили катанце на све те фабрике, управо Влада Александра Вучића и господин Братислав Гашић, мој суграђанин из Крушевца, успели су да врате на посао. А како? Тако што су решавањем правноимовинских односа на атрактивним локацијама како у Крушевцу тако и околини успели да прибаве 50 ха земљишта и да се то, наравно, уступи на коришћење страним инвеститорима. Један од тих инвеститора је и „Кромберг и Шуберт“, фабрика која већ увелико упошљава раднике, преко четиристо радника већ ради у „Кромбергу“.

Та господа из „жутог предузећа“ донедавно су говорила да нема ништа од тога, да су то само приче. Настављамо са нашом добром политиком, политиком иза које стоје резултати. Наравно, због тога добијамо све већу подршку грађана, тако да су ова њихова данашња фрустрираност и

фрустрације на претходним седницама очито резултат њихових лоших изборних резултата. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Зоран Бојанић.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Овим својим амандманом на закон хтео сам да дам подршку настојањима и раду Владе Републике Србије на економски одрживом развоју Републике Србије, а све у контексту са Агендом 2030 Протокола о одрживом развоју УН.

Један од елемената у том одрживом развоју јесте искорењивање сиромаштва. Мене то животно интересује с обзиром на то да и ја морам поменути свој град, град из кога долазим, а то је Краљево, где се годинама радило да се све затвори, угаси, само је требало неко да угаси све то. На нашу велику срећу, до тога неће доћи с обзиром на то да је инвеститор, један од два инвеститора која ове године почињу да раде у Краљеву, покренуо уређење локације на којој ће до половине године отворити производни погон.

Волео бих да напоменем свим драгим колегама које, изгледа, или не читају законе или не знају за шта смо гласали да инвеститори, домаћи и страни, нису подвојени, да сви имају исте обавезе и иста права (а драго ми је да сам био у том скупштинском сазиву који је те законе доносио), као и да напоменем, ако неко не зна, може да изађе на сајт Агенције за развој и прочита – ево, пре неки дан је објављен јавни позив где наши инвеститори, наши произвођачи могу да конкуришу, ако имају развојне пројекте, за кредите које финансира држава, односно Република Србија, у вредности до 62.500.000, где су неповратна средства 12.500.000. Па ко није знао, нек се упозна. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Народни посланик Бошко Обрадовић има реч.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије који пратите ову скупштинску расправу у

појединостима, дужан сам да вам, пре свега, прочитам како тачно гласи образложење овог нашег амандмана, које смо иначе поновили и у другим члановима прва три закона јер сматрамо да може да се једноставно примени на све њих.

Ево тог образложења: „У оквиру постојеће парламентарне праксе не постоје услови за нормалан рад Народне скупштине Републике Србије и демократске процедуре, те сматрамо да овај закон не треба усвајати ни у целини ни са изменама у појединостима док се не исправе ови пропусти. Процедура доношења законских решења доведена је у питање одсуством јавне расправе и опструкцијама парламентарне дискусије од стране владајуће већине. Ово се посебно односи на законе који се директно тичу проблема огромног броја миграната који су прошли преко територије Републике Србије, данас се на њој налазе у прихватним центрима или као тражиоци азила могу бити враћени из земаља ЕУ у Републику Србију.

Стога сматрамо да доношење предложених законских решења треба стопирати док се не исправе нагомилане аномалије и неправилности у функционисању Народне скупштине Републике Србије. Један од првих услова је свакако оставка председника Народне скупштине Маје Гојковић, хитно заказивање седница на актуелне теме, као и уврштавање у дневни ред законских и других предлога опозиционих посланичких група. Овај Дом Народне скупштине није само дом власти, већ у њему подједнака права имају“, односно требало би да имају, „и народни посланици из редова опозиције. Дошли смо у ситуацију да је Народна скупштина укинула своју контролну функцију над радом извршне власти и да извршна власт води земљу без подношења извештаја о свом раду и надзора Парламента.“

Ако ми дозволите, господине председавајући, користићу још мало времена које имам као овлашћени, да појасним још једном шта смо овим желели да кажемо.

Дакле, Србија има огроман проблем јер су практично све институције ове државе доведене у питање, пре свега Народна скупштина као најважнија државна институција, затим медији, односно слобода медија, фер и поштен изборни процес на свим нивоима и, наравно, уопште парламентарна демократија какву је познајемо последњих тридесет година.

За нас је од изузетног значаја да кроз ове наше амандмане укажемо на то комплетној јавности да би људи стекли заправо праву слику о томе шта се у Народној скупштини Републике Србије догађа.

Примера ради, навешћу вам један веома конкретан пример. Ви се, као представници актуелне власти, хвалите добрим односима са Мађарском, истичете да је господин Виктор Орбан, председник Владе Мађарске, ваш велики пријатељ. Ја мислим да је то добра ствар и да се много добрих ствари

може научити од Виктора Орбана. Проблем је само што се оно што се ради у Мађарској не ради у Србији, а то је брана огромној мигрантској навали која долази на територију Европе. Ако пратите пажљиво републичке изборе који су управо у току у суседној држави Мађарској, кључна парола Виктора Орбана јесте – мање миграната, а више деце у Мађарској. Управо оно што вам, поштоване колеге народни посланици, ми из Српског покрета Двери овде причамо годинама уназад, да је проблем беле куге највећи проблем ове државе, да је подршка рађању, младим брачним паровима и породицама са више деце кључно питање, а не збрињавање миграната, на коме ви заправо инсистирате.

Ви чак мењате законе да бисте их ускладили са директивама ЕУ. Да ли има потребе да вам читам одељке из сваког вашег закона? Сваки ваш закон садржи потпуно исту формулацију – циљ овог закона је усаглашавање националног законодавства у области легалних и ирегуларних миграција, на пример, са директивама ЕУ које уређују ову област. И у сваком закону који доносите у Народној скупштини Републике Србије стоји да се он доноси по директиви ЕУ. Пазите, ниједна друга реч, него права реч – по директивама ЕУ.

Да ли Народна скупштина Републике Србије служи да би доносила законе по директивама ЕУ или може на дневни ред ове Народне скупштине икада да дође било која актуелна тема? Да ли је могуће да овај дом Народне скупштине Републике Србије није расправљао о убиству Оливера Ивановића или није решавао проблем убиства Зорана Ђинђића, примера ради, чију годишњицу данас обележавамо, односно подсећамо се да је убијен председник Владе Републике Србије, а да то убиство још увек није решено и да не знамо ко тачно иза њега стоји, и изнутра а посебно споља, пре петнаест година?

Дакле, то је наш апел овде, да престанемо да глумимо законодавну функцију а да не може ниједна актуелна тема да дође на дневни ред Народне скупштине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Поштовани народни посланици, морам да кажем да су јавне расправе биле, и то четири велике јавне расправе о овим законима. Ови закони су прошли детаљно разматрање свих наших радних тела Републике Србије, прошли су разматрање Европске комисије, прошли су разматрање невладиног сектора, прошли су разматрање грађана кроз јавне расправе и заинтересоване јавности и налазе се у Парламенту у редовном поступку.

Ниједан од ових закона није овде уврштен по основу хитности већ неколико месеци. Дакле, ово нису закони који су овде две недеље, или три,

па да кажете да је про форме нешто у редовној процедури. Имали сте могућност да месецима разматрате ове законе, као и остатак јавности.

Мислим да овде радимо без оног појачаног рада када нешто треба радити и у вечерњим сатима, у редовном радном времену, што је, наравно, одлука Народне скупштине, али као члан Владе који ово образлаже могу да кажем – и са паузама имамо један врло нормалан темпо рада где можемо натенане да сагледамо сваки од ових закона.

На овај закон уложено је око 1.600 амандмана, што указује на то да је највећи број народних посланика имао довољно времена да се припреми и уложи амандмане на све што је мислио да треба да уложи. Дакле, мислим да то свакако не може да се каже да стоји.

Извршна власт уредно полаже рачуне Народној скупштини. Као министар који долази на све седнице одбора где се расправља о извештају МУП-а, по три, четири, пет сати расправљамо и одговарамо на сва питања народних посланика, како из власти тако из опозиције, на свако питање, о свакој теми, мислим да имамо врло добре расправе, које су довеле и до корекције извештаја. Променили смо начин извештавања одбора. Дали смо доста добрих информација о свему што се дешава у земљи.

Што се тиче миграната, нема огромне навале миграната. Три хиљаде и шестсто миграната, груба бројка, већ месецима се налази у нашој земљи и они не желе да остану овде, њихов циљ је да оду у иностранство. Видећемо, ови закони које доносимо... Оно што се каже, усаглашавање са директивама ЕУ – директива је назив правног акта. Дакле, не неки наредбодавни тон, него је директива назив правног акта Европске уније којом она даје инструкције како да се одређени закони...

Ми, између осталог, то радимо због вишег стандарда који постоји у тим земљама али радимо и зато што хоћемо за нашу земљу боље стандарде и бољу заштиту за наше грађане. Дакле, свакако се не може рећи да нису на озбиљан начин припремљени ови закони.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Сам циљ подношења амандмана је нешто прецизније и додатно дефинисање лица на које се овај закон о странцима односи. Он је у члану 2. већ дефинисао групе на које се сам по себи овај закон односи, међутим, овим амандманом сам предложио једну додатну групу, тј. странца – инвеститора. Јасно је да су се ова влада и претходне владе на чијем челу је био садашњи

председник Александар Вучић можда понајвише бавиле овом категоријом странаца у нашој земљи.

Као доказ тога рећи ћу само неке бројке. Ако погледате 2017. годину, износ директних страних инвестиција у Србији је негде на 2,6 милијарди долара. Сада, поређења ради, то чини збир укупних страних инвестиција четири државе у окружењу једне територије; значи, Србија је 2017. године имала страних инвестиција колико Босна и Херцеговина, Црна Гора, Македонија, Албанија и територија Косова и Метохије заједно.

Да бисте направили једно поређење са ранијим периодом и упоредили тај однос према овој категорији коју сам ја дефинисао амандманом, рећи ћу вам податак нпр. из 2012. године. Те 2012. године имате у Србији директне стране инвестиције на нивоу од 350 милиона долара, седам пута мање него 2017. године.

Да бисте схватили колико је то све било трагично и тешко по Србију, направићу опет поређење са земљама и територијама у окружењу. Те 2012. године Србија је са својих 350 милиона долара инвестиција, седам пута мање него 2017. године, била негде на нивоу територије Косова и Метохије која је имала око триста милиона долара. У истом том моменту Албанија има три пута више, негде 970 милиона долара, Босна и Херцеговина 630 милиона долара, дупло више скоро, Црна Гора 610 милиона долара. Онда можете да замислите колико је у ствари то све поражавајуће и на ком нивоу је био однос тадашњих власти према овој категорији страних лица коју спомињем у свом амандману. Наравно, земљи је у том моменту претио банкрот, а вероватно после тога и сам нестанак.

Не могу да се на крају не осврнем на нека претходна излагања и да, у оквиру овог свог амандмана којим сам хтео да појасним ове категорије на које се односи закон, не кажем да нити мањег процента, нити веће галаме, нити мањег проблема, нити веће подвале када је у питању број миграната у Републици Србији. Ради јавности и грађана Србије, којима се опозиција тако здушно обраћа, нарочито онај њен „патриотски“ део, у Србији данас има око три и по хиљаде, како министар рече, прецизно 3.600 миграната, мање или више. Кроз нашу земљу је прошло милион тих људи.

Сећате се најава које су тада Бошко Обрадовић и његови компањони износили – да ћемо у Србији да градимо куће за мигранте, да ћемо у Србији да градимо насеља, градове за мигранте, да ћемо да радимо богзна шта. Од свега тога дошли смо у ситуацију да данас Влада Републике Србије гради куће, насеља, градове за избеглице са територије бивше СФРЈ, тј. за оне избеглице које су и Законом о избеглицама већ у првом члану јасно дефинисане.

Министре, поносни смо на све оно што Министарство унутрашњих послова ради у последњим годинама на суочавању с овим проблемом који, знамо, нисте сами узроковали, а свесни смо да га ни ви ни Република Србија сами не можете решити. Зато вас позивамо да наставите, у сарадњи с осталима, да решавате овај проблем и држите га на нивоу на коме је сада. Наравно, све то доприноси безбедности наших грађана који стално живе у Републици Србији. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Бошко Обрадовић, право на реплику.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Мислим да је оправдана бојазан да мигрантска навала на територију Европе носи бројне негативне последице и да се не можемо играти безбедносним претњама које је мигрантска криза донела Европи.

Подсетио бих јавност и све вас, уважене колеге посланици, да су сви они који су вршили терористичке акте широм Европе мигранти који су прошли територијом Републике Србије. Дакле, ствар уопште није наивна и није за шалу. Није случајно што је мађарски премијер Виктор Орбан читаву изборну кампању посветио борби да задржи своју политику затварања мађарских граница за мигранте. У томе, верујте, уопште није усамљен у савременој Европи, с њим се слажу и Пољска, Чешка, Словачка. И не само земље Вишеградске групе него и бројне друге земље. Као што знате, на свим изборима у Европи то је важна и велика тема и све више побеђују и добијају гласове управо политичке опције које упозоравају на опасност од мигрантске кризе. Значи, немојте да се играмо с тим.

Шест стотина двадесет хиљада миграната тражило је азил или изразило жељу да тражи азил у Србији. Сви они могу бити враћени овде, како каже колега министар Стефановић, директивом ЕУ, која није директива, него не знам шта је. Не знам шта у српском језику значи реч директива, изузев наредба онога ко влада Србијом путем колонијалне управе која је овде на власти, дакле, „централног комитета“ из Брисела.

Ми сматрамо да мигранти нису наша тема, да ми не треба тиме да се бавимо, да треба да се бавимо нашим грађанима, да треба да помажемо и подржавамо наше грађане и да у том смислу пазимо да се нама не обије о главу мигрантска криза као безбедносна претња број један у савременој Европи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Небојша Стефановић, право на реплику.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Морам само да кажем, заиста не можемо рећи, заиста не стоји, па вас молим да ту будете опрезни... Они који су извршили терористичке акте у Европи у највећем броју били су

држављани тих земаља у којима су извршени ти терористички акти, неки чак трећа, четврта или пета генерација која живи у тим земљама. Дакле, апсолутно у највећем. Није то 50%, то је 90%. Само један или два акта била су почињена од стране лица која су дошла, или су учествовала лица која су дошла мигрантском рутом, и само у једном случају лице је било из Србије. Дакле, не можемо рећи да је то превасходна ствар.

Зашто вам то кажем? Није у реду ни према људима који су неком муком натерани, нису ти људи терористи. Не можемо изједначити све оне људе који су прошли кроз нашу земљу, а прошло их је милион и по. Од тога је око 650.000 људи изразило намеру да затражи азил, што су искористили као довољан разлог да би остали на нашој територији, око 72 сата највише, изашли из наше земље и отишли у западну Европу. Исто су урадили и у Грчкој, и у Бугарској, и у Македонији, и у Мађарској, и у Аустрији итд. Дакле, не може се радити никада о њиховом повратку у Србију. Зашто би их неко вратио у Србију, а не у Грчку? То не може да се догоди Републици Србији. Укупно их је око 650 затражило азил искористивши то право само да би кроз процедуру остали у нашој земљи. Највећи број никада није сачекао одобрење или одбијање азила, напустили су нашу земљу. Дакле, не може да се говори о томе.

Да ли може да се говори да морамо да будемо опрезни? Наравно да морамо да будемо опрезни, томе и служе безбедносне службе наше земље које се баве проценом свих оних који долазе на територију Републике Србије, њиховом могућом повезаношћу са различитим организацијама, терористичким и свим другим, и, наравно, међународна мрежа контаката које безбедносне службе остварују управо у размени информација о тим лицима. Опрез да, али не неосновани страх.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Александра Чабраја, по амандману.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем, председавајући. Користим време овлашћеног представника.

Врло сам пажљиво слушала колегу док је образлагао свој амандман и приметила да је, не једном него више пута, упоредио инвестиције у Србији и у неким другим државама. Поменуо је Македонију, Босну и Херцеговину, поменуо је, чини ми се, пар пута Косово и Метохију, поређење између Србије и Косова и Метохије.

Хтела сам да ми објасните, ви или претходни говорник или министар, по ком основу се то... Мислила сам да је Косово и Метохија део Србије, па сам хтела да ми објасните откуд то поређење. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић, право на реплику.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Не знам откуда сада толика брига за Косово и Метохију из посланичке групе која се отворено залаже за признање независности Косова и Метохије, али добро, ваљда је у циљу преласка цензуса све дозвољено. Међутим, народ то веома добро процени – ко је онај ко се бори за Косово и Метохију, ко је онај ко се бори за државу Србију, ко је онај ко се бори за свако радно место у Србији, ко је онај ко се бори за инвестиције, па некога награди а некога казни. Казна два пута за мање од годину дана.

Не треба никоме спочитавати и подметати оно што није рекао. Јасно сам рекао да је Косово и Метохија територија, а не држава. И подразумева се да је то територија која је у саставу Републике Србије. Значи, направио сам поређење са нивоом инвестиција у четири државе и на једној територији која је саставни део Републике Србије.

О бризи за Косово и Метохију мислим да довољно говоре гласови које су добили на последњим изборима. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, Александра Чабраја.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем, председавајући.

Само желим да обавестим колегу који је малопре говорио и све колеге које никако не могу неке чињенице себи да разјасне, па бих вас замолила да сада мало пажљивије слушате. Ја нисам члан ниједне странке, нити сам уопште учествовала по било ком основу на овим изборима, нити сам подржала, ни ја нити моје колеге, који смо самостални посланици у овој посланичкој групи, икога на овим изборима. Стварно не знам где сте ви то сањали да сам ја подржала независност Косова и Метохије. Молим вас да ми једну једину реч о томе кажете и објасните ми како сам ја то, шта сам ја то добила на овим изборима када уопште нисам учествовала на њима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Немања Шаровић, по Пословнику.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, још једанпут сте повредили члан 104. Пословника о раду Народне скупштине и још једанпут недоследно примењујете овај пословник.

Ви треба да се одлучите да ли право на реплику постоји само ако се неко помене или је потребно, како то Пословник каже у члану 104. став 1, да се погрешно протумачи излагање, да се увредљиво изрази и слично.

Никаквог разлога није било да дате и омогућите право на реплику господину Милимиру Вујадиновићу, је л' тако. Никаквог. Ви сте му то омогућили иако је само цитиран део његове дискусије, ништа негативно о томе није речено. А потом сте дали госпођи Чабраји право да реплицира на реплику.

Уколико сте ви у току ове паузе дописали можда још неки члан, односно још неки став у члану 104, а да нисте обавестили Народну скупштину, онда је у овом тренутку крајње време да нас обавестите. А уколико нисте, онда сте повредили Пословник.

Немам ништа против, да не буде спорно, да се широко тумачи то право на реплику, али тај став онда мора бити увек исти и мора бити исти према свима. Не можете давати реплику ономе коме желите или вам се можда свиђа или вам од њега не прети никаква политичка опасност, а с друге стране, када је много оправданије и апсолутно у складу с Пословником да дате, ви кажете – не дам, о томе одлучује председавајући. Одлучује, али у складу с Пословником.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да вам одговорим, колега Шаровићу. Прво да вас подсетим – знам да сте били у сали, али не знам шта сте све слушали, можда неке ствари нисте ни чули – колегиница Чабраја је тражила да јој колега Милимир објасни шта је подразумевао под тим када је говорио о Косову и да ли се он залаже за независно Косово или Косово у саставу Републике Србије.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: То је реторичко питање, тако је.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Значи, поставио је једно питање.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Значи, кад год неко постави питање, овај други може да одговори. Је ли тако?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, колега Шаровићу, сада ја говорим.

Онда је колега Вујадиновић рекао да га чуди што такву бригу изражава народни посланик који припада посланичкој групи која се залаже за независност Косова. Тиме је она, као представник посланичке групе, овлашћен, стекла право на реплику.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Да ли може реплика на реплику?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Може реплика на реплику. Нисте још научили? Пауза је била четири године дугачка за вас, стечајни управник.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни?

(Да.)

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић, по амандману.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Замолићу вас да ви обрачунате моје време, мислим да ми је остало још око три минута.

Оно што желим овде да кажем, пре свега, министар Небојша Стефановић рекао је једну истину. Иако сам озбиљна опозиција актуелној Влади, то морам и хоћу да признам – он заиста долази на седнице скупштинских одбора и заиста подноси извештај о свом раду. Али, исто тако је истина да готово ниједан други министар у Влади Републике Србије то не ради; нити подноси извештај о свом раду на свака три месеца, како налаже Пословник о раду, нити долази на скупштинске одборе да одговара на питања народних посланика, иначе бисмо имали овако плодно расправу као што је сада случај.

Господине министре, где су наше сумње? Рекао бих да су веома оправдане, да би Европска унија у једном тренутку затварањем својих граница, као што је то урадила, рецимо, Мађарска, могла да има вишак миграната које жели негде да дистрибуира, односно да их врати на почетне позиције. Ви кажете, зашто их не би вратила у Грчку. Зато што је Грчка у Европској унији, а ми нисмо, па би нама то могло бити испостављено као услов или тачно уцена на путу Србије у Европску унију, да морамо да прихватимо одређени број миграната, да морамо да постанемо највећи азилантски центар у Европи итд. Дакле, Европска унија има механизам уцене и непрестано га изнова користи на путу Србије у ЕУ. Један од тих услова, односно уцена је и да се Србија на томе путу одрекне своје територије, односно Косова и Метохије.

Можда део грађана не разуме проблеме које носи мигрантска криза јер их нема у својој средини, али грађани из Суботице, Шида, Прешева или низа других места у Србији где су направљени азилантски центри одлично разумеју о чему говорим. Знају колико је било пљачки, колико је било разних инцидената, колико је било покушаја силовања, колико је било разних проблема са том мигрантском популацијом. Нема разлога да се те информације крију од јавности.

Дакле, ми нисмо злонамерни. Ниједан човек који је дошао у Србију никада није истеран из Србије. Свакоме смо помогли и знамо шта је судбина избеглица. Ми смо највећи избеглички народ у Европи у овом тренутку. Преко милион Срба је морало да напусти своја огњишта на просторима бивше Југославије. Ми знамо шта је та мука и свакоме од тих људи смо с правом помогли, али то не значи да смемо себи да дозволимо да радимо све по директивама ЕУ, да будемо обична колонија Брисела, да слушамо сваку њихову наредбу и да на тај начин ризикујемо безбедност грађана Србије.

Ми нисмо изазвали ратове, ми нисмо одговорни за судбину миграната. Ми треба да се понашамо онако како то ради, рецимо, Мађарска. Ви се кунете у Мађарску, у пријатељство с Виктором Орбаном, а не радите оно што вам он саветује и што он ради – штити интересе својих грађана,

штити безбедност својих грађана. Само на то апелујем. Нисте ми одговорили зашто је ту Виктор Орбан у криву, а ви сте у праву. Зашто неко ко је члан ЕУ ради тако, а ви који нисте члан ЕУ радите другачије?

(Председавајући: Колега Обрадовићу, истекло вам је време.)

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Морам да кажем да не може да се догоди да Србији неко наметне велики број миграната које би она морала да прихвати зато што не постоји чак ни јединствен став ЕУ у свим државама ЕУ по том питању. Наравно да је Србија довољно суверена земља да може врло јасно да каже шта може а шта не може да прихвати.

У овом тренутку имамо један број миграната, око 3.600, већ неко време на нашој територији. Мислимо да је то сасвим коректан допринос Србије у тренутку кад ни све земље ЕУ немају неки број миграната на својој територији. Наравно, ми смо то више пута... Учесник сам бројних конференција, нисам свима њима био задовољан, нису све те конференције доводиле до неких спектакуларних резултата, то не кажем. Европа није нашла решење за ово питање. Не Европа, свет још увек није нашао решење за ово питање. Миграције које постоје на светском нивоу јесу нешто што је процес који ће трајати, свакако, у току нашег живота неће се никада прекидати. Да ли ће бити већег или нижег интензитета, то је питање на које ми морамо да дамо одговор, односно шта ми заједно морамо да радимо са Европом.

Са мађарском полицијом и неким другим полицијама из земаља Европске уније врло интензивно сарађујемо кроз различите билатералне уговоре али и кроз заједничке пројекте, кроз некадашњи Фронтекс. Ти људи, полицајци, налазе се на нашим границама, помажу Србији да спречи илегалан улазак на своју територију.

Наравно, ми морамо да водимо рачуна о томе да будемо спремнији да нашим полицијским снагама одговоримо на сваку врсту повећања покушаја илегалног уласка миграната на нашу територију. Истовремено, треба да покажемо оно разумевање које су неки други имали према нама када се ради о људима који су силом прилика, муком натерани да дођу. Не можемо баш чизмом и палицом да их дочекамо. Морамо да будемо према њима нормални људи, који ће схватити муку у којој се налазе. Они свакако не остају у Србији. Да будемо крајње отворени, да будемо искрени, ти људи не остају у Србији. Они се труде на сваки могући начин, па макар оних пет које Мађарска прима дневно, да буду међу тих пет који ће ући на територију неке друге земље и ићи ка западној Европи.

Дакле, оно што јесте наше заједничко питање свих нас – како да омогућимо, како да обезбедимо да их вратимо у земље порекла када то није добровољни повратак, и како да пронађемо начина да тамо уложимо више новца, као Европа, Србија нема тог новца, мислим на ове богатије земље које могу, што неке од њих и раде, како да тамо створе неку шансу за живот не би ли се ти људи вратили.

Наравно, биће питање за Европу да нам пружи одговоре шта урадити с економским мигрантима. То нису избеглице, то нису лица која су угрожена. Ми као Србија очекујемо од великих земаља да нам дају одговоре шта с економским мигрантима који долазе у западну Европу зато што желе да живе боље. То може да се каже и за многе друге делове света па и за делове Европе; људи који живе лошије желели би да иду у Швајцарску, Немачку, јер се тамо живи боље. Дакле, морамо да добијемо јасне одговоре од Европе на та питања, да би Србија могла у то да се уклопи.

Свакако, желим да знате да ми у Министарству унутрашњих послова и други државни органи радимо све што је у нашој надлежности да смањимо ризик по грађане Републике Србије и заштитимо наше државне границе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, овде је била јасна намера да се про форме поднесе амандман зато што он не може у правном промету да опстане, јер и сами видите да је колега имао интенцију да странци који би добили права по члану 2. овог закона допринесу, како се то каже, одбрамбеном систему наше земље. То једноставно није могуће. Јер, ако се има у виду који су то странци које третира овај закон и колики је проблем Србије пред онима који су изразили жељу... Молила бих вас, господине Стефановићу, заиста имам тај податак за 2016. годину, да ми кажете, ако ви и ваши сарадници располажете тиме, колико је лица у 2017. години изразило жељу да затраже азил у Србији а колико њих је поднело захтев. И, ако имате, по државама, колико је њих из Авганистана, колико њих је из Сирије и других земаља?

Дакле, када би било могуће да се спроведе ово амандманом, који ви нећете да прихватите, што колега Стевић тражи, онда би ти странци који би дошли овде захтевали да се одбрамбена моћ Србије успостави у НАТО пакту, а сигурно не на начин како то желе грађани Србије. А грађани Србије, њих преко деведесет процената, никада не желе да ми постанемо чланица те непријатељске западне војне алијансе.

Зато је питање пред вама, а ви то не желите да прихватите иако Српска радикална странка већ годинама на тој политичкој платформи наступа и то тражи од вас, да се изјасните о томе да ми прихватимо учлањење у ОДКБ као једини сигуран пут и залог за будућност будућих генерација. Колико год да то вама изгледа неприхватљиво, то је, пред свим изазовима пред којима ће Србија да се нађе од стране НАТО-а, Америке и појединих њених западних савезника, једини сигуран пут да заштитимо наш народ на Косову и Метохији, да заштитимо Србе у Рашкој области, Војводини.

За све оне који можда нису проучавали документ о постојању ОДКБ-а уназад петнаест година и на који начин они функционишу, свима је јасно да је Русија са својим савезницима, за разлику од ове империјалистичке војне силе која нам је нанела толико зла, а то је НАТО пакт, кроз организацију учлањења у Одељење колективне безбедности, тзв. ОДКБ, настојала да спречава ширење тероризма, нарочито у средњој Азији, да се супротставља свим изазовима тзв. обојених револуција.

Колико год сада да сте уљуљкани у моћ, власт, морате да размислите о томе какве опасности могу да се надвију над Србијом, колико за пар месеци, и какви ће ултиматуми све бити пред нама. Међу вама има колега који се политичком аналитиком, мислим на чланове Српске напредне странке, озбиљније баве, попут колега Ђукановића, Лазанског и осталих, који врло добро знају да све то што данас путем притисака и својеврсних политичких уцена ради Америка са својим западним савезницима већ колико сутра може да буде испостављено (а то и ви врло добро знате као политичар и министар на том положају) као ултимативни захтев да ми то урадимо.

Дакле, када би ово било могуће, да се и странци укључе у одбрамбени систем наше земље, онда бих ја као представник СРС и те како позвала све оне који су пријатељи Србије, а пре свега Русе и све друге који су нам пријатељски наклоњени, да то ураде. Овако, можемо само да апелујемо на вас да се окренете Русији као војној, политичкој заштитници наше земље, која је то увек била кроз историју, како бисмо се суочили и сачували нашу земљу од свих претњи које ће нам ускоро доћи у све израженијем облику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Што се тиче података за 2017. годину, укупно је изражена намера од стране 6.195 лица да затраже азил у нашој земљи. Од тих 6.195 лица која су изразила намеру, 235 је претходне године заиста затражило азил. Од тога је за 64 лица донето решење о одбацивању или одбијању захтева за азил, за 159 лица решење о обустави поступка јер су напустила нашу земљу и за 14 лица је донето решење о усвајању захтева за

азил и супсидијарну заштиту. Дакле, укупно 14 лица је суштински добило право да добије азил у 2017. години.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем.

Поштовани господине министре, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на члан 2, иако сматрам да је Предлог закона изузетно добро припремљен и предложен овде, како бих на неки начин дао значај једном прокламованом циљу Владе Републике Србије, а то је да имамо што бољи економски развој и оснажење система одбране.

У члану 2. се говори на шта се овај закон не примењује, тј. на која лица се не примењује. Ја сам у свом амандману желео да се у члану 2. Предлога закона о странцима дода став 3. који гласи: „Овај закон примењује се на лица која својим пословањем треба да помогну економски развој и оснажење система одбране“.

У образложењу Владе видим да мој предлог није прихваћен. У реду, али циљ је био да се на неки начин оснажи тај прокламовани циљ.

Од претходних говорника из опозиције чули смо малопре како би они најрадије и даље живели као у Нушићевом „Сумњивом лицу“, како би Србију желели да виде и даље окружену бодљикавом жицом, као гето. Просто не могу да верујем шта слушам. Ради се о опозиционим посланицима, рећи ћу слободно – политичким шарлатанима, шта другачије да кажем, који су једва прешли цензус и овде нам држе лекцију како треба да изгледа Србија и како треба да се понашамо према странцима, буквално да немамо поверења ни у кога. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Ковачевић, изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући. Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, члан 2. Предлога закона о странцима односи се на категорије странаца на које се не примењују ове одредбе. Међутим, због велике важности области економије за свеукупан развој Србије предложила сам додавање новог става са идејом да се овај закон односи и на страна лица која ће својим пословањем помоћи економски развој и развој економије у целини у Републици Србији.

Зашто сматрам да је ово важно? Сведоци смо све већег броја страних инвеститора код нас. Последњих дана константно се прича о компанији „Лидл“; она ће широм Србије отворити, и то само за почетак, до двадесет

продавница. После тога очекују се нова радна места, нова запошљавања у Београду, Нишу, Новом Саду, Крушевцу итд., дакле, у градовима и општинама широм Србије. Они ће својим купцима, у складу са својим пословањем, нудити најбољи могући однос цене и квалитета, што ће узроковати ширење њиховог пословања, а то ће за наше грађане бити само плус, односно значити нова запошљавања и отварање нових радних места.

Велика је важност немачких инвестиција. Управо кроз доношење одговарајућих законских аката Влада Србије ради на побољшању пословног амбијента како би страних инвеститора било још више, односно како би се увећао њихов број. Њихов долазак је важан за нашу привреду јер, ево, конкретно преко „Лидла“ српски произвођачи ће моћи да извозе робу и пласирају је широм света.

Оваква инвестирања конкретно су јако важна и за град Ниш и значе да су само резултат одржаног обећања садашњег председника Александра Вучића, који је тада водио ову владу али и ове владе, а то је да ће се у југ Србије тек улагати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Вукојичић, изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, поднела сам амандман на члан 2. који тежи унапређењу закона у смислу да страни инвеститори својим улагањима могу да помогну положај посебно рањивих друштвених група.

Пре мене је говорила моја уважена колегиница госпођа Љиљана Малушић, која је изнела податак да је на наш простор, у Београд, 10. августа 2017. године дошла највећа шведска компанија за производњу намештаја и кухињске опреме, а то је „Икеа“, и запослила одређен број грађана Републике Србије. Морам да истакнем да је ова шведска компанија долазила и 2008. године, у време владавине Бориса Тадића, али тада су због административних баријера и корупције побегли главом без обзира, исто онако као што је Међународни монетарни фонд побегао из Србије у време владавине Бориса Тадића 2011. године.

Готово сам ганута пажњом појединих народних посланика опозиције која се тиче заштите посебно рањивих друштвених група. Морам да истакнем да је у време владавине „жутог предузећа“ дошло до највеће пљачке деце ометене у развоју и највеће пљачке која се тиче дневног боравка наводно намењеног за одмор и рекреацију деце. Најпре морам да истакнем

да је у време владавине Бојана Пајтића у Војводини од деце ометене у развоју отето 157 милиона динара. Новац је узет, а жртве су деца ометена у развоју. Дворац „Хетерленд“ изгледа овако, показашу слике – без крова, у рушевинама и зарастао у коров.

Још ово: у Београду се такође десила велика отимачина и велика пљачка новца, коју је извршио господин Драган Ђилас, управо од оних најрањивијих, управо од категорије деце. Касније ћемо наставити о томе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Богатиновићу, изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре Стефановићу са сарадницима, на члан 2. предложио сам амандман који каже: „У члану 2. Предлога закона о странцима додаје се став 3. који гласи: 'Овај закон примењује се на страна лица која својим пословањем треба да помогну економски развој и повећање инвестиција у пољопривреди Републике Србије'.“

С тим у вези, локална самоуправа и градоначелник Града Лесковца др Горан Цветановић препознали су проблеме с којима се сусрећу пољопривредни произвођачи. Даме и господо, из градске касе Града Лесковца на име подстицаја у пољопривреди у периоду од 2013. до 2017. године исплаћено је преко 127 милиона динара. Само у децембру прошле године исплаћена су 823 пољопривредна произвођача у износу од преко 18 милиона динара. Такође, у периоду од 2014. до 2017. године утрошено је 11 милиона динара за набавку противградних ракета које су прослеђене стрелцима.

Град Лесковац је у 2014, 2015, 2016. и 2017. години, уз помоћ Владе Републике Србије и, наравно, финансијско учешће ресорног министарства, остварио неколико веома битних пројеката, а Министарство је учествовало и до 70% средстава. Прво, санација и уређење атарских путева: од 144 насељена места овим пројектом обухваћено је преко 90, вредност пројекта на три године је 62 милиона динара, а укупно је санирано 167 километара атарских путева. Министарство је помогло Граду у 2014. години са 60%, у 2015. години са 50% од вредности пројекта, у 2016. години са 47% од вредности пројекта.

Други пројекат је комасација земљишта. Овим пројектом обухваћено је 1.100 хектара у три насељена места. Пројекат је спровођен 2014, 2015. и

2016. године, а Министарство је узело учешће са 70% од укупно уложених средстава. Реализација пројеката остварена је са 81%.

Крчење старих засада, плантажни засади винове лозе и воћни засади – овим пројектом обухваћено је 165 хектара у три насељена места; вредност пројекта је 29 милиона динара, Министарство је учествовало са 70%. Укупна површина пољопривредног земљишта је успешно обухваћена геодетским радовима на 165 хектара.

У 2017. години отпочела је комасација у катастарским општинама Горње Стопање и Доње Стопање, на површини од 563 хектара. Рок за завршетак радова је 30. јун, вредност 19 милиона динара.

Такође, доста је учињено у граду Лесковцу на смањењу незапослености. У претходних пет година смањен је број незапослених за пет хиљада. Нова фабрика „Јуре“ која шири своја постројења, што значи око 1.200 нових радних места; „Аптив“ или „Делфај“ у зеленој зони отвара фабрику где ће бити запослено око 1.500 радника; „Џинси“ у адаптираној згради некадашње „Синтетике“ шири производњу, где ће запослити још 300 људи, укупно хиљаду. Отворене су и фабрике „Тера стил“ и *VNB Knitting* у Грделици, које заједно запошљавају око 200 људи. Наравно, не треба заборавити *Autostop Interiors* и „Лескобегс“ са 600 радних места.

Све ово је омогућено јер је Град купио имовину предузећа „Југекспрес“ по цени од 40 милиона динара, као и имовину фабрике „Синтетика“ за 30 милиона динара. За адаптацију „Синтетике“ Влада Републике Србије издвојила је 195 милиона динара. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч?

Колега Милетићу, изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Поштовани министре са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, поднео сам овај амандман са жељом да у оквиру овог члана закона ставимо акценат на неразвијена подручја, брдско-планинска подручја и подручја која има имају будућност, али са улагањем страних инвеститора имаће много већу шансу него овако сами.

Резултати очекивања грађана показали су и у Београду да је велики број људи дао подршку председнику Србије господину Вучићу, што значи да ћемо у наредном периоду наставити да радимо и у малим општинама, као што су општине Сврљиг, Бела Паланка, Гаџин Хан. Овим својим амандманом желим да инвеститори који желе да улажу, улажу у мале средине. Рецимо, ко жели да улаже у пољопривреду, има инвестицију 150.000 евра, можда да уложи у општину Сврљиг, Белу Паланку или Гаџин Хан, да обезбеди инвестицију, десет газдинстава, кроз програм задругарства,

кроз њихово партнерство, да обезбеди набавку крава, оваца, коза и да на тај начин сутра тој задрузи обезбеди квалитетне производе. Са тим производима тај инвеститор, сигуран сам, може да изађе на тржиште у било ком делу Европе и света.

Велика шанса за све нас јесте улагање у пољопривреду. Са страним инвестицијама имаћемо шансе, сигуран сам, да вратимо осмех нашим селима. Сведоци смо да се велики број села у Србији гаси, да нема људи. Са оваквом помоћи и инвестицијама које дају страни инвеститори имаћемо могућност да тим људима обезбедимо будућност, да уложимо у козарство, овчарство, да обезбедимо квалитетно млеко; кроз производњу млека, ту је сир, сврљишки белмуж, то су производи који се сутра могу пласирати свуда, у било ком делу Европе.

Још једном позивам све колеге посланике да подрже овај мој амандман зато што сам сигуран да ћемо само улагањем у југоисток Србије, у брдско-планинска подручја, у неразвијена подручја, заједно са страним инвеститорима, имати могућност да обезбедимо и нова радна места.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Пре свега, извињавам се због очигледног лапсуса који сам имала када сам образлагала претходни амандман и када сам уместо речи „став“ употребила реч „члан“. Не спорим право реаговања колега, али се заиста не слажем са малициозним коментарима. Ако је то сав мој грех, ја га прихватам, али мислим да сви ми у овој сали знамо да грађани непогрешиво прате наш рад и наше реакције и непогрешиво вреднују наше резултате.

Што се тиче члана 2. овог закона, он дефинише на које се странце не примењује овај члан. Поднела сам амандман на основу којег предлажем да се у члану 2. Предлога закона о странцима дода став 3. са циљем да се амандманом додатно дефинишу лица на која се закон односи.

Такође, у претходном делу дискусије многе моје колеге су коментарисале и спомињале да се у Србији фаворизују страни инвеститори и да домаћи и страни инвеститори немају једнака права. Хтела сам да истакнем пар података ради истине, због грађана, да Влада пружа свеобухватну подршку сектору микро, малих и средњих предузећа и

предузетника јер, у ствари, од њихових идеја, труда и предузимљивости зависи и брзина раста и развоја Србије.

У том смислу, у првом кварталу 2018. године предложени су програми у којима се даје седамсто педесет милиона динара бесповратно кроз програме подршке, и то за предузетнике петсто милиона динара бесповратних средстава а за почетнике у пословању двеста педесет. Године 2016, која је проглашена годином предузетништва, резултат је био следећи: било је 17.000 нових предузећа, нових 30.000 радних места и 70% већа остварена нето добит. У 2017. години ресорно министарство је издвојило 18,2 милијарде динара, од чега 7,6 милијарди бесповратног новца и више од пола милијарде евра за повољне кредите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колегинице Филиповски.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господа народни посланици, интенција амандмана је да се подвуче важност поштовања и примене закона. Дакле, реч је о процесу који је несумњиво важан за развој у сваком смислу, у свакој прилици и по сваком питању, наравно, укључујући проблематику која се тиче односа према странцима. Реч је о обавезама које су успостављају двосмерно: с једне стране, потенцијални инвеститор треба да осећа сигурност која произилази из заштите од стране закона, институција које се старају о томе да се та заштита обезбеди, а с друге стране постоји обавеза и за инвеститора, која је такође дефинисана одговарајућим законима.

Зашто је то важно и какве ситуације треба да предупреди ако су потенцијално штетне? Па, с једне стране, када је реч о заштити онога ко улаже, треба да се успостави систем (сигуран сам да ми данас такав систем имамо) у коме је немогуће обесхрабрити потенцијалног инвеститора информацијама и вестима попут оних да су некада ти људи били изложени различитим уценама. Примера ради, Миодраг Костић је пре неку годину говорио о томе да је лично упозоравао да је Драган Ђилас вршио неприхватљиве притиске на различите компаније, приморавао их практично да се рекламирају преко његове фирме, користио тиме непосредно, злоупотребљавао полуге моћи. То је апсолутно неприхватљиво.

С друге стране, инвеститор има обавезе и немогуће је да их ескивира, па да се, као на нивоу града, само на примеру градског грађевинског земљишта ескивира обавеза инвеститора до нивоа да само 10% цене на крају плати а све остало му се заборави, јер никаквих озбиљних гаранција, поново

у време Драгана Ђиласа, није било. Ту је било довољно само имати одговарајућу политичку везу.

Да тих појава не буде, предуслов представља да се гради успешно и модерно друштво у нашој земљи, друштво какво данас са успехом градимо, а не ДОС паланка какву су неки једино умели да праве. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: У члану 2. Предлога закона додаје се став 3. да се овај закон примењује на сва страна лица која својим пословањем треба да поспеше економски развој и развој инфраструктуре у Србији.

Колико држава Србија, односно Влада Републике Србије улаже у област инфраструктуре зарад боље повезаности са суседима најбоље говори то да међу највећим и најзначајнијим пројектима које Србија реализује у области инфраструктуре нема ниједног који није регионалног карактера. Наравно да овакав начин вођења политике у области инфраструктуре није остао непримећен, па је, уз већ постојеће, све више страних инвеститора који желе да уложе свој капитал у Србију и помогну економски развој државе.

Циљ државе Србије и Владе Републике Србије је да територија наше државе буде мрежа коридора, добро повезана са својим суседима, односно да буде жила куцавица овог дела Европе, где ће се пре свега због политичког лидерства Србије у овом делу Европе, затим, јаком инфраструктуром, доћи до још већег броја инвеститора, односно страних лица која ће својим пословањем помоћи економском развоју и развоју инфраструктуре у нашој земљи. Томе треба да додамо да ће се доласком страних лица која желе да инвестирају у нашу земљу повећати превоз путника и робе, биће много већи значај прихода и од туризма, а све у циљу даљег економског препорода Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 2. на који сам поднео амандман између осталог каже у ставу 1. тач. 3) – овај закон се не примењује на странце који су стекли избеглички статус у смислу Закона о избеглицама.

Хтео бих да истакнем да сам се стидео неких својих сународника, суграђана, па чак и колега народних посланика који су несрећу једног дела људске популације хтели да искористе за стицање јефтиних политичких поена. Сит сам више прича о национализму, о патриотизму, о томе како треба бранити земљу, позивања на одређене обрачуне, па чак и на рат, од људи који

су рат, као једно најстрашније искуство које може човек да има, видели само у „Рамбовизији“ или на телевизији.

Не знам шта су такви моји суграђани, сународници и колеге посланици очекивали да наши државни органи треба да ураде у таквој ситуацији. Када су причали о томе како те људе не треба примати у Србију, да ли су имали у виду да је тамо био велики број жена, деце и болесних?

(Немања Шаровић: Где, бре?)

Председавајући, молим вас да овог колегу који свима прича шта треба да раде приведете реду, да ми не добацује.

(Председавајући: Колега Арсићу, нисам чуо добацивање. Наставите слободно.)

Почните да слушате. Шаровић, четири године је чекао да буде посланик, не замерам му ја то.

Да ли су очекивали од наших државних органа да спрече улазак великог броја жена, деце и болесних, између осталог, сузавцем, пушкама или палицама? Нека изађу да то кажу. Ако су већ против тога да Србија треба да брине о тим лицима, на који начин можемо да их спречимо?

Ти исти заборавили су једну јако важну ствар, да се деведесетих година у светској јавности покушавало да се српска држава, Срби и сви грађани Србије, не само Срби!, прикажу као да су на нивоу првобитне људске заједнице када се ради о њиховом приступу по питању одређених мањина. Првобитна људска заједница подразумева да свако ко није припадник те исте заједнице мора бити или отеран или уништен.

То је било на крају 20. века. Ако неко сада мисли да се у току 21. века с тим престало, грдно се вара. Можда не у тако израженом облику, не баш толико јавно, али још увек се покушава у једном делу да се српска држава, српски народ и сви грађани Србије прикажу као нехумани и безобзирни, и то од истих оних који плаћају те чланке, додуше, по новинама ради стварања те слике; од истих оних који финансирају ове „паткаре“ по Београду, од истих оних који су финансирали протесте овде, наводно, због неке изборне крађе 2017. године када је Александар Вучић изабран за председника Републике Србије, а за то су добијали новац у Карађорђевог парку, по 15 евра за сваког демонстранта. Ти исти покушавају да сатанизују српски народ.

Баш због тог приступа који је имала Република Србија, Влада Републике Србије, тада на челу са премијером а сада председником Александром Вучићем, са Министарством унутрашњих послова, припадницима Полиције, на челу са министром Небојшом Стефановићем, тај однос јавности у свету почео је да се окреће ка повећању угледа Србије и уважавању припадника српског народа и свих грађана Србије у међународној заједници.

Молим све своје колеге, када зарад јефтиних политичких разлога нападају пре свега хуманост наше државе и наших државних органа, нека имају на уму две ствари: да нападају некога ко је био незаштићен, угрожен, ратом погођен и да нападају углед и Републике Србије, и српског народа и свих грађана Србије. Ако то наставе, нека им је на част.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани председниче Народне скупштине, поштовани министре са сарадницима, изражавам задовољство што сте данас овде међу нама са великим бројем својих сарадника, што говори о вашем преданом раду како према законима који су данас на дневном реду, тако и према овом високом парламенту, у којем сте ви, господине министре, руководили и председавали на задовољство свих грађана Републике Србије и највећег дела посланика у овом високом дому. Морам да кажем да сте довели више сарадника него све досовске снаге, осам пута више него све досовске бивше странке, у овај дом. Моментално имате осам сарадника, а ту је само један народни посланик бившег ДОС-а.

У члану 2. додаје се амандман који гласи да се овај закон о странцима примењује и на страна лица која својим пословањем треба да помогну, у првом реду, економски развој наше земље, а тиме и развој система васпитања и образовања у Републици Србији.

Довођењем страних инвестиција ми јачамо не само економску снагу наше земље, омогућавамо више запослености, боље плате, него и развој и унапређивање система дуалног образовања, које ће придонети већој ефикасности и оспособљености наших ученика, с једне стране; с друге стране, створиће се солидна основа за наставак студирања на неком од наших факултета, односно универзитета. Исто тако, дуално образовање, против којег је била у првом реду наша слабашна опозиција, све више узима маха у нашој земљи и све више ће бити један од фактора за привлачење страних директних инвестиција у нашој земљи. Зато је добро што министар Шарчевић убрзано развија овај процес заједно са наставницима у средњим школама.

Зато је веома важно да се закон о странцима примењује и на страна лица која својим пословањем треба да помогну економски развој, а тиме и развој укупног система васпитања и образовања, поготово дуалног образовања.

Поштовани потпредседниче, ми смо данас овде чули противнике страних директних инвестиција у нашој земљи. Само једну реченицу да кажем. Бити против страних инвестиција у време када је наша отаџбина била на ивици банкрота, заиста је сулуда идеја. Економски шовинизам и национализам је ствар прошлости.

Исто тако, чули смо и примедбе на Министарство унутрашњих послова од представника неких минорних опозиционих странака. Господине министре, верујем да сте ви и ваши сарадници сретни, и грађани Србије, а и сви ми скупа, народни посланици, јер сте у последњих неколико година постигли видне резултате. Нећу о томе говорити, грађанима и народним посланицима који то прате веома је познато, али дозволите да кажем да је број кривичних дела имовинског криминалитета најнижи у последњих десет година.

Могу још неколико елемената рећи. Успехе овог министарства у последњих десет година, да су постигли у последње две-три године више... На пример, број кривичних дела силовања је у паду за 27,5%, број убистава о којима су овде говорили, а нису прочитали, смањен је за 23,5%. Могу да нижем низ података, али није време.

Оно што је битно, завршавам овим, када су у питању мигранти, господине министре, можете бити срећни што сте председавали министарству у земљи која је третирањем миграната показала право лице свету. Ми смо најбоље третирали мигранте у Европи. Ми имамо традицију јер су наше избеглице и мигранте неке европске земље, и не само европске, прихватиле као своје људе. Дозволите само једну реченицу: у Првом светском рату Француска је школовала 3.500 наших ђака, прихватили су их као своје ђаке, и 2.500 студената. Ми то никада, господо народни посланици, не смемо заборавити.

Извињавам се грађанима Србије због третирања миграната од стране једног представника неке минорне политичке странке, мислим да се странка зове „Врата“, који је познат само по томе што је кроз овај високи оцак овог високог парламента силазио и вршио притисак на Изборну комисију. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић. Изволите, колега Јањушевићу.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе, министре са сарадницима, колеге народни посланици, амандман у коме се додаје став који опет дефинише значај економског напретка Србије уско је везан са побољшаним статусом инвеститора у Србији.

Још једном, оно што је веома важно да напоменемо јесте значај Министарства унутрашњих послова у економском развоју Србије. Иако се о томе не говори пуно, бројни су примери који на индиректан начин указују на то. Споразуми које је министар Стефановић потписао са својим колегом у Немачкој о безбедности између две земље, затим, са другим својим колегама из ЕУ и других земаља које су моћне економске силе показују поруку њиховим фирмама у Србији колико могу да рачунају на подршку и, наравно, да шире своје потенцијале и капацитете.

Имали смо овде критике од оних који су своју прилику имали и могли да је покажу. Од 2008. до 2012. године 400.000 радника у Србији је остало без посла. Није било сликаније екипе, а Србија никада није била задуженија од те екипе. Дете у кући није смело да отвори чоколаду из страха да Борис Тадић не дође на отварање. Тако да спуштасмо се ми на ДОС-ову винову лозу и умало не прођосмо као онај странац што је са Живковићем путовао у возу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јањушевићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик доц. др Михаило Јокић.

Изволите, колега Јокићу.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри и сарадници, сматрам да људи који стоје иза директних страних инвестиција морају себе наћи у овом закону о странцима. Не би било коректно да они себе не нађу; због тога сам предложио став 3. где морају прочитати и видети да се и на њих односи овај закон.

Јер, рецимо, директор ове немачке компаније „Континентал“, човек ће сигурно покушати, пошто је дошао као странац, иако му је баба из Србије, иако му је жена из Новог Сада, иако доноси инвестиције где ће наши стручни млади људи имати плату 2.500 евра, компанија која је присутна у 56 земаља... Он мора, а знаће сигурно да постоји закон о странцима, да покуша да нађе себе овде. Зато је врло битно да се овај став убаци, а то је став 3, да би сви они који доприносе развоју Републике Србије осетили да неко мисли о њима.

Сада нешто принципијелно, господине министре или друже министре – када се пише закон и напише, онда се одговара на питање да ли и колико тај нови закон током године мења донети буџет. На то питање морамо да одговоримо, да ли је тако? Морамо да одговоримо (овај представник је отишао, те мале странке, како се зове) колико је то усаглашено са законодавством ЕУ. Зашто? Зато што смо се определили да идемо у ЕУ, да ли је тако? То је нормално.

Сада ја предлажем, у духу ове наше дискусије, да се одговори и на следеће питање – колико доношење новог закона мења сабирке који чине БДП? Бруто домаћи производ је збир више сабирака. Да ли се доношењем тог закона мења неки од тих сабирака и у ком правцу, смањује или повећава? То је једна обавеза, тиме ће закони бити много квалитетнији јер ћемо се трудити да се бар један од тих сабирака повећа. Шта ће то значити? Да повећање плата и пензија, које ће сигурно бити и у септембру, буде још веће, да стандард сваке године у сваком делу буде све већи и већи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има колегиница Гордана Чомић, по амандману.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем. Користим време овлашћене представнице Посланичке групе ДС, а након тога, ако потрошим, и време Посланичке групе ДС.

Дакле, пажљиво пратећи аргументацију коју вредно и страствено бране народни посланици који су поднели амандмане, не знам како министар има срца да овакав амандман одбије. Јер, овако како слушамо, страни инвеститори немају места у овом закону и прихватање амандмана који народни посланик подноси зато да би страни инвеститори видели да ми мислимо на њих је неопходно да би се наставио сав економски развој. То је аргументација коју ја јасно чујем.

Ја не да немам ништа против тога да се страни инвеститори, читајући законе Србије, осете добро и кажу „види што ови имају добре законе“, напротив, желим да подржим такав амандман, са надом да га нећете повући пре дана за гласање. Јер, шта ће тек онда да мисле сироти страни инвеститори – да ми цео дан говоримо да су они кичма и мотор развоја Србије, али да њих нема у овом закону о странцима.

Имамо страсне народне посланике који предлажу да их буде, да би видели они да ми о њима мислимо, и министра без срца који одбија сваки амандман као непримерен закону који је на дневном реду и као амандман који не може да буде део овог закона. Ту много лоших вести има за сироте стране инвеститоре. Нису сироти, они су богати страни инвеститори; зато је министар тврда срца и не да им у закон, јер су богати, шта нас брига, да ли је то?

(Небојша Стефановић: Да плате.)

Шта да радимо? Да плате да уђу у закон? Што не рекосте одмах? То би била инвестиција. Чекајте, можда су неким вашим посланицима и платили, министре ...

(Небојша Стефановић: Не, не.)

Не, не, нису, ни ја не верујем.

Но, како било да било, видећемо како буду... Добро, свашта ћемо ми још видети.

Ја стварно желим да се придружим подршци амандманима за које нам објашњавате да су кључни за будући економски развој Србије, од инфраструктуре, преко пољопривреде, до свега онога што би требало да буде раст запослености и што би требало да буде пораст БДП-а са растом страних директних инвестиција. То су све добре вести. И, ако ми то повежете са кључним амандманом, који многи посланици у малим изменама подносе, то значи да без тог амандмана тога неће бити. Ако амандмане повучете пре дана за гласање, онда не знам шта ће мислити богати мали инвеститори.

Опаска, скоро па лична – све време слушам, веома пажљиво, о врстама инвестиција, потписаним уговорима, кредитима које Влада даје и ниједном нисам чула име министра Горана Кнежевића. Па, можда би било лепо да се помену и он и други министри који такође нешто раде. Но, то сам само ја. Из много разлога ми је то пало на памет. Чекам да неко спомене у којој је од инвестиција учествовао.

Дан за гласање који буде протекао без иједног амандмана који су многи народни посланици поднели, стотине и стотине амандмана, оставиће многе нас у недоумици зашто су, у ствари, амандмани подношени. То је недоумица која је заједничка штета. Можда подносиоци амандмана овакве врсте – ставите страног инвеститора у закон о странцима јер он не види себе нигде – немају двоумице или недоумице да се одбраном, добрим аргументима, одбраном тих амандмана, касније повлачењем, да се ништа посебно не дешава, да се постигао стратешки циљ народног посланика, посланичке групе и Владе. Ту је мој став потпуно различит, а то је да смо оваквим приступом сви на губитку, чак и сироти мали страни инвеститори којих, ето, нема у закону. Но, та ствар да се заједничком одлуком стратешки буде на губитку и на заједничкој штети је легална; ја мислим да није легитимна, али је потпуно природно за одлучивање унутар структуре владајуће коалиције.

За опаске о томе колико су значајне стране директне инвестиције и за памћење добрих бројки које делите са нама можда би корисније било да имамо седницу с актуелном темом, где би министри и Влада могли да са ауторитетом деле податке, да од тога сви имају користи, поготово људи који живе у Србији, јер би имали проверљиве податке пред собом, из свих министарстава која су радила на развоју појединих сектора. Можда би било питања која би доводила у сумњу неке податке, можда не, али мислим да би то била заједничка добит. Овако смо на заједничкој штети.

А ја остајем код свог става да ћу за амандмане овакве врсте гласати у дану за гласање ако посланици не буду повукли своје амандмане пре дана за гласање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Чомић.

Михаило Јокић, можете по амандману.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Да нисам постао посланик, не бих сазнао, не бих веровао да може једна млада, лепа, паметна жена да тако дуго буде малициозна, у тако дугом времену и на толико питања. И, знајте, госпођо, да то утиче на лепоту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Гордана Чомић има реч.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Поштовани колега народни посланиче, две ствари вас нису обучили. Уколико желите да некажњено промовишете покушај дискриминације у Народној скупштини, морам да вас обавестим, и у своје име и у име било које друге жене којој ћете покушати да се обратите на омаловажавајући начин – нити ћете ме женити, нити ћете ме кувати, тако да вам је потпуно свеједно како изгледам и да ли пропадам или не пропадам.

Ваш покушај да оно што говорим сведете на мој род говори о проблемима с којима ја немам везе, осим што се целог века борим да нико нема дозволу да се жени обрати с омаловажавањем. А свакој се жени можете обратити с омаловажавањем само ако вам она то допусти. Моју дозволу немате. Пажљиво бирајте речи пошто вас обавезују закони који нису само Пословник Народне скупштине. А сваку врсту вербалног насиља које покушате да унесете у овај дијалог послаћете само с једном поруком – уплашени људи увек користе речник вербалног насиља. Немате чега да се бојите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић, по амандману.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Хвала.

По амандману, али се морам осврнути и на ово сада. Мене чуди колико има присутних жена, односно колегиница, да нико није устао да реагује на овај...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, говорите по амандману. Госпођа Чомић је себе умела да одбрани и да каже шта мисли и шта је хтела да каже.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Ја говорим по амандману, свакако, много више него неке друге колеге.

Мислим да није добро да бар без упозорења, не мора никаква санкција, прође таква врста говора мржње и дискриминативног говора у Парламенту који се иначе дичи...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, још једном морам да вам кажем, госпођа Чомић је имала прилику да реплицира и то је урадила. Припадало јој је то право. Не ради се о говору мржње, то би било одмах санкционисано. Мислим да није било такве намере. Молим вас да наставите, ако је то могуће, по амандману, а госпођа Чомић ће се јавити сигурно ако буде хтела још нешто да дода или каже током седнице.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Мени је јасно зашто ви хоћете сад да ућуткате, али није важно. Причаћу о амандману, али шта да причам о амандману када амандман заправо нема везе с чланом закона? Дакле, потпуно је јасно да смо ми сада, драге колеге, на првој страници, члан 2, првог закона, прве тачке дневног реда. Тај закон има четиристо и нешто страница. Дакле, ми смо на члану 2. и на првој страни.

Читава фама око страних инвеститора, то је тема амандмана, која се цео дан овде води, што је сад колегиница Чомић покушала, ја бих рекао на ироничан, она ће рећи на озбиљан начин да третира, заправо јесте неозбиљна, суштински неозбиљна. Ми имамо министра привреде, министра финансија, имамо прилику и могућност да они дођу и промовишу економске резултате Владе. Овде је реч о озбиљним, важним законима и за безбедност и за већину грађана ове земље.

Слажем се да свако може да поднесе амандмане али, као што рекох, и Бог и ви и ја знамо да ови амандмани немају никакве везе с овим законом о којем се ради, већ се ради о томе да се спречи да људи из опозиције, посланици из опозицији образлажу своје амандмане.

Преподне сам овде био прозван на различите начине, и пристојно и непристојно; у сваком случају, било је речи како, ето, ја говорим а кажем да се опозиција ућуткава. Па, зарад јавности, а посланици би то морали знати, ја сам трошио време посланичке групе, које постоји за посланичку групу, али то није време посвећено расправи о амандманима и образлагању сопствених амандмана. До сада сам видео да има само пар колега из опозиције који су такође поднели амандман на сваки члан, што мислим да није добро.

Ови први чланови крајње су формални, на њих се нема шта подносити. Поднети су амандмани само зато да не бисмо стигли да причамо садржински о амандманима. Можемо ми овако терати до сутра, прекосутра, или летњи дан до подне, потпуно је јасно да је ово покушај да се опозиција ућутка у Парламенту и да се не расправља о њиховим амандманима.

Овај конкретан... Дакле, не ради се ни о каквим страним инвеститорима. Узгред речено, ја мислим да они нису никаква благодет. Наравно, не бих им затварао врата. Они имају начин да буду третирани разним другим законима, нису ни на који начин дискриминисани. Напротив, мислим да су повлашћени, али то је сад други пар рукава. Никако не бих ишао револуционарним методама, нити им широм отварао врата нити их протеривао, али свакако није место тој теми и тој причи о томе да ли су корисне или нису стране инвестиције у оквиру овог закона, као и других закона.

Дакле, ови амандмани су фантомски амандмани, про форме поднети, то и ви и ја знамо. Вероватно је и неко из опозиције понекад подносио сличне амандмане. Само апелујем на вас, али без неке илузије да ћете тај апел уважити – ако за неку следећу седницу не буде довољно слуха да се нађе неки компромис да колико-толико могу и власт и опозиција да изнесу своје амандмане... Људи моји, ово су предлози Владе, логично је да опозиција има више примедба на закон који Влада предлаже него посланици владајуће већине. То је логично. Не значи да не могу и представници странака владајуће већине то да раде, али неко је од вас то поштено рекао, ја му скидам капу – ми смо то урадили зато да не бисмо вас слушали, да не бисте ви могли да причате.

Онда се договорите између себе, драге колеге, да ли сте подносили те амандмане зато што желите да олакшате живот и рад страним инвеститорима и њихов боравак у Србији или их подносите про форме да не би могло да се дође и расправља о амандманима опозиције? То је суштина. Не може и једно и друго. Хвала.

Што се тиче ових страних инвеститора, сиротих или богатих, малих инвеститора, не треба бринути за њих, имају они довољно простора у неким другим законима, у неким другим уредбама ове владе, широко су им отворена врата. Некада то користе на добро, некада на штету, али, кажем, то припада другој теми и другој дебати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вукадиновићу.

Реч има народни посланик Александар Марковић, повреда Пословника.

Изволите, колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 107, достојанство Народне скупштине. Не знам да ли сте пажљиво слушали претходног говорника који је у више наврата окарактерисао амандмане и целу данашњу расправу о амандманима као фантомску. Све време инсистира на томе да су ово фантомски амандмани. Сада питам, шта значи „фантомски амандмани“? Да ли је то увреда за

Народну скупштину? Да ли је то увреда за све народне посланике који су поднели ове амандмане? Шта значи „фантомски амандмани“? То говори посланик који никада није дошао на гласање, никада још није присуствовао гласању, а убеђен је како ћемо ми повући ове амандмане. Сада питам – зашто сте сигурни да ћемо ми повлачити ове амандмане, на основу чега сте сигурни у то?

Дакле, мислим да је, у најмању руку, требало да му дате опомену за ово што је изрекао. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

У неколико наврата колега Вукадиновић јесте поменуо и да је опозиција угњетавана. Наравно, ја немам право, по Пословнику, да улазим у било какав дуел нити да одговарам, али, једноставно, њих је петоро сада тамо и могу да разумем ту врсту фрустрације, јер већине има пуно, и пуно народних посланика се јавља да говори.

Сматрам да нисам прекршио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић, по амандману.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Желео бих нешто да кажем, хајде да се мало дотакнемо амандмана и уопште начина како се они подносе. Апсолутно је легитимно право опозиције, то је свуда у парламентарној пракси тако, да има неку врсту парламентарне опструкције, и то што подносе на хиљаде амандмана итд. Ако већ говоримо о фантомским или каквим већ амандманима, сигурно ми нећете рећи да су били смислени амандмани „брише се“, или мења се зарез, тачка итд. Право је опозиције да има ту врсту опструкције, али немојте бранити право власти да се одбрани. То је наше право, такође, да подносимо на хиљаде амандмана. Сад неко каже – да бисмо онемогућили опозицију. Није. Хоћемо ми, рецимо, да имамо ту прилику да кажемо шта мислимо о неком закону и да ту врсту њихове опструкције спречимо.

Извините, ми ово радимо, да грађани знају, на основу Пословника који су они донели, у њихово време је донет Пословник. Не разумем зашто се они противе ономе што су иначе сами припремали свима нама овде.

Према томе, као што они имају право опструкције, тако и власт има право да се брани. Хоћемо да имамо оволики број амандмана да бисмо могли да кажемо зашто је можда законски предлог добар или да га чак евентуално поправимо и, на крају крајева, да се види да заиста радимо. За сваки од ових амандмана је уложен одређени труд. Ја ћу неке од њих и те како подржати и биће ми жао уколико се повуку. Надам се да се неће повући. Далеко су сви смисленији од оних што су били – брише се, тачка, зарез и томе слично.

Дакле, ако говоримо о смислености амандмана и о томе шта је фантомски, могли би прво да погледају шта су они радили па тек онда другима да придикују.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић, повреда Пословника.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Члан 104, погрешно тумачење. Наравно да може свако да поднесе амандмане. Зато сам рекао да апелујем на већину, а говорио сам и својим колегама из опозиције који су то радили, да се негде умеримо ако хоћемо да ова скупштина функционише, да се не тера мак на конач. Верујте, ако уопште буде радила и функционисала Скупштина, наглашавам, овако, тог ће компромиса негде морати бити у наредном периоду.

Само сам хтео да скренем пажњу, ви то нисте могли знати, као ни колега, претходни говорник је изнео материјалну неистину да ја не присуствујем гласањима. Можда је мислио на неког другог. Ја сам један од ретких представника опозиције који присуствују гласању, то већина вас зна. Често сам једини, а понекад нервирам председавајуће што чекају да виде да ли сам уздржан или сам против. Дакле, сви ви који сте овде у сали знате да сам један од најредовнијих и један од малобројних на самом гласању.

У том смислу, нехотице сте повредили Пословник. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Не.)

Реч има народни посланик Мирко Крлић, по амандману.

Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо колеге народни посланици, невероватно је да од јутрос слушамо једну те исту причу, а то је карактеристика амандмана које предлаже позиција, тј. Посланичка група СНС. Ту критику добијамо од оних који су измисли копи-пејст амандмане, оних који су пројектовали овде „брише се“, са истим образложењем, и од тога не одустају већ у два сазива. Просто се питам где је онда смисао парламентаризма када данас кад вам се нешто обије о главу то не схватате као део своје пројекције и своје политике.

Овде су били амандмани и сви ваши амандмани данас имају само један исти смисао – то је да искористите медијски простор који вам пружа РТС и да Владу Србије и председника Србије провучете кроз бласто. Наравно, и да се додворите неким новим меценама. То је цео смисао политике коју овде спроводите.

Од човека који је претендовао да буде политички аналитичар овде сам чуо како београдски избори никакве везе немају с овим парламентом. Па, господо, очекивао сам да ћете се бар после београдских избора сабрати и схватити да комплетна опозиција у Републичком парламенту нема цензус ни 3%, комплетна. Нико од вас у овом граду није прошао. Није прошао у оном делу Србије за који сте рекли да је ваша Србија, да је грађанска Србија, демократска Србија. Док за нас гласа рурална Србија, за вас гласа та Србија. Где је та Србија ако није у највећем граду у Србији? Шта су рекли избори? Бум у Београду претворио се у пућ. Чиста демократска дијареја. То сте добили у Београду, од тог Београда у коме сте тврдили да постојите.

Треба сви заједно да ставите слику Александра Вучића по својим канцеларијама, јер да се није бавио државним пословима и да није државу ставио изнад странке, да је, рецимо, послушао господина Стефановића па расписао републичке изборе, ви бисте ову салу гледали само преко телевизора, никада овде не бисте седели.

Да ли имате један аргумент против овога, да ли имате шта да кажете? Да ли сте свесни да морате да мењате политику, да морате да мењате себе? Не можете с овом причом нигде. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Тражим реплику пошто сам прозван директно. Дакле, само реплика.

Да, немају београдски избори везе с овим. А поготово се не осећам прозваним у оном аспекту када се каже ко је доносио Пословник, коме се обија о главу. То сте побркали са неким другима.

Када је реч о београдским изборима, када стално помињете и враћате тему београдских избора, морам да вам кажем да се не бих на вашем месту превише поносио, не резултатом него начином на који је тај резултат остварен. О томе нисам хтео да говорим, али када ме толико пута упорно прозивате морам да вам кажем – много је било, није реч само о фантомским амандманима, фантомских гласача на тим изборима. Не бих се ја поносио.

На крају, политичка групација коју ја подржавам и која је блиска овоме што ја подржавам освојила је 19% гласова на тим изборима, тако да није тачна констатација да нико нема ни 2-3% и да није прешао цензус. Али то је посебна тема, закажите седницу или закажите посебно слушање па да онда о томе разговарамо.

Да, тачно је да неке колеге из власти доживљавају ову скупштину само као место ударања по опозицији. Није то добро, као што није добро обрнуто. Моје интервенције иду у правцу договора и компромиса – ако је

могуће. Ако није, нећете имати опозицију у Парламенту, ни овакву ни онакву, па ћете онда уживати сами и нико вам неће сметати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 104. и тражим да се о тој повреди гласа.

Наиме, господине председавајући, ценим то што ви имате висок степен толеранције, посебно када га имате према припадницима националне мањине, али за реплику морају да се испуне неки други услови. Јесте да ви о томе одлучујете, али тек када се, у претходна два става, испуне услови да ви о томе одлучите, да је неке поменуто име и презиме, функција, политичка странка итд. Ништа од тога није се десило.

Јесте да је он мењао странке, он више и не зна који је члан странке. На питање господина Мартиновића кога представља, он каже – ја самог себе представљам. Дакле, не постоји та политичка странка коју ми можемо овде поменути зато што он њу нема.

Име и презиме му такође није поменуто, али ви сте допустили да он има наградна два минута. А познато је да он воли награде. Није учествовао у играма на срећу, али је често код Бориса Тадића добијао на лутрији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Да ли желите да се Народна скупштину изјасни у дану за гласање?

(Да.)

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић, повреда Пословника.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Поштовани председавајући, члан 107, наравно, достојанство, грубо је повређено. Малопређашњи говорник је рекао нешто за шта се или иде у затвор или онај ко је то изрекао одговара за тако нешто. Наиме, он је рекао да је на претходним београдским изборима било фантомских бирача. То је озбиљна оптужба. Притом је, наравно, заборавио да каже да је на садашњим београдским изборима било мање бирача него прошле године, чини ми се, на председничким у граду Београду. Једино што имамо заиста мање, то је 130.000 гласова они имају мање, зато што им Београђани не верују.

Ово је страшна оптужба зато што неко покушава на тај начин да каже како су ови избори добијени на некакав волшебан, криминалан начин. Својевремено су нам чак говорили да је у свакој општини у Београду отприлике 10.000 нових бирача. Значи, ми смо читав један Крагујевац, кад саберете, пребацили у Београд да би гласао.

Знате, једино повећање броја бирача у Београду је било 2008. године, и то значајно повећање броја бирача. Тада нисам приметио да је неко од њих рекао да су били фантомски бирачи. Данас када имамо чак мање бирача у односу на прошлу годину они и даље не могу да се помире с тим да их народ некако неће. Узгред буди речено, једини ко је довлачио бираче... Довлачили су они на своју листу, јер је господин Борко Стефановић, не знам кад, од Новосађанина постао Београђанин па им је био пети на листи.

У сваком случају, замолио бих вас да убудуће реагујете на ово, јер ово су скандалозне оптужбе за које иде у затвор или онај ко евентуално тако нешто ради или иде у затвор онај ко овако, лажно наравно, узбуњује јавност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђукановићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.
Колега Јоловићу, изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, тачно и прецизно се дефинише на која лица се односи овај предлог закона. Само лица која нису држављани Републике Србије која се јављају у својству инвеститора, тј. страна лица која својим пословањем треба да помогну економски развој и бољи приступ финансијским ресурсима обухваћена су повластицама у смислу бржег добијања потребних личних докумената.

Како је и данас актуелна тема мигрантске кризе, а Република Србија нормална и хумана држава, која хоће да пружи гостопримство свима, овај амандман је заиста преко потребан. У њему се наглашава циљна група на коју се повластице односе. Како у потпуности треба испоштовати и рањиве групације, а такође омогућити повољне услове за инвестирање без икакве дискриминације, овим амандманом се тачно прописују услови које странац-инвеститор треба да испуни како би се заслужиле одредбе овог закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јоловићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.
Изволите, колега Ковачевићу.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Сироти мали страни инвеститори су потпуно друга категорија од сиротих малих инвеститора пре 5. октобра који су за ситан, мали новац, који нису имали, купили нашу будућност.

Једна национална економија живи на инвеститорима. Да ли су страни или домаћи, Србија јасно показује да нема разлике.

Када данас говоримо о страним инвеститорима, у претходне две-три године говорили смо о домаћим инвеститорима, и када видите раст БДП-а, стопу запослености и ниво инфлације, онда схватите да инвестиције, односно инвеститори, било да су домаћи или страни, јесу ту, у Србији. Ти страни инвеститори који долазе у Србију долазе по стопи страних инвестиција од 3,8, 5,5, 5,6, 6,6 процената; сваке године када видите раст онда је то тренд. Када долазе, они долазе углавном у индустријске гране које су извозно оријентисане, 36-37% ако погледате из године у годину.

Значи, када домаћи инвеститор инвестира у Србији, када мали предузетник ради и функционише, њега страни инвеститор који долази не угрожава на сегменту домаћег тржишта. Он остаје сам да функционише са домаћом конкуренцијом.

Страни инвеститори, тренд показује, углавном долазе у последње време из азијско-пацифичке регије, из Мале Азије и, уобичајено, из европских земаља. Тај тренд се најбоље, госпођо Чомић, може видети у расту извоза и расту увоза. Ако те две ствари нису повезане и ако СНС због раста извоза не тражи повећање, боље субвенције за стране и домаће инвеститоре, онда се не разумемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

Реч има народни посланик Гордана Чомић, право на реплику.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Наравно да се не разумемо. Наш је неспоразум баналан, али дубок као провалија, непремостив. Не разумемо се зато што ви поднесете амандман којим тражите посебне услове за стране инвеститоре. Образложите то већ добрим развојем у економији, растом запослености, растом БДП-а, подизањем општег благостања. Ви кажете да је тај амандман преко потребан, Влада га одбије. Ја хоћу да гласам за амандман и ви мени објашњавате – шта?

Наравно да је наш неспоразум баналан, али је непремостив зато што постоје ствари с којима се може играти у Парламенту. Може се са свим. То је питање, како да кажем, става. Можете све свести на игру и на договор и на играчка и на нешто. Може, наравно, али та воља да можете све свести на игру ни на који начин не утиче на обавезу неких који кажу – то се не ради. То је све што ја коментаришем.

Нека и раста производње, нека и раста БДП-а, нека пада запослености, свега нека. Ми смо овде народни посланици који се слушају и ја вас слушам. Ви кажете – све је то могуће ако усвојимо овај амандман. Влада тај амандман одбије. Шта очекујете од мене? Да се играм с вама тако? То је ваше право, ја вама то право не угрожавам, само кажем – немојте повући амандман, па да сви гласамо за њега у дану за гласање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Чомић.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите, министре.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Само да отклоним једну врсту, чини ми се, недоумице која се јавља у Парламенту, а то је да је Влада против решења које предвиђа овај амандман. Дакле, ми не говоримо суштински да су ова решења као решења лоша, ми само кажемо да се решења која садрже ови амандмани иначе морају имплементирати кроз више различитих закона, само једним делом захватају овај закон о коме данас водимо расправу, али кроз сет економских закона које је Влада већ имала у виду нека су већ решена, кроз неке можда има могућности да се још побољшају. То је једини, суштински разлог зашто је Влада рекла да не прихвата амандмане које су народни посланици поднели.

Ови амандмани имају суштину с којом се Влада слаже, али је њихова форма таква да ми сматрамо, као Влада, да постоје други начини како бисмо могли ефикасније да их имплементирамо у наш законски систем, при чему не мора да значи да је Влада имала најбоље могуће решење, то ће проценити Народна скупштина у дану за гласање.

Свакако хоћу да вам кажем да се овим амандманима које су народни посланици поднели, или већина народних посланика, предвиђају решења која суштински подржавају политику Владе. Хвала вам што сте приметили залагање Владе и што сте се потрудили да пронађете решења која би фактички тај долазак инвеститора олакшала. Ми само кажемо да технички и формално постоји другачији начин да се та решења имплементирају. Не нужно суштински другачије, само сматрамо, као Влада, да постоји бољи начин да то урадимо. У сваком случају, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучити како жели да овај закон изгледа, и то ће сви морати да поштују.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Стефановићу.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић, по амандману.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Слушамо већ безброј пута, у бесконачност, како је једини услов да човек буде инвеститор и да на тај начин испуни услове да добије држављанство, односно потребну документацију у Републици Србији.

Слушали смо пре неколико година нешто слично када је финансијски експерт Млађан Динкић, подсећам вас, овде говорио – ми треба да укинемо сва ограничења за улазак страног капитала, небитно је каква је природа тог капитала, битно је да се тај капитал инвестира у нашој држави. То што неко приговара, како је он говорио, да је то прљав капитал, капитал који је настао

трговином дроге или било чим, то нас не треба да интересује, ми смо сиромашна држава, морамо да извучемо ово друштво из кризе. И шта се десило? Скупило се „с коца и конопца“, слични Млађану Динкићу, криминалци са свих страна света, као пролетери некад што су се удруживали, свих земаља, дошли у Србију и оно мало што је остало упропастили, добили паре од Министарства за финансије на чијем челу је био криминалац Динкић и нестали нетрагом.

Сада поново влада та еуфоричност, не иста али слична – битно да је странац и да хоће да уложи новац овде. А онда се иде толико далеко да се објашњава, на бази инвестиција, да обичан човек, обичан грађанин који овде слуша просто не може да поверује да живи у Србији и да тако скромно, да не кажем сиромашно, живи, а толико заинтересованих инвеститора и толико је Србија расположена да им изађе у сусрет.

А не кажете, господо, при овим вашим образложењима, да радна снага која се ангажује као најјефтинија радна снага у просеку има примања 23.000 динара. Од 23.000 у просеку, да ли сте размишљали, господо, како ћете финансирати оне који су већ стекли право на пензију, користе то право и оне који тек треба да стекну то право? Ти који треба да стекну то право имају много већи просек него што је просек примања код тих страних инвеститора.

Да ли сте размишљали, господо, каква је структура тог тзв. извоза који хвалите на сва уста? Па БМВ производи овде делове, па онда те делове уграђује у своје аутомобиле, своје готове производе, а ви водите у структури извоза. Оно јесте формално извоз, али када посматрате где је суштинска добит, доћи ћете до потпуно друге рачунице. Немојте, као што смо долазили до накнадне памети па нас глава и дан-данас боли од тога, када је у питању капитал, када су у питању инвестиције, немојте и сада да дођемо у такву ситуацију.

Што се тиче ових великих компанија које су отвориле погоне у Србији а раде на конфекцији каблова за аутомобилску индустрију, ја ћу вам рећи, а то и ви добро знате – читав капитал који су они унели, то су покретне тезге и једна конструкција на којој висе ти каблови које радници упарују, пакују, и то је суштина читавог рада. Нит су уложили у хале, нит су уложили у објекте, све им је дато без динара накнаде. Они су буквално у ситуацији, када потроше све паре које су добили на име бенефиција, покупе те своје тезге, заврше посао. Шта ћемо онда? Те хале остају да зврје празне.

Да сте негде понудили у индустријским зонама, да сте рекли – ево, не ради нам у Новом Саду „27. март“, не ради нам „Новкабел“, „Новомонт“, ево вам погона, изволите, имате већ инфраструктуру... Не, него се праве нови објекти у ораницама, усред плодних ораница по Војводини, а онда ти

погони служе за конфекционирање производа. То је најнижи продуктивни рад који може да се обавља.

Немојте да сте тако грлати. Сутра ћете можда доћи у ситуацију да се мало и стидите овога што сада тако заступате. Немамо ми српски радикали ништа против тога да хвалите добре потезе ваше владе, па и оне који су мање добри, али немојте баш толико да инсистирате, да вршите притисак на нас из опозиције и на јавност у Србији, да јавност ништа не зна. Видећете, у свим билансима и даље расте увоз, а и даље пада извоз, поготово када је у питању структура извоза. Боље вам је, ипак, имајте мало разумевања и за оно што вам као примедбу упућује опозиција, немојте толико да сте охоли.

А ви који се поносите и хвалите резултатима из Београда, за те ваше резултате није заслужна Српска напредна странка, нити било која странка, већ сте ставили име Александра Вучића. Гледаћу вас, господо, када кола крену низбрдо, међу вама већ препознајем оне који ће му окренути леђа. Једном издајник, увек издајник.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Морам да вам кажем да се овде поставља питање шта је алтернатива. Имали смо алтернативу да не зовемо стране инвеститоре. То смо покушали. Било је у нашој историји тих покушаја, то смо видели како је прошло на примеру Железаре: није било страних инвеститора, ти људи су морали да угасе једну пећ, другу су ставили на тихи ход, били спремни да је угасе. Били су спремни да је угасе, а 5.500 породица у Смедереву буквално се тресло од страха од чега ће да живе. То смо пробали и видели смо како су људи пролазили, каква је несигурност владала у Србији. Онда се појавио страни инвеститор и 5.500 породица данас има чему да се радује. Сто седамдесет хиљада таквих породица у последње три и по године радује се ујутру зато што примају плату тог месеца, радују се јер иду на посао. А нису радили, били су незапослени.

Лично сам био у фабрици „Меита“; био сам у проласку Обреновцем, ишао на неку седницу везано за ванредне ситуације и прошао са председником општине кроз фабрику. Потпуно нова фабрика, подигнута на ледини, људи са просечном платом од 55.000 динара. Прва фаза са 800 или 850 радника завршена, сада граде нову фазу, мислим да је укупно 2.500 радника предвиђено да ради у Обреновцу. Ускоро неће имати довољно радне снаге из Обреновца. Просечна плата 55.000, праве турбопуњаче за БМВ и „мерцедес“, чист извоз. Шта је алтернатива, да пустимо да то прави Бугарска, Македонија, Румунија? Па најбоље да ми не правимо, да је остала она ледина

у Обреновцу и да ти људи не раде ништа. Мислим да је боље што смо их довели, мислим да је много боље да раде.

Видео сам и у Сурчину фабрику, био сам код једног доброг домаћина, привредника који прави за „Кентаки фрај чикен“ комплетну производњу пилића, за дан 10.000 пилића. Он је лично уложио опрему, око петсто-шестсто хиљада евра, купио човек опрему за процесуирање тога. Перфектно ради. Људи раде, задовољни, он њима повећава производњу.

Дакле, хоћу да вам кажем, морају се привлачити инвеститори, а ми смо изједначили домаће и стране. Ако домаћи инвеститор хоће да направи фабрику са две, три, пет хиљада радних места, апсолутно исте субвенције, исте подстицаје, све што треба, иста пореска ослобођења. Само што је много тешко за домаће инвеститоре, ја то разумем, после свих ових година када су фактички били гажени, да данас буду конкурентни са БМВ-ом, јако тешко. Али нама требају и једни и други. Ово је прва фаза, у којој чинимо и домаће компаније снажним. Надам се да ће се у догледно време појавити и домаћа компанија која може да парира овим великим компанијама, макар регионално, у том смислу.

Заиста мислим да је одлука Владе да помогне долазак страних инвеститора помогла да један велики део људи у овој земљи живи лакше. Да ли живе идеално? Да ли живе бајно? Да ли је то све сјајно? Није, али боље од нуле. Имали су нулу. Толика су им примања била када погледају месечно свој рачун, нула динара. Тешко се живи са нула динара. Сто седамдесет хиљада породица данас има више од те нуле. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Стефановићу.

Реч има Александар Мартиновић, па Милорад Мирчић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине Маринковићу, трошићу време посланичке групе.

Мој колега из Посланичке групе СРС је доста, чини ми се, гневно говорио о политици Владе и начину на који ми из СНС-а образлажемо амандмане којима се афирмише владина политика у области инвестиција. Мислим да ситуација ни издалека није онаква каквом ју је он представио. Пре свега, ко је направио рачуницу да је просечна плата у овим компанијама 23.000 динара и која је то компанија отишла из Србије? Нисам чуо ни за једну.

Према статистикама Министарства привреде, свака инвестиција, односно свака државна помоћ, како се то каже званичном правном терминологијом у Србији, јер ми имамо Закон о државној помоћи, имамо Уредбу о контроли државне помоћи... Дакле државна помоћ у сваком појединачном случају, испоставило се у Србији, показала се исплативом

после четрнаест месеци. Кажите ми која је компанија после четрнаест месеци, како ви кажете, однела те хале и напустила Србију. Нисам чуо ни за једну.

Није тачно да се производња у Србији, када су у питању стране инвестиције, своди само на то да инвеститор направи халу у којој спаја неке жице и каблове. Ваљда сте живи сведок, то је било у граду у коме ви живите: пре неколико дана отворен је Научно-технолошки центар „Континентала“ у Новом Саду, у коме ће бити запослено, за почетак, 500 инжењера, врхунских ИТ стручњака, где ће плата износити од две до две и по хиљаде евра.

Даље, према подацима Народне банке Србије... Ово говорим зато што хоћу да развејем ту мантру коју понављају поједини посланици из опозиције, како код нас долазе неки шпекуланти који спајају жице, каблове, радници носе пелене на послу и у току радног времена, да то баш није тако. Дакле, према подацима Народне банке Србије о платном билансу за 2017. годину, извоз софтверских услуга достигао је вредност од 899.000.000 евра, што представља раст од укупно 21% у односу на 2016. годину. Трговински салдо од 426.000.000 евра најбоље говори да инвестиције у Србији не могу да се сведу на то банализовање како српски радници врше спајање жица и каблова. Дакле, и те како се развија софистицирана индустрија, ИТ индустрија.

Оно са чиме ћемо имати проблем, што је Влада Србије још пре неколико година, док ју је водио Александар Вучић, добро сагледала, ево, сада се у 2018. години испоставља као потпуно тачно, то је да ми нећемо имати довољно радне снаге са средњом стручном спремом. Већ сада нам недостају бравари, заваривачи и неке друге професије. Дакле, људи хоће да раде, компаније хоће да им дају посао, али ми имамо проблем са недовољним бројем радника. Немамо довољно радне снаге да покријемо те инвестиције.

Друго, један проблем много већи, такође се тиче радне снаге, али образоване радне снаге – нама већ сада недостаје око 30.000 ИТ стручњака, дакле, инжењера, људи који се баве програмирањем, који се разумеју у најсавременију рачунарску технологију. Због тога су реформе образовног система, посебно реформе високог образовања, нешто што је Србији данас преко потребно.

Још једну ствар морам да нагласим. Као што је рекао и министар Стефановић – шта је алтернатива овоме што радимо? Немогуће је да је Србија једина земља у свету која је увела систем државне помоћи. То имају све европске земље. Данас је на светском тржишту утакмица, права борба се води за сваку инвестицију, за свако ново радно место, цео свет се бори да привуче што више инвестиција код себе. Мислите да законе о државној помоћи какве имамо ми у Србији немају све земље Европе, посебно земље

које су од 2004. године ушле у Европску унију? Наравно да имају. Сви се боре за инвеститоре, сви се боре за нова радна места, од Пољске, Словачке, Румуније, Бугарске, Мађарске. Зашто бисмо ми били изузетак?

Највећи део производње која се врши у Србији у реализацији компанија које су дошле са запада пласира се управо на западно тржиште. Дакле, француске, италијанске, немачке компаније које долазе у Србију пласирају своје производе управо на тржиште Европске уније.

Захваљујући паметној политици инвестирања, ми смо успели значајно да смањимо наш трговински дисбаланс управо са земљама Европске уније. То ниједној влади до сада, ниједној влади до 2012. године, није пошло за руком.

О томе колико је успешна политика када су у питању инвестиције Владе Републике Србије говори и чињеница да преко 40% страних инвестиција у свим земљама западног Балкана отпада управо на Србију. Мислите да се Словенци не боре за стране инвестиције, да се Хрвати не боре за стране инвестиције, да се Македонци, Бугари и остали не боре за стране инвестиције? Наравно да се боре. Али 40% свих страних инвестиција на западном Балкану дошло је у Србију. Па, где би радили сви ови људи из Суботице, Обреновца, Руме, Ниша, Крупња итд. да није било ових инвестиција у последње четири године? Ко би им давао плату?

Ви кажете, плата је 23.000 динара. Прво, мислим да податак није тачан. Друго, и да јесте, да ли знате колика је била моја почетна плата када сам завршио Правни факултет? Шест хиљада динара. И, ево, жив сам, основао сам породицу.

Дакле, може да се ради у Србији, може да се живи од плате која се заради у Србији. Да ли су то енормно високе плате? Па, нису. Ако бисмо били потпуно искрени, да ли су нешто енормно високе и плате народних посланика и министара у Влади Србије? Па, нису. Али су плате од којих може да се живи, од којих ти људи могу да издржавају чланове својих породица.

Оно што сте заборавили да кажете, то је да огромна већина тих компанија својим радницима плаћа путне трошкове, плаћа оно што се некада звало топли оброк; ти људи имају врло пристојне мензе, врло пристојну исхрану, готово бесплатну. Нисам чуо да се неко много буну а запослен је у неким компанијама које су настале у Србији од 2013, 2014. године наовамо.

Желим да питам све вас који сте велики заговорници сарадње, посебно економске, са Русијом и Кином – ко вам брани да доведете у Србију неког руског или кинеског инвеститора? Могу слободно да кажем, нека ме исправи министар Стефановић ако нисам у праву, он је члан Владе, ја нисам, ја сам посланик, али 99,9% свих инвестиција у Србији, и немачких, и

италијанских, и француских, и руских и кинеских, довео је лично Александар Вучић. Сад ја вас питам, велике русофиле, велике противнике ЕУ, велике противнике НАТО-а – ког сте инвеститора из Русије или Кине, Индије, Бразила или било које друге земље, вама наводно пријатељске, ви довели? Нисте довели ниједног, или бар ја за ту компанију нисам чуо.

Јуче је председник Кине упутио писмо председнику Александру Вучићу у коме га апострофира као великог пријатеља Народне Републике Кине. Данас је Александар Вучић разговарао са представницима „Џијин мајнинг групе“ која је заинтересована за стратешко партнерство са Рударско-топионичарским басеном Бор. У питању је кинеска компанија, друга у Кини по величини када је у питању производња бакарне руде, а трећа по величини у Кини када је у питању производња цинка. Па што се неко од вас није састао с њима? Зашто неко од вас није довео неког кинеског или руског инвеститора да запосли раднике у Србији? Зато што вас то суштински не занима. Ви само причате о Русији, само причате о Кини, али ништа не радите. За разлику од вас, ми конкретно радимо.

Ви ме подсећате на оне наше бољшевице, оне наше Србе и Црногорце из 1948. године који су причали о томе како у Русији, односно у СССР-у расту клипови кукуруза од један, један и по метар, а никада нису били у Русији, нису видели Русију.

Дакле, ситуација са страним инвеститорима је много боља него што се представља.

Оно што такође желим да истакнем, морате да разликујете страну инвестицију као капитал од компаније, односно предузећа које послује у Србији. Ниједно страно предузеће не може да послује у Србији. Сваки страни инвеститор је морао да направи фирму у Србији, да је региструје у Агенцији за привредне регистре, да пријави сваког радника Националној служби за запошљавање, код надлежних фондова ПИО, да им овде исплаћује плату, надокнаде за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање. Оно што је јако битно, у Србији мора да плаћа све пореске обавезе, таксе и све остале дажбине које прописује правни систем Републике Србије. Дакле, морате да разликујете инвестиције као капитал од фирми. Све фирме су са становишта правног поретка Републике Србије српске фирме зато што су регистроване у Србији, у Србији исплаћују плате и у Србији исплаћују порезе.

Због тога ми посланици Српске напредне странке кроз ове амандмане покушавамо да афирмишемо и похвалимо политику Владе Републике Србије која је уложила много напора да се повећа БДП, да се убрза економски развој Србије, да имамо драматично смањену стопу незапослености. Само да вас подсетим, у априлу 2012. године имали смо стопу незапослености од 25,5%,

у трећем кварталу 2017. године 12,9%; дакле, значајно је смањена стопа незапослености.

Свима онима који се чуде зашто посланици Српске напредне странке подносе ове амандмане – из једног простог разлога, зато што хоћемо да покажемо каква нам је политика и за какву се политику залажемо. У Србији постоји начело поделе власти: извршна власт ради свој посао, законодавна власт ради свој посао. Задатак извршне власти је да даје мишљење о амандманима које подносе народни посланици, а на народним посланицима је да те амандмане подносе. Како ће се Скупштина у дану за гласање изјаснити, видећемо, али кроз амандмане покушавамо грађанима Србије да објаснимо каква нам је политика и да нема јаке Србије, па ни у војном ни безбедносном смислу, ако нам није јака и снажна економија и ако немамо свакога дана отворено неко ново радно место. Борба за нова радна места је борба за јачу, бољу и снажнију Србију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мартиновићу.

Милорад Мирчић, по амандману.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Нема овде никакве заједљивости, овде је у питању рационалност када се расправља о оваквим темама. Суштинска разлика је у томе колико ко сагледава када је у питању развој привреде и на који начин треба развијати привреду.

Немамо ми ништа против инвеститора нити их делимо на овакве и онакве, али министар је добар шлагворт дао и већ више пута навео пример Смедерева. Па, ми српски радикали инсистирамо да што више кинеских инвестиција и инвестиција из Русије дође у Србију. То су инвестиције које не траже донацију, не траже додатна издвајања када је у питању републички буџет. То је свакоме јасно.

Нажалост, они који би требало то да раде нису баш направили неки велики помак када је у питању руски капитал. Ви знате да је највећа инвестиција у компанији „Гаспром“ НИС. То је руски капитал. Од великог губиташа какав је био НИС, сада је направљена компанија која остварује највећи нето приход.

Шта је суштина у сагледавању, господо? Да не говоримо о технологији, колега очигледно није разумео моје примедбе, али, ево, желим да помогнем. Када је у питању конфекционирање тих каблова, како ви кажете жица, жице су нешто друго, а каблови су изоловане жице. Зову се аутомобилски проводници. Они се раде од специјалних маса, изолација се ради, које су отпорне на бензин, уље, температуру. Те аутомобилске проводнике производи Фабрика каблова Јагодина и Новосадска фабрика каблова „Новкабел“. Али нема те производње, него се готов производ

транспортује у Србију, који је произведен на истоку или не знам где, а онда се ту користи предност јефтине радне снаге. То је суштина.

У сагледавању ситуације у каквој може да се нађе Србија, ми радикали увек имамо опрез. Господо, то што се ви уљуљкујете похвалама са Запада, са рејтинзима на појединим кредитним листама, то ће вам трајати таман онолико док не испуните први захтев који Американци ставе испред вас. Видећете како ће вам присести инвестиције ако се супротставите овом захтеву Америке да признате Косово и Метохију, односно да се помирите са столицом коју ће имати Косово и Метохија у УН. Пробајте да се успротивите па ћете видети како ћете проћи када су у питању инвестиције, када су у питању кредити и, уопште, привредни амбијент који потиче од улагања западног капитала.

Ви све то добро знате, него, као нојеви, главу у песак, шта вас боли брига. Неће се на то дуго чекати. Нажалост, већ вам најављују долазак њихових специјалних представника који ће ставити ултиматум пред Србију, па да видимо, господо, да ли ће *BMW*, „Бош“ и остали остати у Србији ако се Србија успротиви захтевима ЕУ, односно Немачке и Америке. Неће, господо. Окрећите се Руској Федерацији, огроман потенцијал је ту. Само у прехрамбеној прерађивачкој индустрији огроман је капитал.

Шта ви нама саветујете? Ви нас саветујете да је будућност и перспектива, по постојећем стању, на Западу, у Немачкој. А та Немачка се окреће према руском тржишту. Па ко је овде збуњен, да не кажем оно друго?

Не можете у бесконачност да играте на ту карту да нам фали радне снаге. Број запослених, односно незапослених зависи и од броја оних који напуштају ову државу. Немојте заборавити, господо, статистика је неумољива када су у питању млади људи који напуштају ову државу јер не могу да се запосле овде. Немојте, господо, да нас заваравате таквим подацима који вам служе само да замајавате јавност, да кажете јавности – па, знате, много је већи стандард него што ви имате новаца у џепу. Не говори ово статистика, него новац који се налази на име зараде у џеповима грађана. Њима објасните да је много већи просек него што ви говорите.

Ми, ношени искуством, а и ви, драге колеге, сведоци смо, 2000. године, када је долазила она „булдожер револуција“, сећате се тадашњег лидера те „булдожер револуције“... Ево, Мехо Омеровић најбоље то зна, он је са том револуцијом дошао први пут у Парламент. Сећате се када је Зоран Ђинђић говорио да ће нама фалити радне снаге, да ћемо ми радну снагу увозити из Румуније, Бугарске, околних држава, а ми српски радикали смо једини тад рекли да је на власт дошла банда криминалаца, на чијем челу је највећи криминалац, који има задатак да уништи Србију.

Сад вама не говоримо појединачно да сте криминалци, али немојте да се сврставате на ту страну, није то нимало захвално. Време ће показати ко је у праву, а ви можете да терате до сутра са том својом статистиком која ништа не значи обичном грађанину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Александар Мартиновић...

А, по Пословнику? Нисам вас видео. Изволите.

Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, очекивала сам, пошто свакодневно пратим ваше активности на једној националној телевизији кад причате о економији земље па сте упућени, да прекинете или бар упозорите господина Мартиновића да поштује достојанство Скупштине, јер је у свом излагању рекао како смо ми посланици који смо против политике ЕУ, малтене, аутистични, ништа не знамо, нисмо били у Русији, нисмо били у Кини, нисмо видели...

Господине Мартиновићу, пошто смо се сетили ваших почетака, а млађи сте прилично од мене, у тренутку кад сте ви вероватно били школарац ја сам и живела на Западу, пропутовала већину ове планете и врло добро знам, као и већина грађана Србије, нарочито посланика Српске радикалне странке, да направим разлику између економске политике према Србији, и политике уопште, Русије, Кине и пријатељских земаља и оних о којима ви причате. А да сте малициозни, пошто сте то рекли, показује и податак да сте заборавили да сте као члан СРС подржавали нашег колегу Срђу Комазеца, који је као председник Општине Стара Пазова први направио један од индустријских паркова. Он није гледао која је компанија, већ да се отварају радна места за његове суграђане.

Колико ми добро знамо и колико промовишемо политику да руски, кинески и други инвеститори из земаља које имају и те како благонаклон однос према нашој земљи, то радимо свуда и на сваком месту... Ви сте заборавили да смо ми народни посланици који и те како учествују у раду парламентарних и других делегација, и те како смо у ситуацији да спречавамо све оно што је за Србију погубно. Па, сетите се да је управо Српска радикална странка пре две године, апелујући, спречила да „Есмарк“ будзашто купи смедеревску железару, а да су дошли Кинези и спасли наш народ и грађане Смедерева, сведоци смо, и то захваљујући нама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: У складу с чланом 103, морам ова два минута да вам одузем од времена посланичке групе јер сте директно реплицирали колеги Александру Мартиновићу.

Александар Мартиновић има право на реплику, наравно, Милораду Мирчићу.

Или ћете по амандману?

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се.

Да ли те ауто-проводнике, како каже господин Мирчић, те каблове изоловане ради, аутомобилске, је л' тако... Ја сам правник, господин Мирчић је технолог па се у то боље разуме. Да ли те каблове спаја и производи у Србији „Донсон електрик“, „Сваровски“, „Континентал“, „Бош“, „Икеа“, „Бенетон“, „Калцедонија“, „Голден лејди“ итд., могу да вам набрајам још педесетак компанија које немају никакве везе с тим вашим кабловима, с ауто-индустријом, нити са било чим сличним.

Разумем да ви покушавате да ниподаштавате сваки напор Владе Републике Србије да се у Србији отворе нова радна места, али немојте да изгубите из вида чињеницу да смо и ви и ми са врло јасном политиком изашли пред грађане Србије, па, ако хоћете, и пред грађане Београда. Ма колико да се сада сви ви заједно трудите да минимализујете успех СНС-а на београдским изборима, Београд је град од преко два милиона људи, највећи број гласача у Србији сконцентрисан је у граду Београду и изборни резултати за град Београд су врло добра слика расположења огромне већине грађана Србије.

Дакле, грађани Београда па и грађани Србије 2016. године рекли су какву политику желе. Немојте сада ви да објашњавате како они живе. Живе тешко, али виде да постоји човек, постоји Влада, људи који се боре да Србију извуку из блата.

Шта би било са српском економијом да нису дошли ови инвеститори, без обзира на то са којих меридијана, и отворили своје фабрике у Србији? Где би радили сви ови људи, од Суботице, Бујановца, Ниша, Лесковца, Крупња, Ваљева, Зајечара, где би радили?

Ја бих волео, господине Мирчићу, исто као и ви, да Фабрика каблова у Јагодини, бившем Светозареву, није зарасла у коров, али је зарасла. Волео бих да „Новкабел“ није губиташ, али јесте. Шта сада ми ту да радимо? Они који су владали Србијом од 2000. до 2012. године успели су да униште и Фабрику каблова у Јагодини, „Новкабел“ и на стотине фабрика у Србији. Шта смо ми могли да урадимо? Могли смо да понудимо државну помоћ инвеститорима, како домаћим тако и страним, и да отварамо нова радна места, а то и чинимо.

Што се тиче овог политичког дела вашег излагања, можда нисам у праву, али имам утисак да се ви, изгледа, радујете када неко испоставља ултиматуме Србији и сада питате нас шта ће бити ако се једног дана достави један, други или трећи ултиматум. Знате шта, ти ултиматуми се не

достављају вама, ти ултиматуми се достављају Александру Вучићу и верујте ми да Александар Вучић много боље од вас зна шта пише у тим документима и каква политика у таквој ситуацији треба да се води.

Александар Вучић је отишао на Косово и Метохију да разговара са народом који живи на Косову и Метохији неколико дана након што је убијен Оливер Ивановић. Ко је то од вас, великих бранилаца Косова и Метохије, урадио? Није нико. Ви ћете да одбраните Косово и Метохију? Ви, са странком која је у Београду освојила деведесет гласова више од Љубише Прелетачевића Белог? Немојте да будете смешни.

Оно што све вас боли, хтели ви то да признате или не, нисмо овде мета ми посланици Српске напредне странке, Марко Атлагић, Владимир Орлић, Ђукановић, Ристичевић, ја или било ко; из вашег излагања могу да наслутим шта је проблем – то што Александра Вучића као свог председника доживљавају сви Срби, и у Србији, и у Републици Српској, и у Црној Гори и Срби који су остали да живе у нашој јужној српској покрајини Косову и Метохији.

Ако неко уме да се избори са свим тим ултиматумима, како ви кажете, са свим тим уценама, онда то може само човек коме верују грађани Србије. Не може да оде у Загреб да разговара са хрватским представницима и да сутрадан оде на Кордун човек који нема у Србији натполовичну подршку већине грађана Србије. То може само један човек, свиђало се то вама или не – Александар Вучић.

Све ове инвестиције које сам вам набројао, смејали се ви томе или не, потцењивали ви то или не, све те инвестиције довео је Александар Вучић, односно ти инвеститори су дошли зато што су веровали у политику Александра Вучића, зато што их нико није лагао, зато што их нико није рекетирао, зато што нико није узимао било какве провизије.

Поређење ове владе и политике коју ми водимо са политиком Млађана Динкића потпуно је депласирано. Ми нисмо извршили ни једну једину приватизацију, а буџет је пунији него што је икада био у новијој српској историји, без иједне извршене приватизације. То ниједној влади од 1990. године, и пре тога, није пошло за руком.

Моје питање остаје и даље. Сви ви који сте велики заговорници политике сарадње са Русијом и Кином, што ја поздрављам, кажите ми на образ кога од вас, на реч кога од вас је дошао било који руски или кинески инвеститор у Србију. Ја нисам чуо ни за једног, али сам чуо и цела Србија зна да је Железара Смедерево спасена и да су у њу Кинези уложили свој капитал захваљујући Александру Вучићу. Знаш да је свака кинеска, свака турска, свака француска, немачка, италијанска, било која инвестиција у

Србији, спроведена захваљујући чињеници да људи верују Александру Вучићу.

Немам ништа против да поред свих ових инвеститора које смо ми довели или које је довела Влада Србије, односно Александар Вучић, и ви доведете понеког. Једно радно место, једно, али смо помогли једном човеку у Србији. Али ви нисте довели ниједног. За разлику од вас који стално причате, ми радимо и бројке то показују. Што је много важније, грађани Србије добро разумеју, иако и даље тешко живе, политику коју води Српска напредна странка. То су показали и на београдским изборима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ми само желимо да вас упозоримо да је технолошка зависност у којој се налази Србија много опаснија него сви ови политички притисци. Зависност од увоза је све већа и већа и то је велика опасност. Да ли ћете ви схватити на овакав или на онакав начин, то је ствар вашег схватања и односа према Србији.

Што се тиче Косова и Метохије, једнако га волимо и ми као и ви. И немојте да присвајате Србију, да ви више волите Србију него што је воли неко други у овој сали или онај ко живи у Србији. Једнако волимо Србију и само из страха и предострожности упозоравамо шта може да се деси.

Да ли боље зна председник државе шта треба радити од неких појединаца који су у редовима Српске радикалне странке, о томе може да се говори и полемише, да се води расправа, али није то ствар расправе, то је ствар односа према држави.

Оно што је веома, веома битно, више пута спочитавате, притом генерализујући опозицију, да ми из Српске радикалне странке нисмо довели ниједног инвеститора. Видећете када радикали дођу на власт, како ће да крену инвеститори из Руске Федерације.

Само ви грађите с друге стране, али немојте заборавити, још је велика забрана када је у питању отварање руских банака, још има препрека за руски капитал.

Што се тиче кинеског капитала, нама је драго што је ушао, али морате међу собом да расправите да ли је то заслуга Томислава Николића или Александра Вучића, да ли су Милан Бачевић и Тома Николић заслужнији него Александар Вучић. То ви сами расправите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Само једно питање за господина Мирчића – шта ће да раде грађани Србије и радници у Србији док ви српски радикали не дођете на власт?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику на основу постављеног питања, народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Задовољство ми је одговорити на овако логично питање – мораће да промене мишљење о онима који их варају. Ви их варате, замајавате. Нећете колико ви мислите, него онолико колико сазре свест у грађанима да сте их преварили и обманули.

Сетите се само како је то вешто радио Борис Тадић одлазећи у Хрватску, одлазећи да призна да је Никола Тесла Хрват. Видите где је сада Борис Тадић? Нико се и не осврће на њега.

Уосталом, не треба ићи толико далеко, сетите се свог лидера кога сте хвалили као сада Александра Вучића, Томе Николића. Па не гледа га више ни Драгица његова, а не ви.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Извините, а када је то Александар Вучић рекао да је Никола Тесла Хрват?

Надам се да вам је познато ко је почео да обележава дан прогона Срба из Републике Српске Крајине – Александар Вучић. Стотине хиљада људи долази на те тужне скупове на којима обележавамо трагедију српског народа у Републици Српској Крајини. Стотине хиљада људи долази на скупове које организују председник Републике Александар Вучић и Влада Републике Србије, тако да то ваше малициозно поређење Бориса Тадића и Александра Вучића никако не стоји.

Надам се да видите и сами, ма колико не волели Српску напредну странку, да Александра Вучића отвореног срца и широких руку дочекују и Срби у Загребу, и Срби у Војнићу, и Срби у Бањалуци, и Срби у Бијелини, и Срби у Косовској Митровици и на сваком делу српске земље. То је нешто на шта смо ми из Српске напредне странке поносни. То је гарант да ће Србија и даље да води своју политику, суверену, независну политику, да ћемо бранити интересе и положај српског народа у Хрватској, да ћемо бранити положај Републике Српске и да никада и ни под каквим притисцима нећемо издати Косово и Метохију. Ето, то је политика Александра Вучића.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Мирчићу.

(Милорад Мирчић: Јављам се по амандману.)

По амандману можете.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Оно од чега смо се удаљили, што смо заборавили, то је да се врши селективност када је у питању право странаца.

Ми овде делимо странце на оне који инвестирају и оне који не инвестирају. Дајемо предност онима који инвестирају и изразе жељу да постану држављани, и то на неки начин може да се третира као дискриминација.

Што се тиче свих ових прича које имају за циљ да афирмишу личност и дела садашњег председника, немојте се трудити да нама српским радикалима објашњавате какав је и шта ради човек који је добар део свог живота и каријере провео у Српској радикалној странци. Само немојте да заборавите, када се обележавао дан када су Срби прогнани из Републике Српске Крајине, да у место Бусије, које је никло захваљујући Војиславу Шешељу и Српској радикалној странци, нисте позвали Војислава Шешеља. Како то да сте заборавили неког ко припада српском корпусу? На крају крајева, бар да сте се сетили неког српског радикала да позовете. Али и то селективно радите.

Мени је мало збуњујућа та упорност у тврдњи да ћете заступати интересе и оних који живе у Хрватској, и оних који живе у Глини, и у другим градовима. Како то да после посете Хрватској, у раније договореној акцији да се стави ван снаге одлука Ослободилачког народног одбора око изјашњавања Буњеваца, да се Буњевци пописују као Хрвати, када је био готово завршен договор да се то процедурално провуче кроз Скупштину Војводине, како да се одједном након посете председника Србије Хрватској одустало од те идеје? Нема од те идеје више ништа. На инсистирање и примедбу хрватске председнице одустали сте од тога да колико-толико сатисфакцију направите Буњевцима, да имају бар неки документ да се каже – ево, присилно смо терани да се изјашњавамо као Хрвати а ми смо Буњевци, припадамо једној етничкој групи.

Па ме је и стога страх, а поготово је појачан када сам чуо изјаву председника Републике, који је рекао да му нико никад у породици није био четник, а он дуго, дуго времена био члан четничке странке. То ме мало збуњује, па, ако можете ви да објасните или да можда искористим прилику њега лично да питам?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ко је где био у Другом светском рату, мислим да грађане Србије најмање занима. Трагедија је што смо ми у Другом светском рату имали два а не један антифашистички покрет и што је много Срба, нажалост, у Другом светском рату пало у тим међусрпским обрачунима.

За нас из Српске напредне странке Други светски рат је завршен 1945. године. Ако за вас још увек траје, то је ваш проблем.

Што се тиче Буњеваца, ја не видим ниједног Буњевца у Посланичкој групи СРС, али видим свог колегу др Владу Бабића из Сомбора, човека Буњевца.

Владо, јеси ли ти и даље Буњевац?

(Владо Бабић: Јесам.)

Да ли неко из Српске напредне странке врши притисак на тебе да се изјасниш као Хрват?

(Владо Бабић: Није.)

Није. Ево, човек жив и здрав, Буњевац, ми поносни на чињеницу што у посланичкој групи имамо човека Буњевца, поносни на чињеницу да су Буњевци заједно са нама Србима 1918. године... Поносни смо, дакле, на ту чињеницу што су Буњевци, наша браћа, заједно са нама Србима на Великој народној скупштини у Новом Саду 1918. године донели одлуку о томе да се Банат, Бачка и Барања припоје Краљевини Србији.

Што се тиче позивања на обележавање прогона Срба из Крајине, Војислав Шешел је позван у Бусије, али није дошао. Прошле године у Нови Сад дошао је његов син, Александар Шешел, ја сам га лично видео. Да ли сте га ви видели или не, то не знам, ја сам га видео. Стајао је тик испред бине и тиме му је на неки начин указана посебна част и привилегија да присуствује једном тужном скупу на коме се обележава годишњица прогона Срба из Републике Српске Крајине.

(Милорад Мирчић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате права на реплику, колега Мирчићу.

(Милорад Мирчић: Да одговорим. Како немам право на реплику?)

Хајде, реците ми основ за реплику.

(Милорад Мирчић: Сад ме је прозвао.)

А шта ако вас је прозвао?

(Милорад Мирчић: Ево, сад ћу да одговорим.)

Питао је да ли има ко од вас, није рекао да нема. Настављамо даље, колега Мирчићу.

(Милорад Мирчић: По амандману.)

По амандману, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Одушевљава ме председавајући – којој год партији припада или пређе, толико је одан, толико је веран, да просто плени. То је модел како треба да се понаша човек коме је најлакше да промени идеологију и све.

Ја тражим реплику да одговорим колеги Мартиновићу.

Колега Мартиновићу, ради информације вама, један од највиших функционера Српске радикалне странке, потпредседник Скупштине АП Војводине, Смиљана Гламочанин Варга је Буњевка, мајка њена је Буњевка.

То ви треба да знате. Ако нисте знали, мени је жао. Немојте да спочитавате нама српским радикалима тако што ћете прозвати неког, кажете – да ли се слободно изјашњава као Буњевац.

Ради се о томе да је после Другог светског рата одлуком једнопартијског, једноумног система, чему ви тежите, донесена одлука да се Буњевци изјашњавају, пописују као Хрвати. Најмање што сада можемо да учинимо процедурално јесте иницијатива професора Слободана Орловића, професора са Правног факултета, вашег колеге, само да се процедурално кроз Скупштину АП Војводине донесе одлука да се стави ван снаге таква дискриминаторска одлука.

Ви мењате став. Председник Владе Војводине примио је представнике Буњеваца у Војводини и чврсто обећао. Међутим, после посете и сусрета Колинде Грабар Китаровић са Александром Вучићем, одједном, све се променило. Није то ваљда, генерално, политика коју водите? Или је то председник Владе урадио на своју руку?

У сваком случају, нанета је историјска, велика неправда Буњевцима. То је суштина читаве приче, а не да се ми овде надгорњавамо ко има више ових или оних припадника националних мањина. Није то суштина. Они су грађани ове државе у којој сви живимо заједно, имају права, једнака, иста права имају као већина. Не можете то више да спочитавате Српској радикалној странци, а наглашавате да је син Војислава Шешеља позван у Ветерник, као да је то нека ексклузива којом ви располажете. Па сваки Србин, сваки посланик треба да буде позван да присуствује, то је његова одлука да ли ће бити присутан када се обележава тај тужни тренутак, односно дан, то сте у праву.

Неко се јавља овде; ако могу да артикулишем тај глас, можда је неко од посланика.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, колега Мирчићу.

Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Више се нећу јављати за реч, зато што више нема никакве везе с темом дневног реда. Живот је анулирао ту одлуку да се Буњевци у Војводини имају изјашњавати као Хрвати. Дакле, Буњевци у Србији живе, живе у Војводини. Имају право да се изјашњавају као Буњевци. Постоји Буњевачки национални савет. Дакле, нико у Србији није донео одлуку да људи који себе сматрају Буњевци морају да се изјашњавају као Хрвати. У том смислу, те ваше алузије заиста не разумем.

Сада смо, ево, отклонили сумњу. Дакле, Војислав Шешељ је позван на скуп у Бусије, није се појавио; позван је и на скуп у Ветерник прошле године. Уместо њега, појавио се његов син. Дакле, сви народни посланици

су позвани. Да ли ће се одазвати позиву Владе Републике Србије, то је њихов проблем.

(Милорад Мирчић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мирчићу, немате права на реплику, заиста.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја се надам да неће неко бацити клетву још. Посебно се бојим ове влашке магије.

Ево, видите, нека галама тамо, али нема проблема. Овде има неких странака које заговарају долазак цепелином. Уместо метроа, цепелин. Дакле, то је ова „Ниједан од понуђених одговора“, влашка странка.

Нико од њих не може да спори да смо 2012. године затекли потпуно запуштену и напуштену државу, државу која је истргнута из руку њених грађана, државу у којој је дефицит био готово две милијарде, прикривени и стварни, исказани, готово две милијарде, државу у којој се скупљало 824 милијарде јавних прихода. Да подсетим, у тој истој држави ми ћемо ове године скупити 1.160 милијарди. Дакле, три милијарде евра више се скупља јавних прихода него што је то било 2012. године. То значи да је ова власт вреднија и да је куповна моћ нашег становништва порасла.

Нико не може да спори да смо 2012. године имали готово двоцифрену инфлацију, да је раст курса за три године био готово 50%, ММФ је побегао и нико није желео више ни да инвестира у ову земљу.

Већина нас се залаже, барем сам ја мислио, за слободан проток људи, робе и капитала. Испоставило се да су многи од тих својих програмских начела одустали. Значи, уколико кажете да људи са новцем из иностранства овде не могу да инвестирају, ви сте против слободног протока капитала. Ако сте против тога да они овде добију документа и да раде, ви сте онда против слободног протока људи. Онда се поставља питање када сте лицемерни.

По питању страних инвеститора, имамо ми неке стране инвеститоре које сте ви заборавили. Подсетићу странке бившег режима на њихове омиљене бизнисмене, који су, гле чуда, бизнис направили само у нашој земљи. Да ли су они били домаћи инвеститори? Контраинвеститори. Они нису убацивали новац у земљу, већ избацивали новац из земље. Једини бизнис су направили са нашом државом.

Да кренемо: „МК груп“ – ко је власник те фирме? Колико ја знам, фирма из Швајцарске и фирма из Холандије. Вероватно је регистрована на

њиховог омиљеног бизнисмена, али када бисмо гледали строго по њиховим правилима, то би био страни инвеститор, коме је, ето, било допуштено да пељешу овај домаћи народ. Други њихов омиљени инвеститор је тзв. „Делта“ (да ли је тако, господине Мартиновићу?), који је деведесетих година имао промет 70 милиона евра, па онда 2010. године нарастао на 11,5 милијарди евра. Сав тај бизнис је направио с овом државом. Да ли је он био домаћи инвеститор? Његови оснивачи су фирме са Кипра.

Питама припаднике странке бившег режима, који су сада одједном тако гадљиви на ову врсту амандмана, шта се дешава са том врстом инвеститора. Када већ причају о мигрантима, како беше оно, исисовцима, или шта беше, морам рећи да су омиљени инвеститори, и не само они, већ и они који су их подржавали, са њима делили, били „исисавци“. Значи, ради се о фирмама које су исисавале капитал. Њихово задовољство, рај и задовољство тих инвеститора и њихових политичких помагача заснован је на паклу и сиромаштву сиромашних, на патњама сиромашних; на њиховом паклу нарасло је богатство и рај представника бившег режима.

Они инвестирају напољу. Горан Јешић, стан у Бечу, преко 500.000 евра. Такву инвестицију ми увек овде поздравимо. Они инвестирају и на Малдивима, Вук Јеремић инвестира на Менхетну, господин Ђилас инвестира у Чешкој, а онај господин Шапић, за кога нисам добио одговор, недавно је инвестирао, из земље изнео, наводно, своју личну штедњу, коју је у кешу положио у банку, изнео је у иностранство у вредности од 800.000 евра. Зато кажем да су њихови инвеститори били „исисавци“, кад већ говоре о мигрантима.

Ова земља припада њеним грађанима. Грађани су направили ову државу. Додуше, сад су их неки звали сељацима. Чисто сумњам да би они из центра, било ког града, направили државу. Али, ето, Карађорђе, Милош Обреновић, сељаци, како би они рекли, ова „друга Србија“, „смрадови са фарме“, тако би их они назвали, они су направили ову државу. Кажем, грађани су створили ову државу и држава им се мора одужити, било домаћим било страним инвестицијама, да могу да раде поштено и од свог рада живе достојанствено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Изволите.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем.

Овим амандманом предложила сам да се овај закон примењује на страна лица која својим пословањем треба да помогну економски развој у Србији.

Као што смо већ данас више пута чули, дефинитивно је Србија данас лидер у Европи када је у питању довођење страних инвеститора, а план Владе је и да ради на јачању малих и средњих предузећа у Србији. Оно што је веома важно истаћи јесте да је захваљујући домаћим и страним инвеститорима отворено 170.000 радних места само у претходне три године и да се ради интензивно на равномерном регионалном развоју.

Такође, посебно бих напоменула, мада смо то више пута чули, да је данас незапосленост на најнижем нивоу од 1997. године и да износи само око 12%. Кажем „само“ зато што је то рекорд у новијој историји, али наравно да ће се ићи на то да незапосленост буде и мања.

Посебно је важно то што Влада Републике Србије ради на запошљавању младих, па бих и ја посебно истакла да се Влада приликом довођења односно избора инвеститора води и тиме који инвеститори са собом доносе иновације. Ми смо земља која мора да се... Неминовне су и веома брзе промене и модернизација, тако да су иновације нешто што прати инвеститоре. Напоменула бих да се данас у Србији налази око 1.600 компанија из области ИТ сектора које запошљавају око 14.000 младих инжењера, углавном младих, у овој области. Као што смо чули, још много младих инжењера у овој области ће нам бити потребно, тако да ће инвестиције у овом сектору увек бити добродошле.

Посебно бих истакла и оно што сам малопре говорила приликом првог амандмана који сам поднела, да Србија има бројне предности, али посебно истичем још једном геостратешки положај зато што се Србија налази на раскрсници европских путева. Сада када смо макроекономски стабилна земља можемо да се ослањамо на ту нашу предност, јер путеви који воде преко наше земље дефинитивно ће довести и инвеститоре у нашу државу. Дакле, приоритет Владе је путна инфраструктура.

Инвеститори, и домаћи и страни, допринеће равномерном развоју, а то су, наравно, потврдили тиме да се Србија не развија само у Београду. И, да нису резултати избора били сјајни само у Београду показују и други градови у којима смо одржали изборе, и Аранђеловац и Бор и Севојно, где је преко 60% људи гласало за СНС као стожер ове власти и за ову државну политику. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднеле народни посланици Александра Томић и Соња Влаховић.

Реч има народни посланик Соња Влаховић.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала.

Моја колегиница Томић и ја поднеле смо амандман на члан 2. Предлога закона. Нећу пуно причати о Агенди 2030 и циљевима одрживог развоја зато што је о томе опширно и лепо говорила моја колегиница Александра Томић.

Врло кратко. За Агенду 2030 знамо да има 17 циљева, 169 потциљева подељених у четири групе. Најбитнији су економски раст, развој људских ресурса, животна средина и клима, институције, финансије и сарадња. Влада Србије је још 2015. године формирала радну групу која доноси, у ствари прати спровођење Агенде 2030. Ми већ то спроводимо, значи, Влада Републике Србије спроводи циљеве одрживог развоја, јер су инвестиције свуда, простиру се дуж целе Србије, од Суботице до Владичиног Хана.

Законом о улагању изједначили смо домаће и стране инвеститоре. Постоје забуне да ли је ту неко фаворизован. Наравно да има више страних инвестиција, али сви имамо иста права. Боримо се за сваку нову инвестицију. Грађани су то видели и виде да волимо своју земљу, да волимо своје градове и наш Београд. Србија се променила. Резултати рада су најважнији, и виде се.

Посланици и посланице опозиције данас су негодовали поводом наших амандмана, да ли треба да их подносимо или не треба. Пре свега, они треба да сагледају свој рад, своје резултате и политичко ангажовање. Знамо да су на последњој провери, београдским изборима, јасно добили поруке од грађана. Једна од тих порука је – доста је било, бежите. Како би мој драги колега, да је овде, рекао – бежит̄е. За њихову политичку пензију није крив председник Александар Вучић, нити СНС, није крив Фејсбук, нису криви медији, него они сами, тј. њихово политичко ангажовање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Турк.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, овим амандманом додатно се дефинишу лица на која се овај закон односи. То су страна лица која својим пословањем додатно подстичу развој свих региона у Републици Србији. На овом увек инсистирам: равномерни регионални развој, уравнотежено улагање у све округе у нашој земљи, и у Нишавски, и у Топлички, и у Рашки и у Расински. Све је ово с циљем подизања привреде као мотора развоја.

Сведоци смо улагања неких ранијих режима искључиво у политички подобне општине, а остали крајеви су остали запостављени, без улагања,

практично су се урушавали. Сва ова улагања била су без неког дугорочнијег циља и резултирала су осипањем градова и урушавањем привреде.

С обзиром на то да је стратешки циљ Владе Републике Србије равномерно улагање у све округе у нашој земљи и да се на сваки начин подстакне и оснажи развој градова и општина, сматрам да би једна оваква ставка требало да пронађе своје место у тексту закона о странцима.

За достизање одрживог и брзог раста неопходни су нам макроекономска стабилност, повећање броја инвестиција и стабилне финансије. Влада је пуно тога урадила на припремању ових услова. Променили смо, заправо, слику Србије у свету. Србија је сада земља која ужива велики углед и шаље поруку да је погодна дестинација за улагања. Свуда су наши резултати препознати, као и реформе које смо досад спровели. Много је урађено на припреми саме инфраструктуре, повезивању у региону али и опремању индустријских зона у свим нашим градовима и општинама. Практично је створен предуслов за развој привреде, побољшање привредног амбијента, отварање нових погона, нових радних места и смањење незапослености. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Господине министре, даме и господо посланици, жао ми је што нема више припадника опозиције. То показује колико их интересује заправо суштински тема о којој говоримо данас и да је све оно што чујемо понекад из тих редова обично фарса, глума и ништа више од тога.

Грађани Србије показали су да су сити глуме, да су сити фолирања, да су сити реплика живота, реплика Теразија и осталих реплика које они нуде. То су показали 4. марта огромном подршком коју су дали Српској напредној странци и листи „Александар Вучић – Зато што волимо Београд“.

Нису грађани дали само подршку једној листи, грађани су дали подршку резултатима, дали су подршку инвестицијама. Дали су подршку оним инвестицијама из Обреновца где ће радити две и по хиљаде људи у фабрици, дали су подршку стотинама километара асфалтираних улица, дали су подршку стотинама километара тротоара, канализације, водовода, свега онога што није рађено у Београду и Србији деценијама уназад.

Грађани Србије су препознали 170.000 радних места која смо направили за ове три и по године и упоредили то са оних 500.000 изгубљених радних места. Још увек смо у минусу за оно што су нам оставили они који

кажу да је тако непремостив јаз између нас и њих. Тачно, непремостив је, овде седе поштени, одговорни људи, а тамо лопови и банда, најгора која је икада водила Републику Србију.

Шта смо све ми затекли, шта смо урадили у претходне три и по године, види се на сваком кораку када кренете по Србији. Зато сам сигуран да ћемо у дану за гласање убедљиво изгласати све предлоге закона који су на дневном реду и да ћемо сви заједно наставити још брже, још снажније да идемо напред. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Гордана Чомић, по амандману.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Да не би било икакве забуне, и амандман о коме је народни посланик врло мало рекао спремна сам да подржим у дану за гласање, па га молим да ми га не украде као могућност да искажем своју вољу да инвеститори имају посебне повластице, да ми га не украде повлачењем пре дана за гласање, да не украде свим народним посланицима могућност да гласају за тако добар амандман и, на крају, да не покраде сам себе јер је смислио тако добар амандман па га је онда повукао. То је скоро па крађа интелектуалне својине.

Захваљујем се на могућности да заједно у дијалогу јасно предочимо јавности да сте поднели амандмане које Влада одбија, да су амандмани у сврху економског развоја, подршке страним инвеститорима, изједначеним са домаћим инвеститорима, да смо имали прилике да поделимо информације о резултатима. Због тога не би требало да свима украдемо ове сате живота тиме што ћете све те амандмане повући пре дана за гласање. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Србислав Филиповић, право на реплику.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Када изгубите сваку идеју и политику, ви онда кажете „држ’те лопова“. То, изгледа, стојите испред огледала па кажете „држ’те лопова“. Из оног времена у коме сте, како рече мој колега Марковић малопре... Па, украли су нам 12 година младости. Најбоље године живота сте украли деци у Србији! Све што сте могли, ви сте покрали! Наравно, вама се привиђа та крађа.

Сећам се оних подземних контејнера, па, људи ноге ломили и касапили по Београду. На мом Старом граду рупа до рупе од тих контејнера, не можемо да стигнемо да закрпимо све то што сте избушили по Београду. Шест милиона евра само на томе, плус колико нас кошта поправка тих, изашло је на крају на десет милиона евра, ти подземни контејнери. Већа дара

него мера, тако каже народ. А народ изађе на изборе, па вас пошаље тамо где треба, наравно, испод цензуса. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић, по амандману.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Јавио сам се по амандману иако је било пуно основа по Пословнику, али нерадо се позивам на то, па, ево, частићу са два минута колеге из већине.

Мислим, господине председавајући, да се ви јесте огрешили зато што сте дозволили да се чује, цитирам... И то се може видети прегледом стенограма, где се каже: „Овде седе поштени, одговорни људи, а тамо седе лопови и банда“. Дакле, по сваком тумачењу, по сваком широком, креативном, како хоћете, навијачком тумачењу Пословника, ово је заслужило вашу интервенцију.

Кажем, не тражим, није важно, молим вас да обратите пажњу. Нажалост, често се колеге са друге стране на сличан начин обраћају опозицији.

Пошто претходник није ни једну једину реч рекао о свом амандману, као што сам већ рекао, надам се да су гледаоци већ схватили, ти амандмани су бесмислени и подносе се реда ради, да се потроши време, онда ћу ја рећи само ово – не можете се на тај начин и неодговорно понашати према Парламенту без обзира на то колико гласова добили, без обзира на начин на који те гласове добили.

А зашто нема више – то је такође била прозивка – представника опозиције с ове стране? Па то вам је управо одговор и објашњење. Ја седим, искрено говорећи, да видим докле ћете, докле ће трајати ова фарса. Ни ја не бих седео и ништа не могу замерим колегама што су отишле. У принципу, ја мислим да би требало да седе чешће и више.

Као што рекох, огрешили сте се малочас када сте ме прозивали, односно један колега када је рекао да не седим. Ја седим и на гласању и често сам једини с ове стране. Али заиста вам кажем, драге колеге, обесмишљава се институција Парламента, не само опозиције, него, на неки начин, и позиције, односно посланика владајуће већине, када уместо смислених амандмана, каквих је било, подносили сте ви и такве на неке друге делове текста, неке друге делове закона, радимо или радите ову фарсу. Тако да није чудо што нема колега из опозиције.

Опет кажем, ја њима замерам неке друге ствари, али не то што сад не седе и не желе да својим присуством заправо на неки начин верификују ову лакрдију. А ово јесте лакрдија. И ви сами знате да јесте лакрдија, а позивате се на један једини аргумент на који се можете позвати – што су понекад неки

и с ове друге стране радили нешто слично. И када су радили, ја то нисам одобравао.

Посебно је индикативно да на такав начин, ви овде поштени људи, тамо банда, олош итд., као што смо слушали, и појединих дванаест година живота итд., говори посланик или говоре посланици – а наравно да бих могао персонално говорити о многима од вас али то не желим, као што неки неистину говоре о мени, ја не желим ни истините ствари да овде износим – људи који су променили четири-пет странака. Нисам ја мењао ни једну једину странку, али они који плачу и причају о дванаест година, појединих, заправо су променили све те владајуће странке и сад су завршили код вас. Када ви не будете више власт, наравно да неће бити ни они код вас. Знате и ви да такви постоје и да их нема мало. Не кажем да су сви такви, али интересантно је да су баш такви најгласнији, такви највише грде и пљују опозицију и највише прозивају нас овде као банду, олош и лопове. Толико о томе.

Проћи ће овај данашњи дан, завршиће се ова расправа, изгласаће се што треба да се изгласа, али мени је жао, и то сам рекао у паузи неком од колега, жао ми је што и добри предлози, добре ствари које постоје у овом закону нису стигле да буду тематизоване, као и неке које би могле да буду поправљене.

Нисам хтео подносити амандмане реда ради. Наши амандмани, не само моји него и мојих колега, односе се на чл. 50, 40, 60. итд., до којих нећемо доћи јер смо, понављам и завршавам, у овом тренутку, после целодневног рада, не због мене и не због опозиције, на члану 2. првог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Повређен је члан 107, који говори о достојанству Народне скупштине.

Претходни говорник се увредљиво, и то већ цео дан, изјашњава о амандманима Посланичке групе Српске напредне странке и нашим посланицима, говори о томе да ми обесмишљавамо рад Парламента и цео данашњи рад назива фарсом.

Фарса је нешто друго, даме и господо народни посланици. Фарса је када Вук Јеремић у Парламенту има две посланичке групе, па му је потпредседник странке Мирослав Алексић у једној посланичкој групи а други потпредседник Санда Рашковић Ивић председник једне друге посланичке групе а ви јој заменик.

Можда ви нисте мењали странке, то је тачно, али сте мењали националну припадност, и то је тачно, па сте мало Србин, па кад вам одговара, онда сте Влах; кад вам одговара, онда сте народни посланик; кад вам одговара, онда сте политички аналитичар. Додуше, ни тај посао вам не иде баш најбоље. Овога пута сте омашили за мало: број гласова које је освојио Александар Вучић, односно листа „Александар Вучић – Зато што волимо Београд“, промашили сте за неких тридесетак процената. Толико о вашој стручности.

Вас, господине Арсићу, молим да оне који ништа у животу друго нису научили да раде сем да се богате на рачун народа упозорите да оно што раде посланици СНС-а није никаква фарса, није никакво замајавање, него заступање, доследно заступање и борба за политику Српске напредне странке, посебно када је у питању економски развој Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мартиновићу, сматрам да није дошло до повреде члана 107. А колега, не знам да ли је име променио у међувремену, цео дан говори о амандманима. Основ добијања речи је по амандманима, а говорио је неке друге ствари. Ту заиста не могу ништа да урадим осим да изричем опомене, да им одузимам реч. То ни ви не желите, наравно.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Морам да поновим, пошто се очигледно и даље не разумемо. Дакле, доследно, из амандмана у амандман, пажљиво слушајући министра са образложењима за одбијање амандмана, пажљиво слушајући аргументацију сваког народног посланика, кажем да ћу подржати амандман. Само вас молим да нам свима не одузмете ту могућност да изразимо своју подршку. Ништа више, ништа мање.

Дакле, цела идеја је, понављам, легитимна. Саслушам амандман, саслушам образложење и остајемо у неспоразуму да се ви љутите на мене и тако неке речи изговарате, нешто свашта, то што иначе баба научи децу да се то не говори у јавности, али добро, нема везе.

Зашто љутња? Зато што ја желим да гласам за амандман који сматрам добрим, уз пуно поштовање, прођите кроз стенограм, ако хоћете, и министру за његова објашњења и сваком од вас понаособ. Шта добијем за узврат? У праву сте, наш неспоразум је дубок, али, свеједно, немојте да украдете те амандмане за дан за гласање, да гласамо сви када су добри, за инвеститоре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Мирко Крлић.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Просто морам да реагујем јер је овде изречена једна тешка оптужба на велики труд мојих колега народних посланика да напишу амандмане и да их свако понаособ образложи, за разлику од оних амандмана „пише се, брише се“ и једним истим образложењем, по систему копи-пејст, што сам и мало пре говорио.

Међутим, овде смо чули још једну оптужбу, да све ово што се данас дешава у Народној скупштини јесте лакрдија, без икаквог политичког става и политичког морала. Само ћу рећи да смо од оног који је то изговорио, бившег политичког аналитичара, овде највише пута чули, из оба ока, пуштање суза за Косово и Метохију.

Морам да вас подсетим, када смо у овој скупштини усвајали буџет за прошлу годину, онда је укидана апропријација 581 по идеји једног посланика из Доста је било, укидана је апропријација са које се плаћа Српска православна црква, Црвени крст, помоћ деци, помоћ народним кухињама на Косову и Метохији, помоћ онима који су хапшени, протеривани и правна помоћ онима којима је одузета имовина. Једини посланик који је гласао за тај амандман био је управо тај посланик који лије сузе из оба ока за Косовом и Метохијом у свакој својој дискусији.

Толико о фарси, толико о политичком моралу. Чак ни господин Чедомир Јовановић, који се јасно залаже за признавање Косова и Метохије, није гласао за тај амандман. Погледајте стенограме. Ето, то је политички морал једног човека.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите, колегинице Ковачевић.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри, вратићу се на тему о економском развоју и пружићу грађанима пар информација које сматрам важним.

Када говоримо о економском развоју, унапређењу инвестиција, новим технологијама, прво што се наметне јесте питање високообразованог кадра, који у Србији имамо, мислим пре свега на инжењере. Ми у Србији, захваљујући напорима председника Србије, данас имамо политичку стабилност и све боље билатералне и економске односе са Немачком. Потврда за то је и долазак компаније „Континентал“ у Србију. Неко од колега је већ поменуо, али није згорег да се помене још пар детаља.

„Континентал“ је годинама истраживао и закључио да су створени услови за њихов долазак на српско тржиште. Желе блиску сарадњу са српском владом. Отварањем истраживачко-развојног центра „Континентал“ ће у Србији запослити 500 стручњака који су дипломирали на техничким

факултетима. Ова компанија има изузетно дугу традицију, основана је 1871. године и заиста је велики успех имати такву компанију у Србији. Очекиване бруто плате запослених су око 2.300 евра.

Друга предност Србије која се постиже овим договором између председника Вучића и немачких представника јесте останак стручњака у земљи. Сви наши инжењери који су радили на себи, стекли висок ниво знања, моћи ће да остану у Србији и раде у овако озбиљној компанији.

Друга инвестиција странаца код нас је отварање „Сименса“ у Крагујевцу, који ће производити шинска возила.

Овакве компаније захтевају озбиљан приступ. На нама је да покажемо колико смо ми, као народ и као Влада, озбиљни у намерама да тај однос са странцима инвеститорима одржавамо на највишем могућем нивоу. Тако потврђујемо оно што се у Европи и свету већ зна, а то је да је Србија постала најцењенији економски партнер на Балкану. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч?

Колега Торбица, изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, цењени министре са сарадницима, колеге посланици, циљ овог амандмана је да се додатно дефинишу лица на која се овај закон односи, тако да смо предложили да се у члану 2. Предлога закона о странцима дода став 3. који гласи: „Овај закон примењује се на страна лица која својим пословањем треба да помогну економски развој и већу социјалну равноправност.“

Данас стране инвестиције представљају кључни фактор развоја привреде многих земаља. Улога страних инвестиција је од великог значаја за процес трансформације националних привреда, нарочито у случају земаља попут Србије, које се налазе у процесу озбиљне привредне реформе. У овим земљама овакав облик финансирања обезбеђује значајан прилив капитала.

Разлог за то што пре деценију, деценију и по, иако је постојала прилика, нисмо имали више страних инвестиција било је, пре свега, неусаглашено законодавство, разорен правосудни систем, прегломазан бирократски апарат и корупција на свим државним нивоима. У том периоду тадашњим властодршцима није био битан државни, већ лични интерес, због чега су највише испаштали обични грађани. Уместо да су отварали фабрике, они су их уништавали, затварали; уместо да су запошљавали људе, они су раднике терали на улицу.

Својом одговорном политиком актуелна републичка влада пресудно је утицала на то да се у Србији успостави политичка и финансијска

стабилност, односно да се у Србији успостави много повољнији амбијент за улагања. Тако је Србија током 2016. године привукла дванаест пута више гринфилд директних страних улагања него што би се очекивало за економију те величине. Србија је страним инвеститорима постала привлачна захваљујући озбиљним реформама које је у претходне четири године спровела и којима је, поред осталог, скраћено време за регистрацију компанија и издавање грађевинских дозвола. Тако је Србија крајем прошле године проглашена за најбољу земљу у југоисточној Европи по критеријуму спроведених реформи, на основу којих је постала изузетно привлачна страним инвеститорима.

Све ово показује да је Влада Републике Србије повукла храбре реформске потезе којима је унапредила инвестициони амбијент, привукла велики број нових инвестиција, што је довело до тога да и сама стопа незапослености, која је 2012. године, за време бившег режима, износила око 26%, данас износи нешто изнад 12%. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: У члану 2. додаје се став 3, где се дефинише тачно на које странце се овај закон примењује. Став 3. који се додаје гласи: „Овај закон примењује се на страна лица која својим пословањем треба да помогну економски развој неразвијених општина.“

Да би се до овога дошло, постоје предуслови, а велики предуслов подноси баш МУП, где треба бити побољшана лична и имовинска сигурност грађана. Нећу набрајати таксативно, побољшани су резултати рада у борби против организованог криминала, адекватна је и ефикасна реакција на мигрантску кризу итд. Значи, све су то услови, предуслови који морају да буду остварени да би се овај закон остварио.

Поред дефинисања лица у члану 2. ст. 1. и 2, битно је да се дефинишу лица наведена у амандману 2. и да се на тај начин обухвате сва лица на која се закон односи.

Захваљујући напорном раду председника Србије и Владе, наша држава постаје изузетно атрактивна страним инвеститорима за улагање. Како и сами инвеститори истичу у последње време, осетан је помак набоље у свим сегментима.

Дакле, доношење овог закона и допуна предложеним амандманима представљаће један од значајнијих корака за доток инвестиција у земљу, као и успостављање повољног амбијента који би задржао стране инвеститоре и охрабрио их да се укључе у процес економског развоја неразвијених општина

и подручја, којих има доста захваљујући немару претходне власти. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Изволите, колега.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, уважене колеге народни посланици, лично сматрам да је у државном интересу да сва страна лица односно страна предузећа која послују на територији Републике Србије и својим пословањем помажу економски развој наше земље треба да имају одређене олакшице.

Подсетићу и грађане Србије и вас, народни посланици, да је у току 2017. године укупна сума директних страних инвестиција у Србији била 2,1 милијарду евра. Оно што је значајно јесте да су чак и економски аналитичари прогнозирали раст, односно ниво улагања до 1,7 милијарди евра. Оно што је такође чињеница на основу свих ових параметара које износим јесте да је управо адекватним односом Владе Републике Србије, Министарства привреде и стварањем једног свеукупног привредног и тржишног амбијента тај ниво инвестиција на овом нивоу који сам изрекао. Прошле године је био 2,1 милијарду евра, ове године се очекује и већи.

Што се тиче ових олакшица о којима говорим, пре свега сматрам да кроз ове олакшице, говорим у смислу бржег добијања личних докумената, али и све оне олакшице које се већ врше на нивоу локалних самоуправа у смислу смањења локалних пореза кроз одређени временски период, смањења пореза уколико се плати одједном, затим, плаћања пореза на рате... Дакле, говоримо пре свега о ефектима које такав однос према страним инвеститорима има на нашу привреду.

Оно што је такође врло битно јесте да се овај проблем схвата врло озбиљно и на нивоу локалних самоуправа. Имамо заиста много примера у нашој земљи где локалне самоуправе управо таквим приступом привлаче нове инвеститоре. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Изволите, колега.

МИОДРАГ ЛИНТА: Господине председавајући, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја сам предложио амандман који се тиче јачања економског развоја и побољшања услова живота избеглих и расељених лица.

Свима је добро познато да држава чини све што је у њеној моћи да направи амбијент са циљем да имамо што већа директна страна улагања, да се повећа број радних места, нове технологије, да дође нови капитал да би се

запослио што већи број грађана и да би се побољшали услови живота наших грађана.

Једна од циљних група које су посебно рањиве, које су доживеле велику трагедију, јесте и око пола милиона избеглих и прогнаних Срба који живе у Србији и преко 200.000 интерно расељених лица. Мислим да је веома важно да Влада Србије настави са својим мерама и активностима да помогне отварање нових радних места, да помогне овој рањивој категорији људи, да се протерани Срби и друга избегла и интерно расељена лица могу запослити, да могу да живе од свога рада и да могу да обезбеде егзистенцију себи и својим породицама. Мислим да Влада Србије чини максималне напоре у том правцу.

Такође је веома важно да Влада, што она и чини, помогне јачање домаћих инвеститора, да помогне да успешни пословни људи из рањивих категорија отварају фирме, отварају нова радна места и помогну запошљавање и решавање кључног проблема Србије, а то је питање запошљавања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Реч има народни посланик Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, овим амандманом предлажем да се у члану 2. дода став 3. којим предлажем да се овај закон примењује и на страна лица која својим пословањем могу да помогну економском развоју и смањењу незапослености у Србији.

Поштоване колегинице и колеге, само у Лесковцу, граду из кога долазим и чије грађане представљам у овом високом дому, у претходном периоду, од када је СНС на власти, отворено је 5.000 нових радних места. Са смањењем незапослености се наставља, јер компанија „Јура“ гради свој трећи производни погон у Лесковцу и у овој години ће запослити 1.200 нових радника. Такође, компанији „Џинси“ ће у простору некадашње „Синтетике“ за који месец запослити још триста радника.

Све је ово омогућено зато што је локална самоуправа града Лесковца купила некадашња пропала друштвена предузећа „Југекспрес“ и „Синтетику“ и у ту сврху уложила 70 милиона динара, а Влада Републике Србије је помогла са 186 милиона реконструкцију и адаптирање зграде „Синтетике“, у којој ће, као што сам већ рекла, за неколико месеци бити триста нових радних места. На тај начин Влада Републике Србије помогла је економском развоју југа и смањењу незапослености.

Такође, румунска компанија „Тера стил“ је у 2016. години у Лесковцу отворила нови производни погон и скоро је извесно да ће у наредним месецима бити још нових радних места. У Грделици је холандска компанија такође отворила свој производни погон и након петнаест година Грделица, варош код Лесковца, враћена је на производну мапу Србије, и то пре свега захваљујући ауто-путу који је стигао до Грделице. Такође, компанија „Грунер“ је у Власотинцу отворила нови производни погон и у 2018. години ће упослити још нових радника. У Лебану је након тридесет година отворено ново предузеће, које је упослило триста радника. У 2018. години планира се отварање још једног производног погона, који ће такође запослити још триста радника. Свакако најзначајнија инвестиција за Лесковчане јесте фабрика „Аптив“, која у зеленој зони већ гради фабрику која ће у наредном периоду запослити 2.500 радника, што ће свакако значајно утицати на смањење незапослености у Лесковцу.

Дакле, труд који локално руководство Града Лесковца, на челу са градоначелником Цветановићем, улаже да задржи постојеће али и да привуче нове инвеститоре грађани Лесковца су свакако препознали – 4. марта на изборима за савете месних заједница листа Српске напредне странке добила је 93% подршке грађана. Оно што је врло значајно јесте да је на те изборе за савете месних заједница изашао скоро једнак број грађана као на председничке изборе прошле године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Малушић, изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из Министарства, мој амандман гласи: „Овај закон примењује се на страна лица која својим пословањем треба да помогну економски развој и смањење социјалних разлика“.

Наиме, тешке мере фискалне политике довеле су до економског оздрављења и опоравка привреде. Захваљујући томе, дошло је до нових инвестиција, отворено је преко шездесет фабрика, запослено преко 170.000 људи. Ви сте, мислим на опозицију, 2008. године отпустили 400.000 радника – ето социјалних немира, а ми запослили 170.000 људи – ето социјалног мира. Извињавам се ако је тешка реч, али тако је било, од 2012. до 2016. године, а нарочито 2016, добрим социјалним програмом, природним одливом и преквалификацијама ниједан човек, грађанин Србије, није добио отказ. Тако ради одговорна власт.

Зашто се ми залажемо за страно инвестирање? Зато што без тога нама нема бољитка. Сетимо се само једног од најуспешнијих градова у бившој

Југославији, Бечеја. Захваљујући Српској напредној странци и њеном председнику господину Александру Вучићу, дошло је до нових инвестиција, нарочито немачких. Чувена фирма „Кнот“ отворила је 2003. године ту фирму, али је било запослено десетак радника, а сада ми у хали од 20.000 квадрата имамо запослених 570 радника. Што се Немачке тиче, све немачке компаније отвориле су овде масу предузећа и запослиле преко 35.000 радника, са тенденцијом да се тај број за пар година повећа на 50.000. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч?

Реч има колега Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Упркос покушају забране колега који седе прекопута мене да подносим амандмане, ја сам се усудио па сам поднео амандман и на члан 2. овог предлога закона, који би у случају ако буде прихваћен постао став 3. и гласио: „Овај закон примењује се на страна лица која својим пословањем треба да помогну економски развој и модернизацију Републике Србије“. Због колега које сам навео, поновићу – економски развој и модернизацију Републике Србије.

Образложење за овај амандман је потреба за додатним дефинисањем лица на која се овај закон односи. Заиста сматрам да постоји потреба за додатним апострофирањем економског развоја и модернизације Србије. Сматрам да је то корисно и да у овом закону просто постоји место за овакве одреднице, посебно ако имамо у виду да су потпуно комплементарне са политиком Владе Србије, односно да су засноване на принципима и циљевима које је Влада Србије дефинисала.

Економски развој и модернизација Србије су основни предуслови за унапређење пословне климе у Србији. Унапређење услова за пословање, дакле поправљање пословног амбијента, предуслов је за привлачење нових инвестиција. Ја сад овде не наглашавам намерно да су у питању стране инвестиције, већ причам о инвестицијама као таквим. Привлачењем нових инвестиција добијамо нова радна места и тиме подижемо укупну привредну активност у Србији. Самим тим, подижемо животни стандард.

Све су то разлози због којих сам сматрао да ове одреднице треба да садржи овај предлог закона. Понављам, у питању је економски развој и модернизација Србије.

Волео бих да питам велике стручњаке који седе прекопута мене – шта је проблем са одредницом „економски развој и модернизација Србије“, шта је ту лакрдија, шта је ту фантомски? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч?

Колега Мартиновићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, суштина мог амандмана је веза између економског развоја Србије и јачања система безбедности у нашој држави.

Ми сматрамо да само инвестиције, отварање нових радних места и раст националног бруто друштвеног производа могу да доведу и до веће безбедности за грађане Србије, односно да у буџету Републике Србије буде више новца за наше војнике и полицајце, да нам се не деси ситуација каква нам се десила у периоду од 2000. до 2008. године када је, само да подсетим грађане Србије, уништено више од 500 тенкова и хаубица, 220 оклопних возила пешадије, више десетина хиљада комада лаког наоружања, 1.200 „стрела“ тип 2, 1.100 противавионских топова, 26 вишецевних ракетних лансера М-63.

Такође, да нам се не деси ситуација каква нам се десила 2007. године када је тадашњи министар војни тадашњем амбасадору САД у Београду рекао, по сведочењу новинарке Љиљане Смајловић, да је његова стварна мисија, цитирам: „да припреми српске оружане снаге за улазак у НАТО и да мотри на око 200 активних припадника МУП-а у које“, каже он, „нема поверења јер су их“, опет каже он, „обликовала косовска искуства“.

Такође, да нам се не деси она ситуација која нам се десила 2000, 2001, 2002. године, када тадашње власти после 5. октобра нису хтеле да разговарају са инвеститорима из Русије и Кине.

Зашто ово говорим? По сведочењу господина Радослава Веселиновића, својевремено једног од главних финансијера Демократске странке, власника велике компаније „Галеб груп“ из Шапца, он је 2001, односно 2002. године примио у Привредној комори Србије господина Јевгенија Примакова, тадашњег члана Привредне коморе Русије, зато што нико од чланова Владе Србије није хтео да га прими. Такође, сведочи господин Веселиновић, и амбасадор Кине је имао проблема, ни њега нико није хтео да прими иако смо, каже он, имали велике дугове по основу нафте.

Поднели смо овај амандман зато што желимо да нам се оваква ситуација више никада не деси. Желимо инвеститоре и са запада и са истока, желимо да јачају наша војска и полиција и разговараћемо са сваким

инвеститором зато што је то апсолутно у интересу свих грађана Србије, а пре свега у интересу њихове безбедности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Жарко Мићин.

Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председавајући.

Доста смо данас говорили о страним инвестицијама и зато сам био изненађен када је мој колега из опозиције, из Новог Сада, у једном моменту рекао – зашто инвеститоре који су дошли у Нови Сад нисмо одвели у „Новкабел“ и бившу фабрику „27. март“. Па, ја ћу вам рећи, ми смо их водили, у „Новкабел“ поготово, али проблем је био у томе што је „Новкабел“ задужен за 50.000.000 евра, а што је, рецимо, исти тај „27. март“ дужан 8.000.000 евра. Највећи поверилац „27. марта“ била је Развојна банка Војводине, која је иначе била касица-прасица претходног режима.

Колега каже да гурамо главу у песак. Па не знам, заиста, ко је ту гурао главу у песак и зашто он није рекао то што је требало да каже, а не да каже како је требало ми тамо да их водимо.

Друга ствар, рекао је у једном моменту да дајемо плодне оранице за изградњу фабрика. Претпостављам да мисли на 40 хектара земљишта које је, захваљујући Александру Вучићу и Милошу Вучевићу, постало једно од најбољих места за улагање у Републици Србији, где данас имамо 40 хектара земљишта потпуно инфраструктурно опремљеног и имамо инвестицију компаније „Лир“, која тренутно запошљава 3.000 људи, и имамо још 40 хектара спремно за нове инвестиције. Претпостављам да је мислио на то.

Србија је, захваљујући добрим инвестиционим мерама Владе Србије, успела да у последње три године привуче чак седам милијарди евра страних инвестиција. Ако то упоредимо са нашим суседима, нпр. Републиком Хрватском, онда је успех ове владе још већи, јер смо за три године успели да приходимо четири милијарде евра од страних инвестиција више него што је то нпр. успела Република Хрватска.

Управо захваљујући добрим законским решењима као што је овај закон и подстицајима које сам споменуо, Србија је данас на 43. месту Дуинг бизнис листе лакоће пословања коју утврђује Светска банка, иако смо 2015. године били на 91. месту. И ово показује колико смо напредовали. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите, колегинице Тодоровић.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани господине министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, предложеним амандманом се апострофирају потребе и неопходност присуства страних инвеститора унутар наше привреде и економије и додатно стимулише процес регулисања и прецизирања њихових права и погодности које би представљале додатни подстицај за њихова даља улагања, у интересу увећавања приходовне стране буџета на основу доприноса страних инвеститора и њиховог учешћа, наравно, уз максималну заштиту домаћих привредних институција и других субјеката као интегралног ткива националне економије.

Присуство страних инвеститора на нашем тржишту је од есенцијалног значаја за даљи развој и просперитет крвне слике наше економије будући да подстиче здраву конкурентност, промене у правцу модернизације технолошких и других компонената тржишних конструкција, увођење и имплементацију трендова који су у складу са приликама и процесима глобалног тржишта.

Време је потврдило и показало да Влада Републике Србије и држава Србија, на челу са председником Александром Вучићем, води мудру политику, привлачећи у Србију многобројне стране инвеститоре који су вољни да пласирају свој капитал у нашу земљу или да започну своје каријере, што је од великог и битног значаја и за нашу државу и за наше друштво у целини.

Што се тиче града Ниша, поменућу да у 2018. години очекујемо нова радна места. На пример, „Цунтобел група“ планира нових 450 радних места, „ИМИ Јуроп“ 190, „Леони“ Ниш 500 радних места, „Астер текстил“ 400 нових радних места, „Џонсон електрик“ 800 радних места, „Шинвон“ 50, „Јура“ 50 итд., тако да очекујемо око 2.500 нових радних места. Наравно, овај тренд ће се и даље наставити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли желите реч? (Да.)

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Господине потпредседнице, господине министре, даме и господо народни посланици, данас се много говорило о томе зашто је оволики прилив страних инвестиција у Србију у овом периоду, у периоду претходних неколико година, зашто га није било раније.

Знате, од 2008. до 2012. године ми смо имали, како су тада говорили, најевропскију владу, коју је подржавала читава Европа, чији је главни слоган био – радна места као приоритет, или првенствено радна места. Међутим,

уместо ослоња на развој, уместо ослоња на стране инвестиције, њихова политика је била задуживање и јавна управа као плен.

Када дефинишете своју политику кроз задуживање, јавну управу као плен, онда у том периоду желите да дефинишете читаву своју политику на тај начин да вам нису битне стране инвестиције, да вам нису битна радна места, да вам није битна држава и почнете да разарате државу јер је посматрате као плен. Који ће страни инвеститор да верује у државу где се судије бирају у кафани, као што је у том периоду радила власт, која је отпуштала судије, масовно запошљавала нестручне људе, имала корумпирану локалну самоуправу, терала сваког инвеститора који је пожелео да инвестира у Србију?

Када се променила политика, када су се на прво место ставила радна места, било је потребно променити, обновити државу. То није лако ни дан-данас. Није лако вратити поверење у правосуђе, али очигледно је учињен велики корак, јер без јаког правосуђа, јаке државе, неће доћи инвеститор у један простор, без обзира на то каква била спољна политика или било шта друго. Он осећа сигурност када види стабилну државу.

Зато су у овом периоду јачање правосуђа, јачање поверења у правосуђе, инвестирање у инфраструктуру у правосуђу, транспарентан избор носилаца правосудних функција, нови закони који решавају кључне проблеме, као што је Закон о извршењу и обезбеђењу или Закон о посредовању у решавању спорова, допринели оваквом приливу инвестиција, између осталог, и поверењу у државу. После разградње и уништавања државе, ми имамо поново поверење у државу.

То је разлог који потврђује да уколико промените политику и ставите у фокус стране инвестиције, ви ћете се мењати. А ми смо се... И ова власт се променила, и ова влада се променила, зато што је вратила поверење у државу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем. По амандману.

Да кажем колегама да су ме убедили, колега Палалић и, посебно, колега Мартиновић, да су ме убедили у значај тога. Ево, ја сам спреман, када буде тај дан за гласање, да заиста подржим те амандмане. Али и даље мислим да је све ово, као што сам већ рекао, и мислим да то виде и гледаоци, да су свесне тога и колеге, али не може да шкоди... То су амандмани који не могу да шкоде, али је шкодљиво то што служе, оно чему служе, то сам више пута овде рекао.

Колега Мартиновић, који је напредовао не само у подношењу добрих амандмана него и у томе што је коначно изрекао једну тачну, односно истиниту ствар, а то је да ја, ето, нисам мењао странке, погрешно је иначе све

друго, или изрекао је неистину за све друго, цитирајући свог председника, укључујући и то колико сам омашио у истраживању и све остало. Да сам ја тако лош аналитичар, колега Мартиновићу, не би мене ваш председник свако мало узимао у уста и са мном расправљао и полемисао и увече, и ујутру, и на дан избора и сутрадан.

Што се тиче неког наводног амандмана о којем сам наводно гласао, знате шта, ја не гласам на звонце; ја, како сам рекао, представљам себе, односно у своје име гласам и могу некада и да погрешим. Не знам, требало би проверити. Али, у сваком случају, предност оних који гласају на звонце је што не могу да направе такву грешку. Када човек мисли својом главом, онда се некада можда и погрешити или превари. Као што сте се и ви пар пута преварили, притиснули погрешно звонце па гласали за нешто што је предлагала опозиција.

Оно пак што је озбиљно и озбиљније од свега овога јесте чињеница на коју скрећем пажњу: оваквим понашањем, оваквом злоупотребом процедуре – ово јесте злоупотреба процедуре, то знамо и ви и ја, ма колико ме овде нападали или провоцирали и вређали, али то је крст који носим – ви само урушавате углед ове институције, терате опозицију да изађе напоље. А нема ни срећног ни стабилног друштва када је опозиција изван парламента, и када се политичка борба преноси изван ове ауле.

Тако да је боље да мало покушамо да нађемо заједнички језик, да се негде чују гласови и власти и опозиције, да могу амандмани, и једни и други, да се размотре, а не сада... Шта би требало следећи пут? Требало би онда да ми подносимо сви амандмане на први члан првог закона да бисмо могли да причамо о неким амандманима. Дајте мало демократичности, дајте мало парламентаризма, дајте мало фер-плеја.

Није ово молба, није ни претња, није ни апел, ово је просто једно логично упозорење да чак и они који не желе, а ја сам међу последњима који желе да напусте овај парламент, заправо неће имати другу опцију. А то неће бити добро, чак као лоша порука и тим вашим страним инвеститорима о којима толико говорите овде цео дан.

Ја нисам знао да је ово расправа о економској политици Владе, нити овде седе министри који могу да говоре о економској политици Владе, али кад је већ тако, када сте већ у то претворили, онда морам да кажем да ми заиста живимо у неком паралелном универзуму и да заправо већина грађана Србије не мисли да живи баш тако добро, чак ни они који гласају за вас.

И, коначно, избори, та победа. Кажем, волео бих да могу да честитам на њој, али ми се не свиђа начин на који је остварена. Ви прозивате опозицију, ја немам ништа против тога мада ми је мало комично када прозивају они који су највише година, највећи период тих „мрачних“

дванаест година провели заправо у власти или странкама владајуће коалиције, дакле у Демократској странци, Г17, Демократској странци Србије. Дакле, ту су провели, а сада јако пате и јако плачу, јако су потресени.

(Председавајући: Колега Вукадиновићу, приводите крају.)

Приводим крају. Поента је у томе да није тако сјајна економска ситуација, нема тог изборног резултата који може било коме да омогући миран сан и није добра клима која се ствара нити у Парламенту, нити у друштву, која је створена, између осталог, приликом последњих председничких и ових сада, београдских избора. Ближе се неки парламентарни, кроз годину дана или две године, али није добро да то задржимо.

Верујте, драге колеге, рекао сам, ја немам ништа против власти, али толико је неистина, толико полуистина, толико клевета које ви овде изговорите да ја немам ни времена ни воље да све њих демантујем и одговарам. Па зар мислите да ми не бисмо могли тако на ваш рачун, имамо биографије, па још поготово када бисмо нешто и накитили? Али ја нећу то да радим, без обзира на то што није лако све то слушати и трпети.

Позивам вас на неку врсту, ако може, парламентарног фер-плеја, у интересу заједничког боравка овде; не ради боравка, него да бисмо нешто решавали и бавили се оним што је од интереса за грађане Србије.

Ово су безбедносни закони, ово су полицијски закони, ово нема везе са економским стандардом, нити има везе са страним инвестицијама. Немојте да просто на тај начин обмањујемо јавност и правимо их... Просто, заводимо их и на неки начин обмањујемо, и вршимо неку врсту опструкције Парламента.

Опозиција, то сте лепо рекли, често врши опструкцију. Некада страда због тога, некада буде кажњена, некада не буде кажњена. Ја не практикујем опструкцију. Али још је необичније када опструкцију на неки начин врши владајућа већина. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Зарад истине, колега Вукадиновићу, од овог недемократског режима и злоупотреба од стране владајуће већине, ви сте говорили два пута дуже сада него што вам је преостало време. Нисам ја лоше мерио. И пошто сте потрошили све време које вам је остало, могу само да кажем – ни реч нисте рекли о закону. Ни реч.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Зарад истине и грађана Србије, безбедност и те како игра велику улогу у привлачењу страних инвеститора. Дакле, увек морате да посматрате целовити систем државе зато што инвеститори и капитал иду само тамо где им је безбедно, иду само тамо где

им је сигурно, где постоји владавина права, где се људи боре против корупције, где нема насиља, где нема дивљања, где нема паљења по улицама, било ко то да ради, где нема претњи да ће неко изаћи на улицу, да ће да дивља, лупа, ломи, прави хаос. То не жели нико, нико нормалан у свету. Они који то желе, не желе добро својој земљи, не желе добро својим грађанима, зато што инвеститори у тим ситуацијама не долазе у те земље.

Наравно да је Влада Републике Србије и кроз овај сет закона увек размишљала о томе како да земљу учини стабилнијом. И овим законима који су на дневном реду Народне скупштине ми унапређујемо област безбедности, и у пољу закона о странцима, и везано за миграције, и везано за ДНК регистар, и везано за Закон о полицији. Суштински, на такав начин омогућавамо страним инвеститорима да дођу у земљу која има бољу правну регулативу.

Да ли ће и шта народ рећи на то? Народ то врло јасно каже на изборима. Тешко ми је да поверујем да неко ко представља мали број људи који изађу на изборе да подрже неког може да каже – већина грађана. Немојте тако олако о већини грађана. То не бих препоручио ниједном народном посланику, а понајмање онеме ко на изборима буде прилично лоше оцењен од грађана. Грађани су ти, колико год хтели овде да нам оспоре право, грађани носе суверенитет, грађани су ти који имају право на изборима да се определе шта је суверенитет, да га повере различитим гранама власти, али они су ти који својим гласовима кажу у кога имају поверење и колико, они су ти који оцењују државну политику и они су ти који кажу – да, ово је, живимо боље него што смо живели раније.

Да ли је идеално? Нико овде није тврдио да је идеално. Да ли је боље него што је било у време када су се губила радна места на сат, па је био онај бројач, свакога сата су се губила радна места, али свакога сата? Тада је 400.000 породица остало без посла. Наравно да не желе да се врати то време. Наравно да не желе да се врати време када су им нарко-дилери кључни инвеститори у земљи, да држава окреће главу и прави се да то не види. Не желе то време. Не желе време кад су им рекли за Железару – дајте да гајимо печурке у Железари, можда нам крене. Не желе да гаје печурке у Железари, желе да правимо челик. Желе да градимо путеве, желе да годишње просечно урадимо бар педесет километара ауто-пута, колико је просек у Европи, а ми ћемо да радимо и више од тога. Е, то желе грађани. Желе да имају озбиљну, развијену и безбедну државу.

Верујем да ће овај сет закона помоћи да Србија буде још уређенија земља, да привуче још више инвеститора. Понављам још једном, безбедност је и те како повезана са свим факторима. Када безбедности нема, то постаје

тема број један у свакој земљи и онда више ниједна друга тема није важна, онда сви само хоће једну ствар – да се безбедност поврати.

Ми смо добром политиком, и у области миграција и у борби против корупције и криминала и у области привлачења страних инвеститора, показали шта значи борити се за стабилност земље. Председник наше државе успео је да привуче огроман број страних инвеститора који су дошли да у овој земљи отворе радна места. Могли су да изаберу и неку другу земљу. Ми се боримо да дођу овде.

Погледајте пример Аеродрома. За колико би се дала концесија за Аеродром пре десет година? Колико смо добили новца данас? Огроман новац! Огроман новац, који иде у буџет Републике Србије, плус новац за развој Аеродрома, где ће се неко нови запослити, плус новац сваке године који имате од профита Аеродрома. Дакле, огроман новац за Србију, који долази. То је начин да се борите за своју земљу.

А вама хвала на свим амандманима. Ја сам ипак, без обзира на то шта ко рекао, некада био у овом парламенту и знам шта значи да се уложи напор да сваки посланик говори о свом амандману. То право нико не може да одузме народним посланицима и ја ценим то, зато пажљиво колеге и ја разматрамо сваки амандман који је овде предложен, многе смо и прихватили. Наравно, ако неки нисмо, није то увек зато што се разликујемо у суштини, него зато што смо мислили да постоји боља форма да се то уради.

У сваком случају, хвала вам на раду и стрпљењу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Бирманчевићу.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштовани потпредседнице Владе, поштоване колеге посланици, поштовани грађани, мој амандман свакако је усмерен на побољшање закона о странцима.

Зашто су нам странци значајни, речено је данас у целодневној расправи. Заиста бих на све ово додао нешто за шта није било прилике, а то је да изнесем неке прецизне податке везане управо за инвестиције које су у 2016. и 2017. години ушле у Републику Србију, пре свега захваљујући директним уговорима са Владом Републике Србије о подстицајима. Причамо о 2016. и 2017. години. У питању је 39 компанија. За тих 39 компанија потписан је уговор да ће оне уложити у Републику Србију 387.020.000 евра. Подстицај који је држава дала на ових 387.000.000 је 130.960.000 евра, а обавеза инвеститора је да запосли 23.682 радника. Значи, 23.682 нова радна

места, 23.682 породице које имају будућност, које имају сигурност, ако ништа, бар да им буду оверене књижице.

Подсетићу, 2000. године Србију као да је захватила елементарна непогода, за врло кратко време грађани су остали и без радних места, и без оверених здравствених књижица, и без плата и без будућности.

На срећу, или не на срећу него управо захваљујући грађанима који су схватили да не могу више веровати том „жутом предузећу“, 2012. године поверење су дали Српској напредној странци. Од 2012. године па до данашњег дана на свим изборима то поверење је све веће и веће а засновано је на резултатима.

Завршићу тиме, све оно што је другим странкама било и вртело се као предизборно обећање, Српска напредна странка спровела је у дело. У наредном периоду очекујемо још боље резултате, још већи број запослених. Један од малих доприноса томе биће и овај закон о странцима, који ће доћи у Србију, у Србију која је безбедна и сигурна. Сви ови закони који су сад на дневном реду заснивају се на правди, слободи и безбедности, а ја бих свакако додао, што је још важније, и будућности за грађане Србије и за оне који дођу у Србију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, колеге народни посланици, грађани Србије, на члан 2. овог закона поднела сам амандман са предлогом да се уреди то на кога се односи примена овог закона, јер сматрам да је јако битно да се уврсте и страна лица која су одговорна за економски развој наше државе. На тај начин, када се оснажи економски развој државе, оснажиће се и здравствени систем. С обзиром на то да сам лекар, мислим да је јако битно да урушен здравствени систем до 2012. године, који смо на сву срећу успели да зауставимо и подигнемо на један бољи ниво, наставимо да радимо и да буде што боље јер је јако битно здравље наших грађана.

Оно што бих овом приликом желела да додам јесте то да ова влада заиста доста тога ради не само на економији, привреди, законима из области безбедности и осталим законима већ и када је у питању здравство. Доста тога се урадило и сви смо сведоци да се недавно десило и то да је један клинички центар који годинама није успео да се заврши и опреми уређен и стављен у употребу, а то је Клинички центар у Нишу.

Управо сви ови посланици из „жутог предузећа“ који, ево, и сада у десетом сату расправе о амандманима имају преча посла, а не да раде оно за

шта су плаћени и за шта су их грађани делегирани... А можда је њихово одсуство резултат тога да су напoкoн дошли свести да су на последњим изборима добили јасну поруку грађана да их не желе и да су их отерали на политичко сметлиште.

Оно што ова влада ради и што ми као посланици Српске напредне странке радимо јесте то да одговорном политиком и резултатима настављамо да радимо још брже и још јаче, боље и у интересу грађана, јер је брига о грађанима оно што је наш задатак и због чега смо овде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Реч има Зоран Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Господине потпредседнице Владе, колегинице и колеге, шта рећи на коментаре колега прекопута, какве везе имају ови закони са економским темама? Имају. Управо мој амандман има покушај да и овај закон подржи напоре Владе Републике Србије у економском и одрживом развоју Републике Србије. Управо на тај начин хтео сам да дам свој лични допринос и печат. Између осталог, поново ћу се позвати на Агенду 2030 УН, где у једном одељку лепо пише – смањење неједнакости, одрживи градови и заједнице.

Управо то раде ова влада и председник државе. Посебно ми је задовољство да кажем да су две инвестиције које су дошле у Краљево, које ћемо реализовати до краја ове године, дошле захваљујући човеку који је то обећање дао пре пар година и то обећање поштује. Тај човек је Александар Вучић. Да ли се то неке свиђа или не свиђа, то даје своје резултате, а то се види и на претходним, а надам се и на свим будућим изборима.

Било је ту и коментара зашто не улажемо у домаћу производњу, домаће привреднике. Улажемо, али, знате шта, последњих десет година стварала се овде прича и ситуација да не вреди улагати у производњу него у неке транге-франге послове, и сви су се тако понашали. Ето, ја ћу дати светли пример: у граду Краљеву постоји једно дивно предузеће, зове се „Радијатор“, које се бави производњом, које ствара, које се кандидовало чак ове године, власник приватног предузећа био је кандидат за једно међународно признање. Они раде, али то је мукотрпан и тежак посао, где не можете за два дана остварити профит, морате да улажете, морате да стварате и профит ће доћи кад-тад.

Драго ми је да има индиција, колико знам, а потпредседник Владе зна боље од мене да ће сигурно у неком текућем периоду и индустрија

„Магнохром“ наћи свог стратешког партнера, односно инвеститора. Да ли ће то бити домаћи или страни, мени није важно, важно је да дође. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Не.)

Овим бисмо завршили са данашњим радом. Настављамо сутра у 10 часова.

(Седница је прекинута у 19.40 часова.)